39. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM Ára: 3,– Ft 1983. OKTÓBER 6.

Ludas Matyi

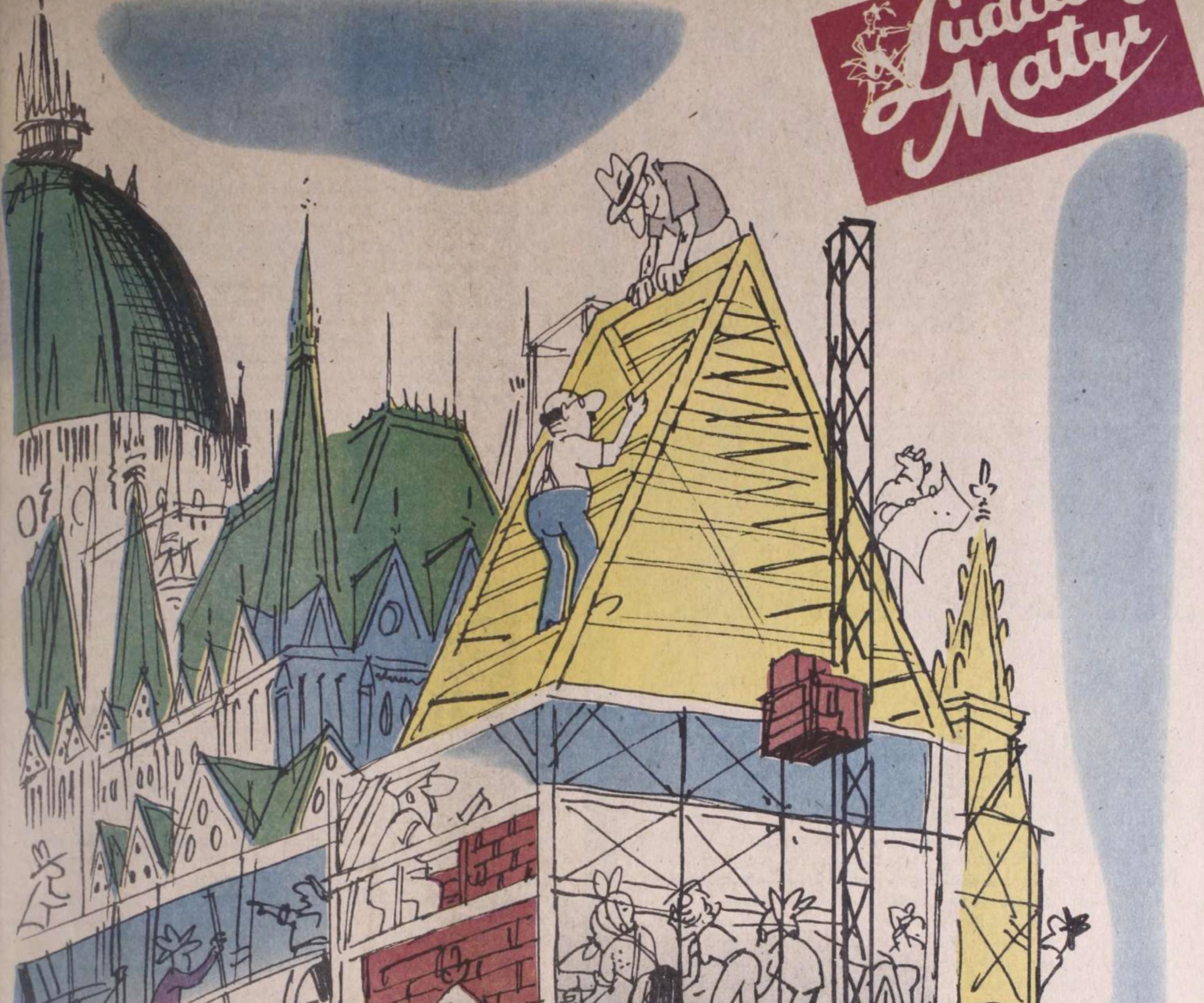

– Több hely kell, mert több jelölt lesz...

TESSÉK VÁLASZTANI! – REVÜNK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét

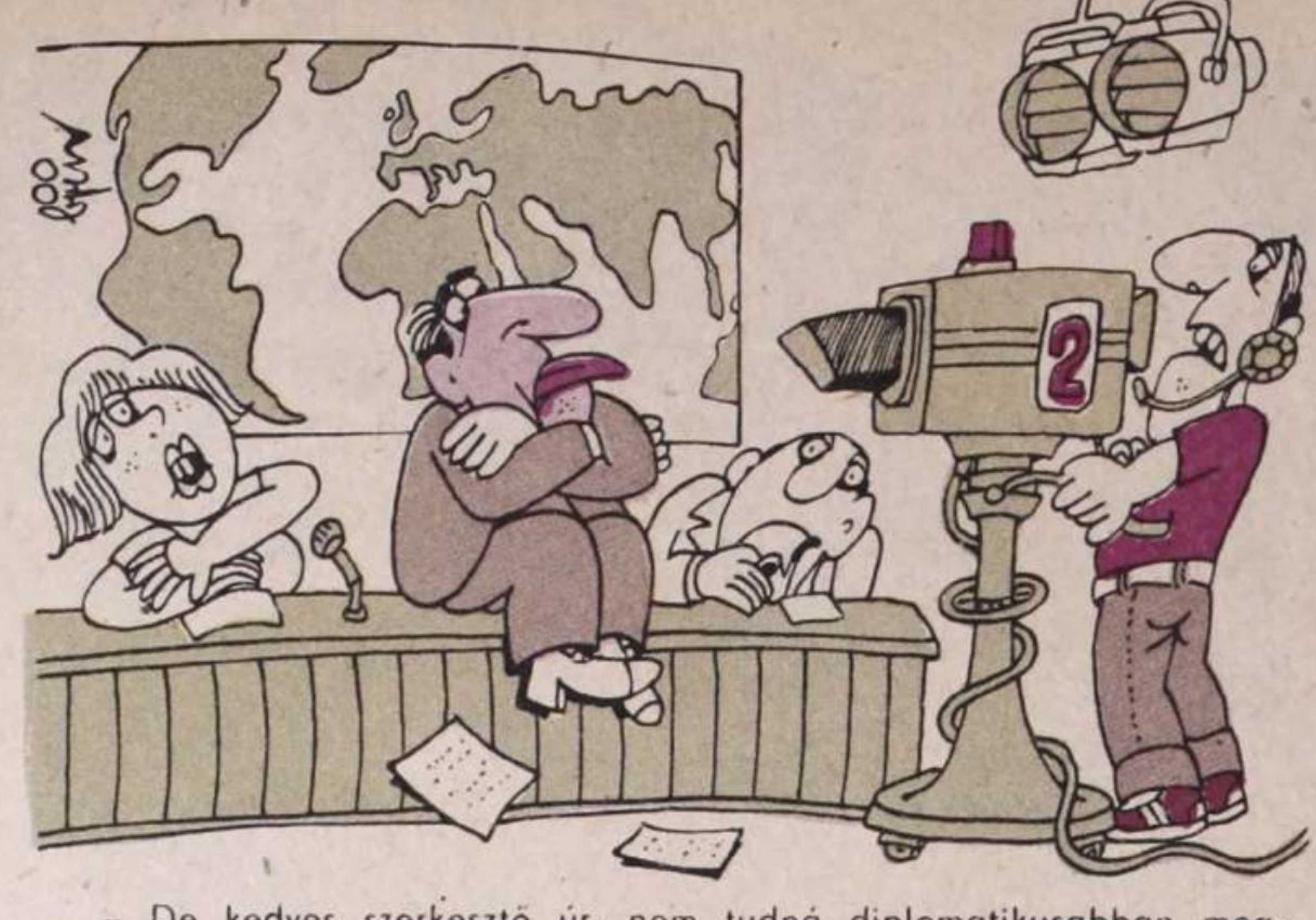

– De kedves szerkesztő úr, nem tudná diplomatikusabban megfogalmazni a kommentárját? . . .

Szezon-vég

Ülök a tóparton, nyakig a csöndben, s tervezgetem: írok az utószezon örömeiről egy újságcikket. Hogy ilyentájt már kevesebb a vendég, szolidabb a szalmonella és békések a szúnyogok. Indián nyár, vénasszonyok nyara, szelíden hull a fáról a vadgesztenye, jobbak az erkölcsök, a víz is tisztább. No, nem mintha korábban ezzel bármi gond lett volna, nem kérem, hibádzik a kedves memóriája, az a monstre halpusztulás a Perzsa-öbölben történt, s annak ügye, jóllehet messzi van (vagy tán épp azért) az okait is tudjuk.

Nos, egészen fölvillanyozódtam. Rám is fért, mivel reggel óta volt Volt, nincs Volt, közhírré persze elfeledték tenni. Hűtőszekrény, boyler félárbócon, príma hideg-hidegvizes szoba, ráfizető vendégszolgálat, borotválkozni sem lehet, s noha ettől még nem döglenek a halak, mégis, megy az ember a fodrászhoz.

Ott az ajtón egy célulát talál, miszerint két álló napig áramszünet miatt zárva, s mégcsak elnézést sem kérnek, amiért elnézést sem kérnek. A helyi Fényszövben ifjú hölgy mosolya simogat. Fekete-fehér film? Ilyenkor? És ily borostásan? Nem, így nyár végeztével fehér-fekete sincsen. A posta előtt nehányan épp azt ünneplik, hogy itt a nyitvatartást mily pompásan összekeverték a zárvatartással. Az egyik büfében megtudom: sülthal már csak jövőre, a másikban viszont van még, tengeri ugyan, de legalább nem a Perzsa-öbölből! Ritkábbak a vonatok, lám, a menetrend-miskárolás nem késett. Zárva bazársor, étterem, cukrászda, egyedül a borharapó-poharazó-kricsmik forgalma akkora – tömény unalom ellen! – mintha ez a kései nyár nem is az élemedett korú indián hölgyeké volna.

Mindazonáltal, köztudott, az utószezon örömeit nagyban fokozzák az utószezon örömeit ecsetelő újságcikkek. Nekifogok hát. Megírom.

Sőt már kész is.

Münz András

Hajnali bicskázás

A rádió ébreszt fel reggelente. Felkelek én magamtól is, de csak szédelgek, darvadozok álom-kótyagosan, amíg a rádió valamelyik felbőszítő híre magamhoz nem térít, fel nem ébreszt. Általában hatkor kelek ki az ágyamból, és fél hétkor kelek ki magamból.

Ma reggel is a rádió vert fel félszendergésemből. A riportalany: nemzetközi tekintélyű sebészprofesszor beszél a munkájáról, színesen, szépen, szerelmesen. Közbekellemetlenkedik a riporter: aki így beszél, az a saját munkáját felértékeli, ami azt is jelenti, hogy a másokét leértékeli, hogyan viseli el ezt a környezete? A professzor szerényen mentegetődzik, szinte elnézést kér, de ő már ilyen, restelli, de még hobbija sincs . . . Riporterünk pár keresetlen szóval a szakbarbárságra céloz. A hírneves sebész Kirkegaardot idézi a maga védelmére: nem baj, ha az ember egy-ügyű, csak az az egy ügy olyan legyen . . . Ám nincs mentség, nincs kegyelem, a riporter kíméletlenül közbeszúr: és mi lesz, ha remegni kezd majd a keze? Ne vegye el már az örömömet! – kéri a professzor, picit emelt hangon, nevetéssel palástolva mérgét.

Tisztelem a türelmét, én már szikét ragadtam volna, kést, vagy kalapácsot, az első kezem ügyébe akadó tárgyat a mikrofon felé hajítottam volna. Túlzott a dühöm, tudom, de van egy mentségem: szakmám – az újságírás – szeretete. Nem lehet szó nélkül hagyni, hogy egyre több az éterben, a képernyőn, a sokat eltűrő újságpapíron a vakon vagdalkozó kritikus, a bicskázó riporter, a hasfelmetsző glosszaíró. Kezd elharapózni az a tarthatatlan riporteri magatartás, miszerint mindegy, mit nyöszörög az a szegény megkérdezett, a fő az, hogy lássák, hallják, én milyen merész vagyok, milyen vagány, milyen kényelmetlen, kellemetlen kérdéseket tudok feltenni.

Nem okítani akarok, csak közbeszólni. De előbb hadd mondjak el egy nem is vadonatúj viccet.

Másfél órája folyik a műtét, a professzor fáradhatatlanul adja az utasításokat: szikét, tampont, szikét, tampont, szikét, tampont . . . Az asszisztens megtörli gyöngyöző homlokát és bátortalanul megkérdezi: sokáig operálunk még? Mire a professzor, megütközve: Operálunk? Azt hittem, boncolunk!

Közbeszólni is csak ennyit szeretnék – azon a jogon, hogy harminc éve asszisztálok pályám professzorai mellett –: Mi operálunk, kollégа urak. Operálunk és nem boncolunk.

Radványi Barna

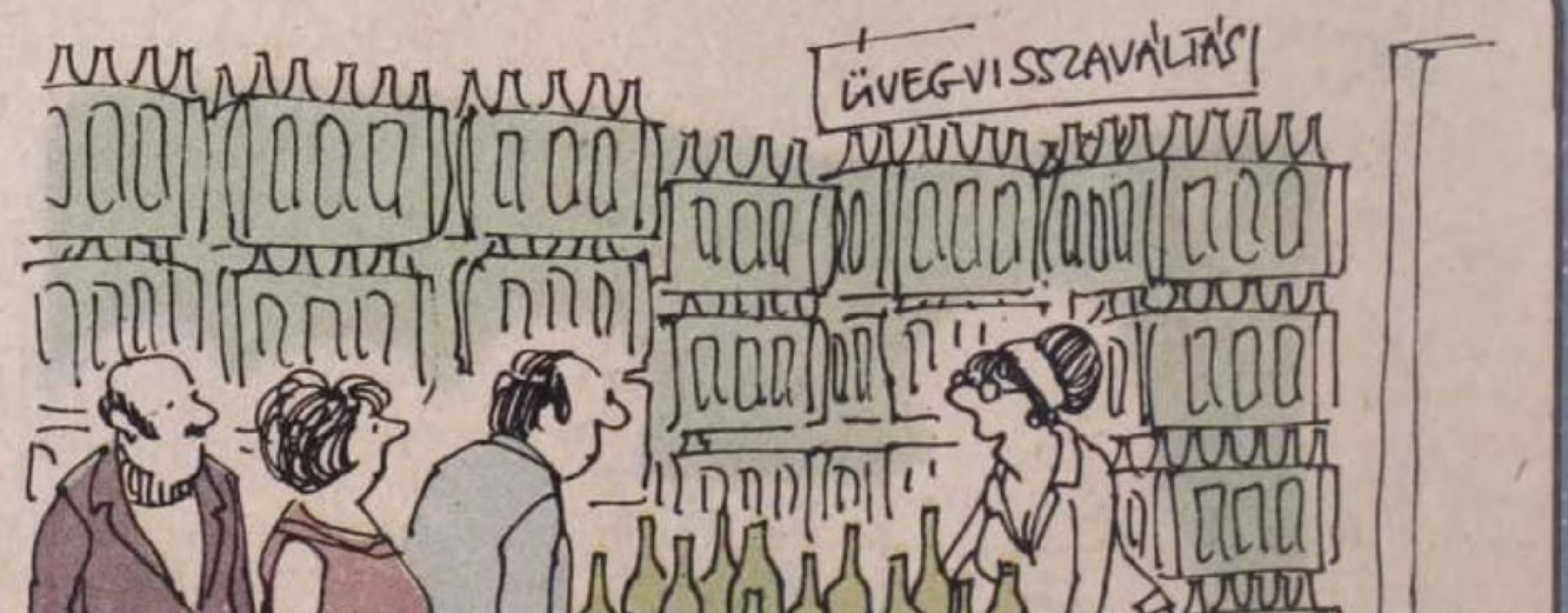

– Azonnal jön Irénke, nem minden üveget veszünk meg, és ő a becsüs.

NAPJAINK TÉMÁI

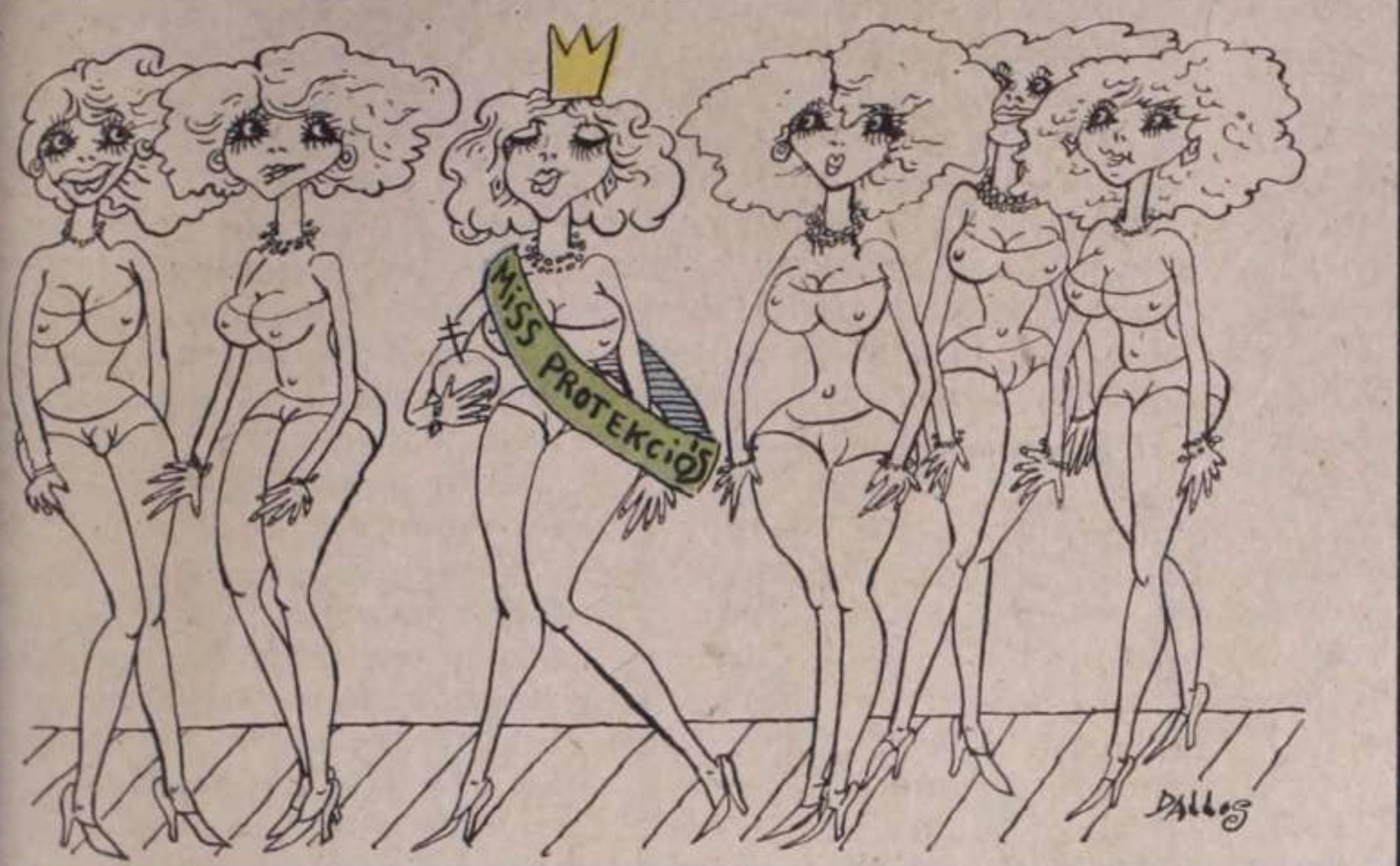

VILMA NÉNI

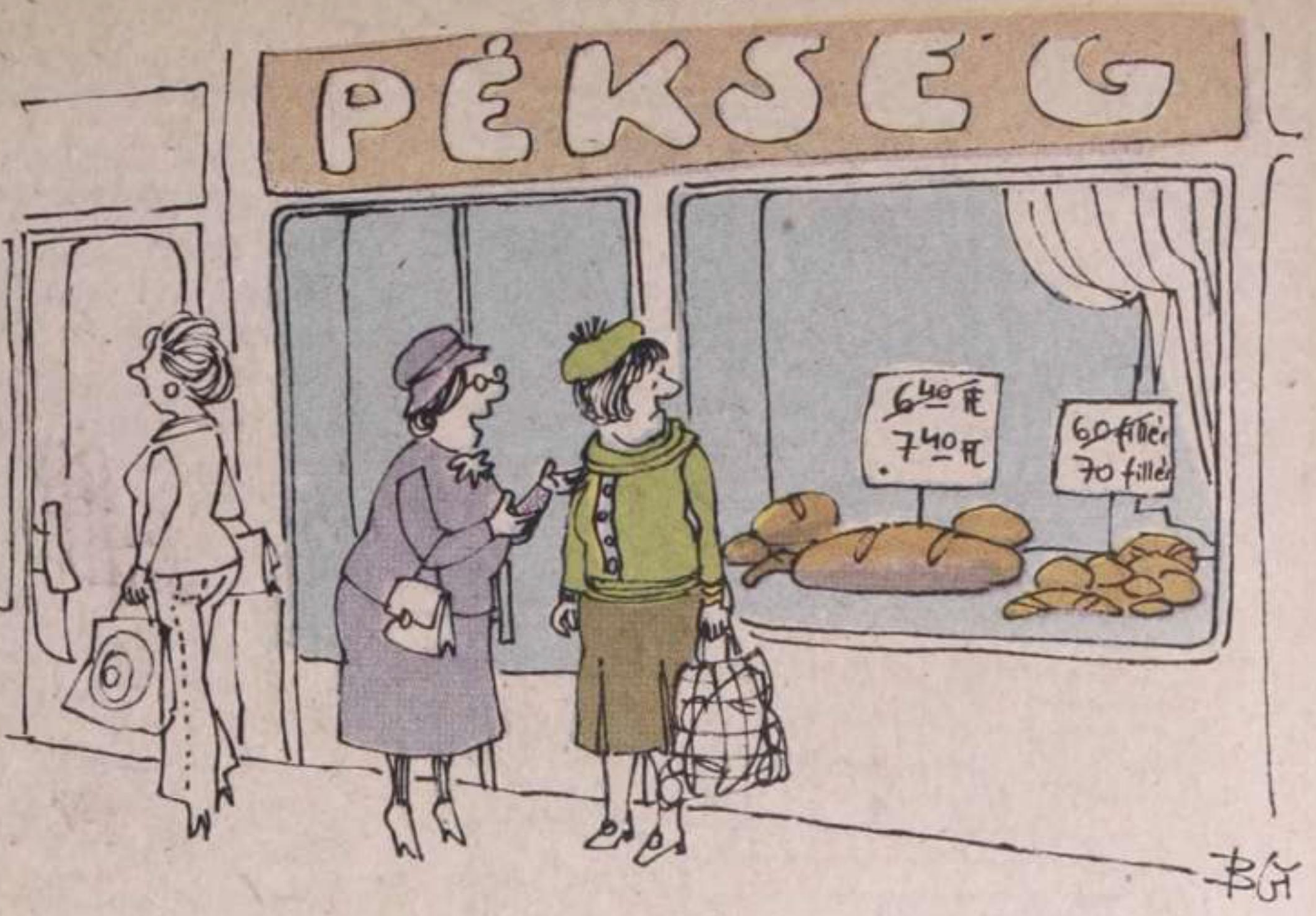

– Még szerencse, hogy én már megettem a kenyerem javát . . . !

SZÁZ ÉVE MUTATTÁK BE A TRAGÉDIÁT

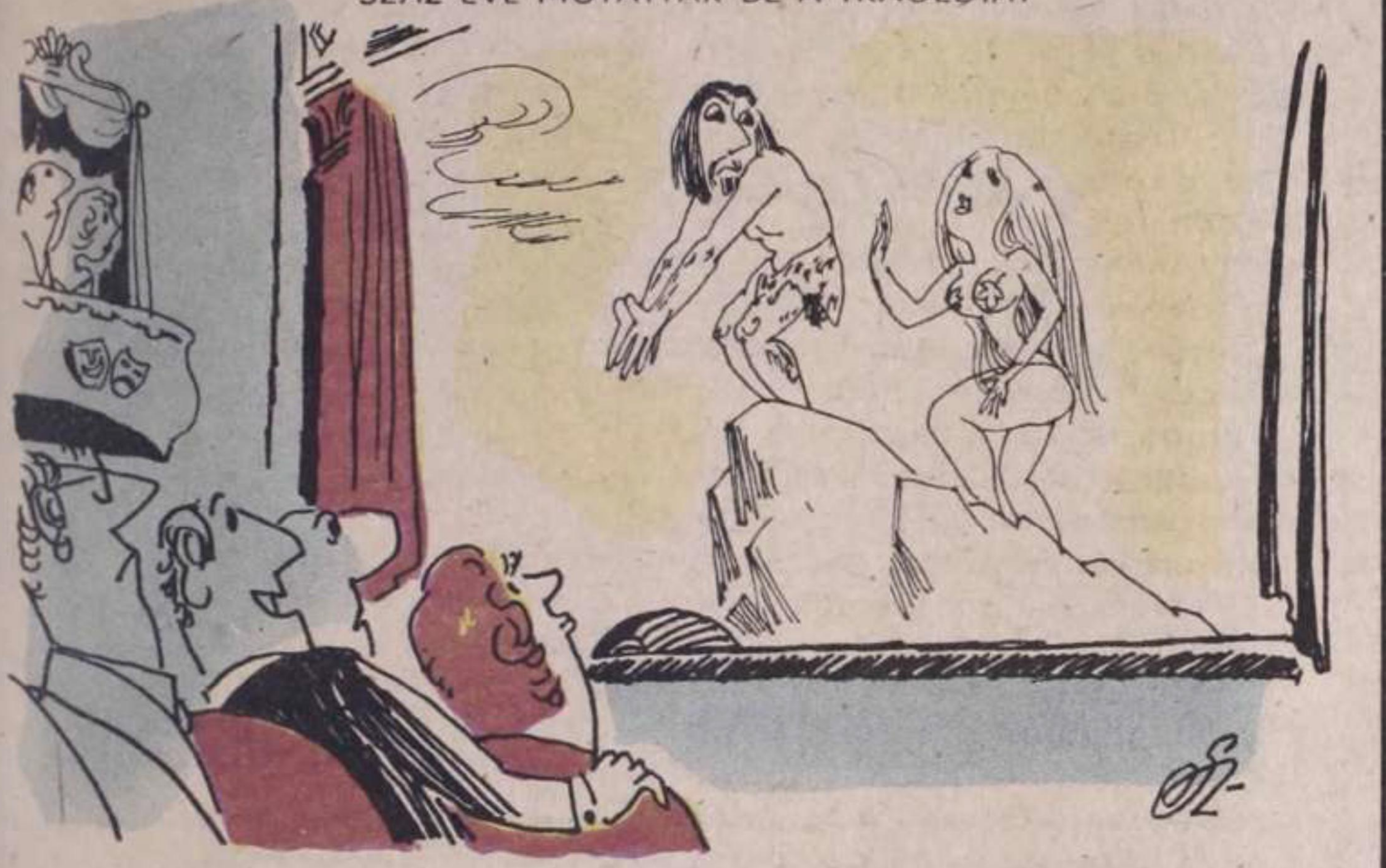

– Budapesti szin azért nincs, mert ott minden jól megy!

MEZESKALÁCS HÁZIKÓ

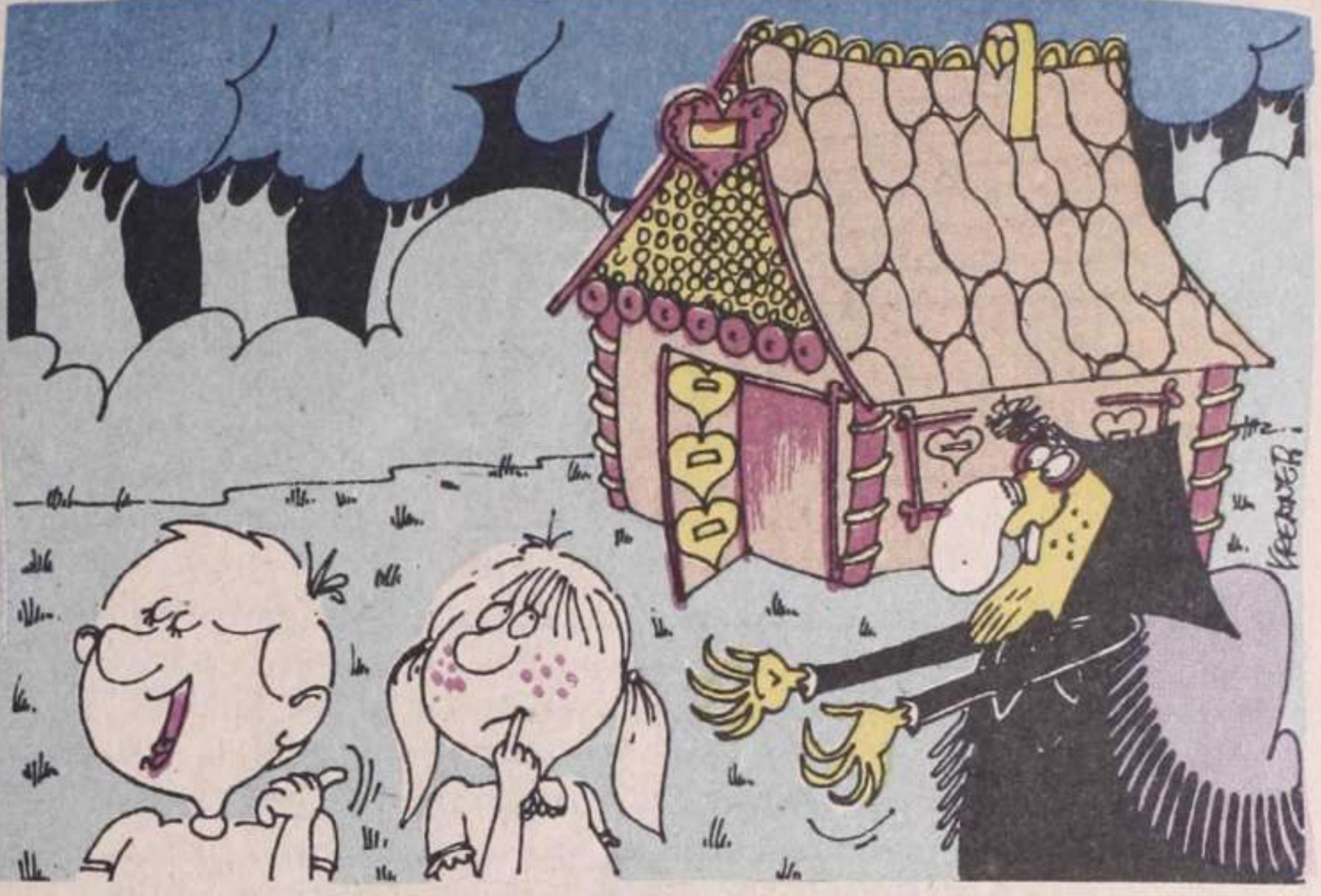

– Kiváncsi vagyok, hogy birja ezután az öreglány a kis nyugdijával . . . ?

PETROCELLI

— Valamikor a Szahara sivatagban laktunk — mesélte nekem Petrocelliné, a neves, sikeres ügyvéd bűbájos felesége, miközben szorgalmasan dolgozott: frissen kimosott periratokat aggatott fel egy szárítókötélre —, de az túl messze volt a férjem Egyesült Államokban levő munkahelyétől. Ekkor, hosszadalmas utánjárás után, idehaza, Amerikában kaptunk egy sivatagot. Itt állítottuk fel a lakókocsinkat.

Ebben a pillanatban érkezett haza Petrocelli, a szimpatikus külsejű, olasz származású jogász.

— Mi volt a bíróságon? — kérdezte az asszonyka. — Sikerült megnyerned a pert?

— Sikerült.

— Ó, drágám, milyen boldog vagyok!

— Sikerült bebizonyítanom, hogy a védencem ártatlan. Nem a revolver füstölgött, hanem a revolver csövében elhelyezett szivar, amikor meghalt a felesége. A felesége ugyanis utálta a szivarfüstöt, így a férj kénytelen volt elrejteni valahova a szivarját és éppen a pisztoly volt a kezeügyében, hát odadugta a csövébe.

— Es mitől halt meg a nő?

— Kiugrott az ablakon, friss levegőt szívni.

— Bizonyíték?

— Miközben lefelé zuhant, egy harmadik emeleti lakónak mindent elmondott. Mi van vacsorára?

— Ó, drágám, elfelejtettem bemutatni kedves vendégünket. Hogy is hívják önt, uram?

Megmondtam a nevemet. Petrocelli bólintott.

— Igen. Ismerem a nevét. Ön rabolta ki 1952-ben a winchesteri árvaházat. De lehet, hogy tévedek. Lehet, hogy önt rabolták ki a winchesteri árvák.

— Nem — mondta Petrocelliné. — Az úr magyar újságíró, Budapestről, s beszélni szeretne veled.

— Parancsoljon!

— Röviden elmondom a lényeget. Nekünk, magyar tévénézőknek feltűnt, hogy önök egy lakókocsiban laknak, távol a várostól, a sivatagban és van egy félig kész házuk.

— Mi itt is boldogok vagyunk. Igaz, drágám?

— Igaz, szerelmem — felelte Petrocelliné. — Mi itt nagyon boldogan élünk.

— Van egy Pete nevű barátom, aki gyakran benéz hozzánk, tehát társasági életet is élünk. Ráadásul a haverom segít nekem a nyomozásban is. Irtó rendes fickó.

— Lenne egy javaslatom. Egyelőre csak az én javaslatom. Mi, magyar tévénézők, akik szeretjük a Petrocelli-sorozatot — persze nem mindenki —, közadakozásból felépitenénk önöknek egy nagy, komfortos házat. Egy ilyen jónevű jogász nem élhet egy lakókocsiban. Ez a magyar tévénézők véleménye.

Petrocellinek könnyes lett a szeme.

— Legutoljára akkor sírt, amikor nem sikerült felmentenie egy férfit, aki arzénes zongoralábbal fejbe verte a feleségét — súgta nekem Petrocelliné.

— Igazán megható, amit javasol, de . . . Olyan jól élnek önök, románok?

— Az úr magyar.

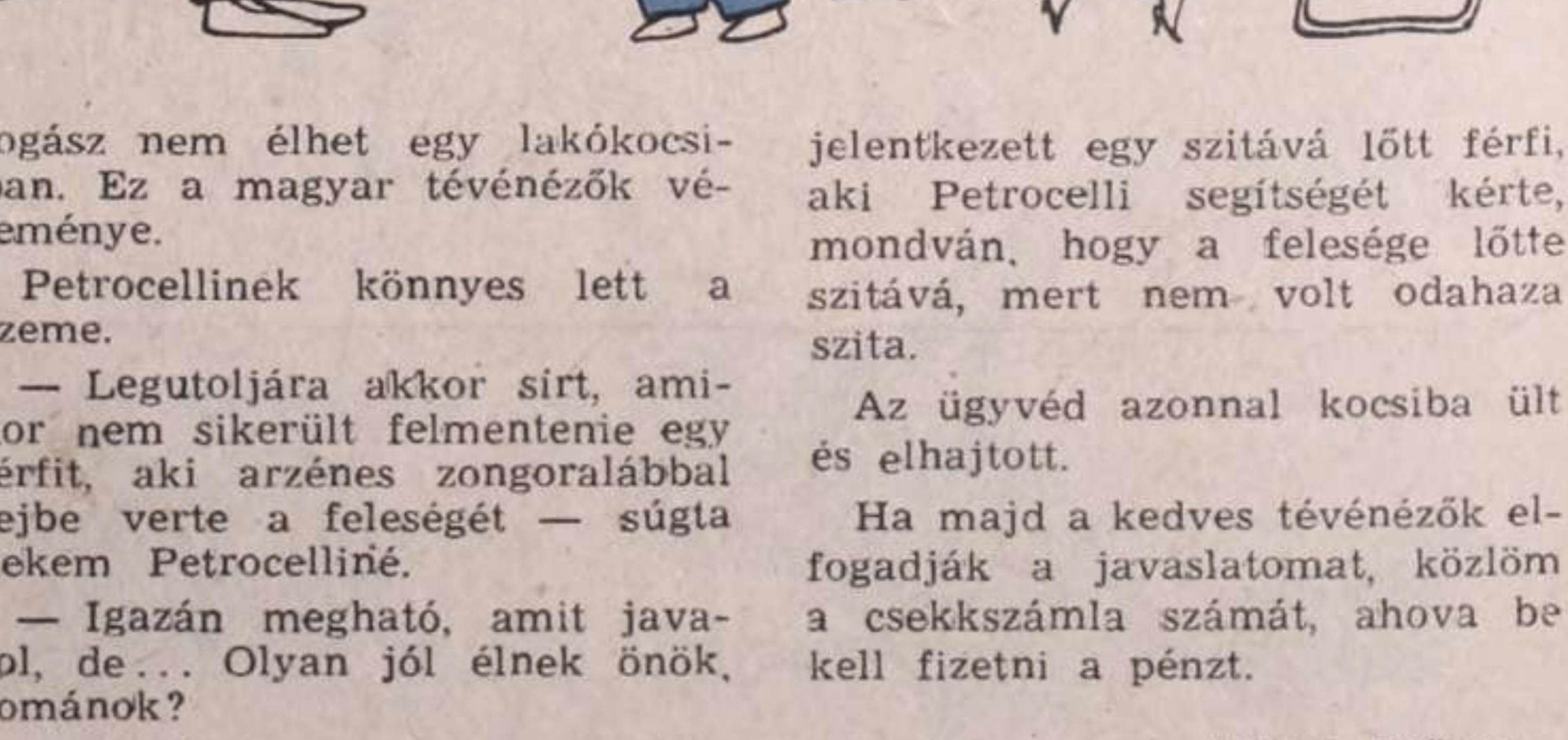

— Bocsánat.

— Már a terveink is megvannak. Csak kivitelezők kellenek hozzá. És persze pénz. De ezt majd összeadjuk. Összedobjuk.

Petrocelliék köszönettel elfogadták az ajánlatomat, hangsúlyozván, hogy az Egyesült Államok most nincs olyan helyzetben, hogy hasonló ajánlatot tegyen. Aztán meghívtak vacsorára. De a vacsorából nem lett semmi, mert jelentkezett egy szitává lőtt férfi, aki Petrocelli segítségét kérte, mondván, hogy a felesége lőtte szitává, mert nem volt odahaza szita.

Az ügyvéd azonnal kocsiba ült és elhajtott.

Ha majd a kedves tévénézők elfogadják a javaslatomat, közlöm a csekkszámla számát, ahova be kell fizetni a pénzt.

Mikes György

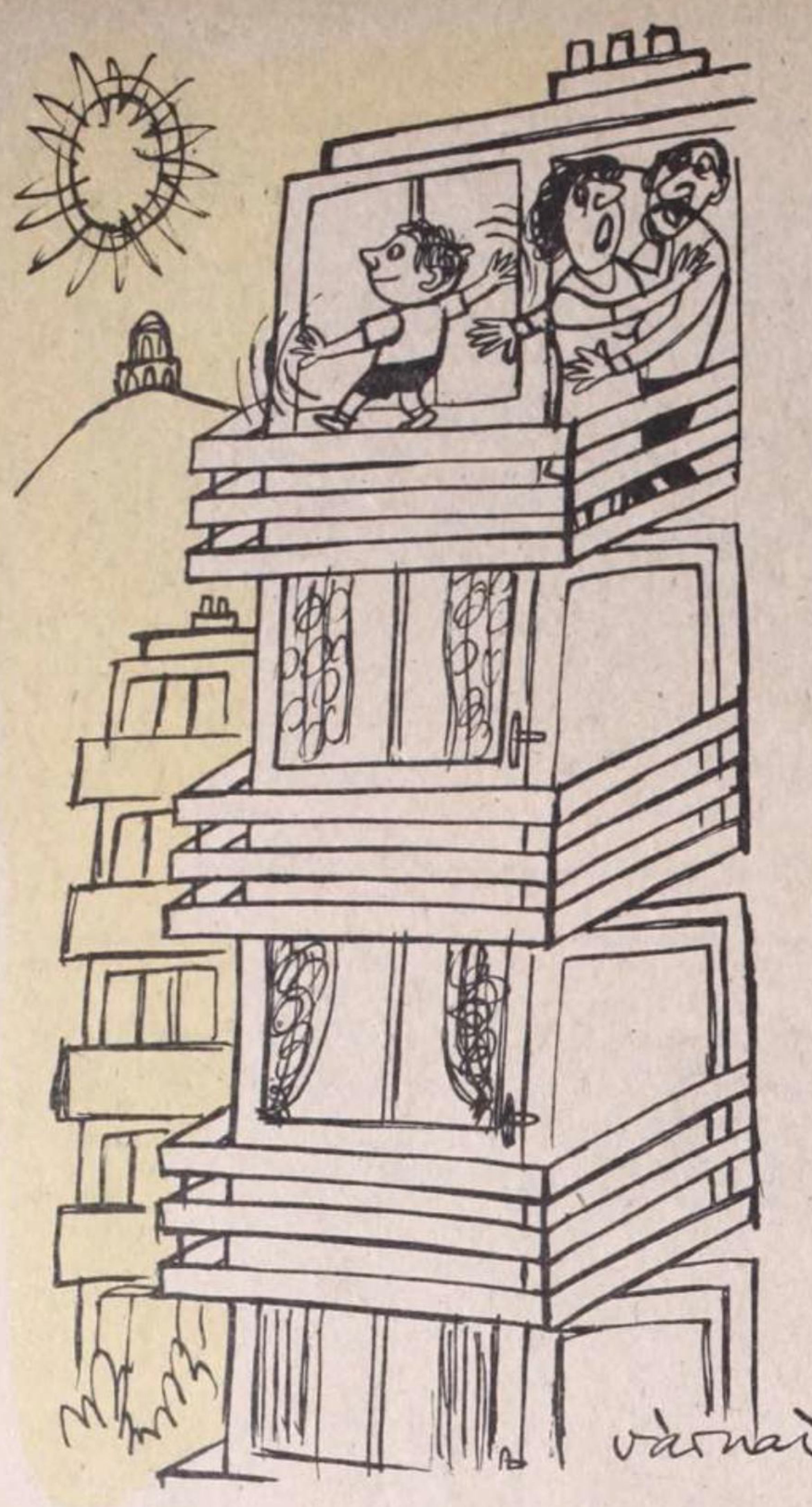

– Megőrültél? El akarod tiporni az önbizalmát?!

ASZÚKRÉM ÉS TÁRSAI

Éppen tetőfokára hágott a szüret, amikor világgá röppent a hír, hogy a debreceni Biogal gyógyszergyár a ránctalanító krém és az ősz hajat eredeti színébe visszaállító szer után olyan terméksorozatot készül forgalomba hozni, amelynek hatóanyaga a tokaji aszú lesz. A Biogal aszú-készítmények stabilitási vizsgálatai idején egyből nagy öröm lett a szeszbarátok és a szeszellenzők háza táján, hiszen a borok királyából gyártott arczselé, arctonik és borotválkozás utáni krém azon is meglátszik majd, aki nem iszik.

Ám a több puttonyos arcápoló krémek új utakat nyitnak az alkoholizmus elleni küzdelemben is, mivel ezekkel a készítményekkel bárki kikészítheti magát reggel kilenc óra előtt, mégsem készül ki a munkahelyén. Aztán az is nagy eredmény lesz, hogy a tokaji aszú rengeteg kitűnő hatóanyaga nem kallódik el az emberek gyomrában, hacsak nem akad olyan gazdag ember, aki a névnapját egy illatszerboltban ünnepli meg.

De ez még nem minden, mert a rangos nedűből gyártott kozmetikumok valószínűleg átalakítják a szokásokat Tokaj-Hegyalján is, ahol a borversenyek helyett borotvakrém versenyeket rendeznek majd. A borkostolóra érkező rangosabb vendégek pedig a jövőben megízlelhetik a finom arczselét, s a karácsonyi vacsorához is hazavihetnek ajándékba egy tubus hidratálókrémet. És az is előfordulhat, hogy az újságok azt fogják írni: sajnos idén aszály sújtotta a borotválkozás utáni krémet.

Külföldi vendégeink viszont a szalámi és a fütyülős barackpálinka mellett elkapkodják majd a tokaji arctonikot is, így félő, hogy nekünk magyaroknak alig marad aszú az arcunkra. Ezért már most, amíg nem késő, kísérleteket kellene kezdeni más szeszes italokkal is, nehogy az üde arcunk olyan legyen, mint ami az exportból visszamaradt.

Jó lenne például parfümöt és fogkrémet készíteni a törkölypálinkából, mivelhogy ennek az illata már öt méterről is leveszi a lábáról azt a férfit, vagy azt a nőt, akit az ember az autóbuszon kiszemelt magának. Nagyszerű kozmetikum lehetne továbbá a kocsisborból előállított szépségápolókrém, a kevertből készített lábbalzsam, s a piros orr, a karikás szem és az elnyűtt ábrázat elleni bicskanyitogatókrém.

Így aztán a vendéglátóhelyek kínálata is tovább bővülhetne, hiszen az itallapokhoz krémlapokat is mellékelhetnének, amelyekből megtudhatjuk, hogy a kenyereslánynál kapható ezerjókrém az egész család jól bevált bőrápolószere. Mindennapos használata megvéd a szél, az időjárás és a pincér ártalmai ellen.

Csak azt nem tudom, hogy ezek a remek készítmények mennyibe kerülnének, azonban nagy a gyanúm, hogy az elkövetkező italáremelkedések az arcbőrünkre is begyűrűződnének. Emiatt nem lenne csoda, ha egyesek elkennék az egész fizetésüket, s mehetnének krémelvonó kúrára.

Tormai László

SZISZIFUSZ

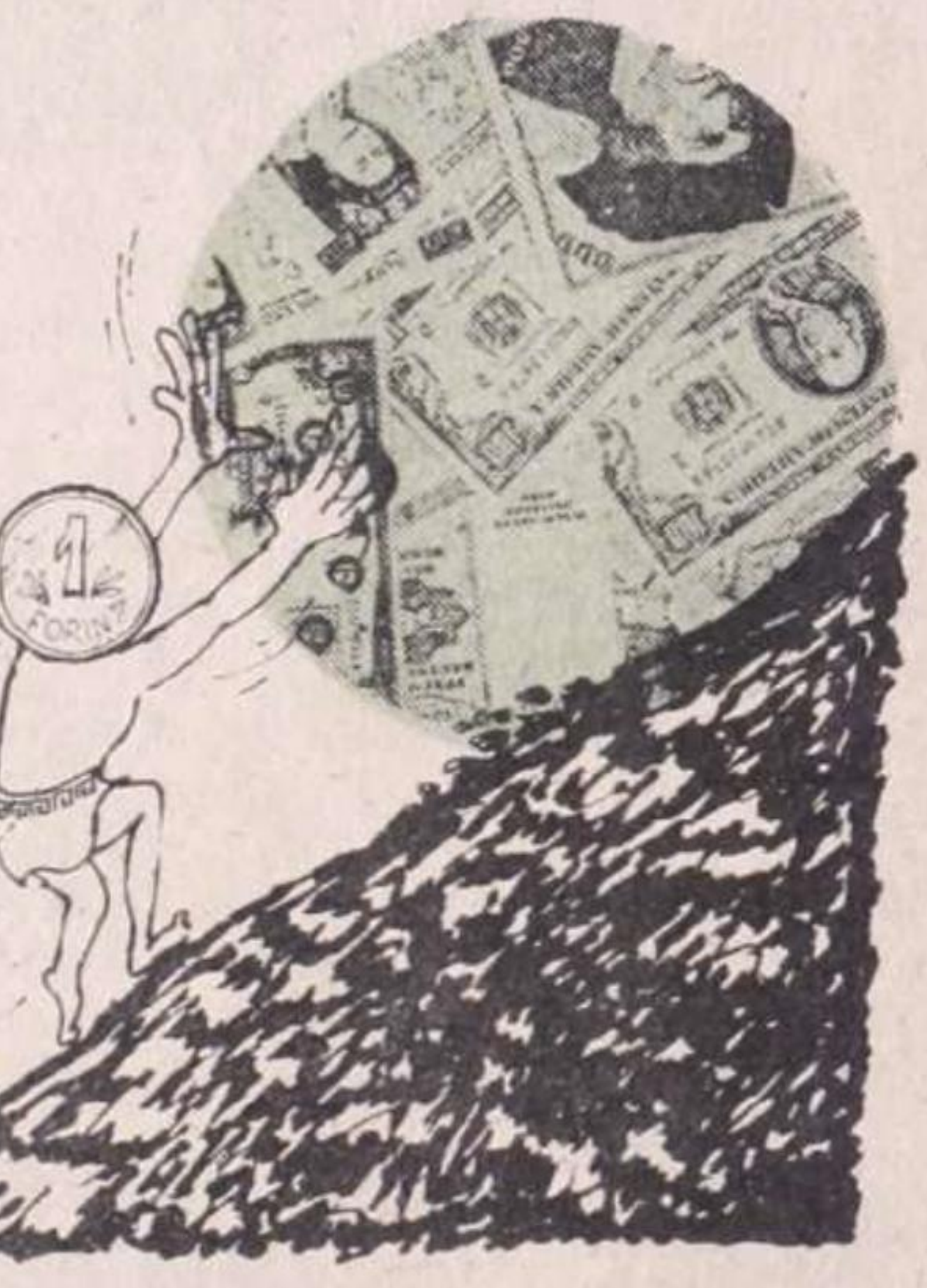

ALLATBARAT

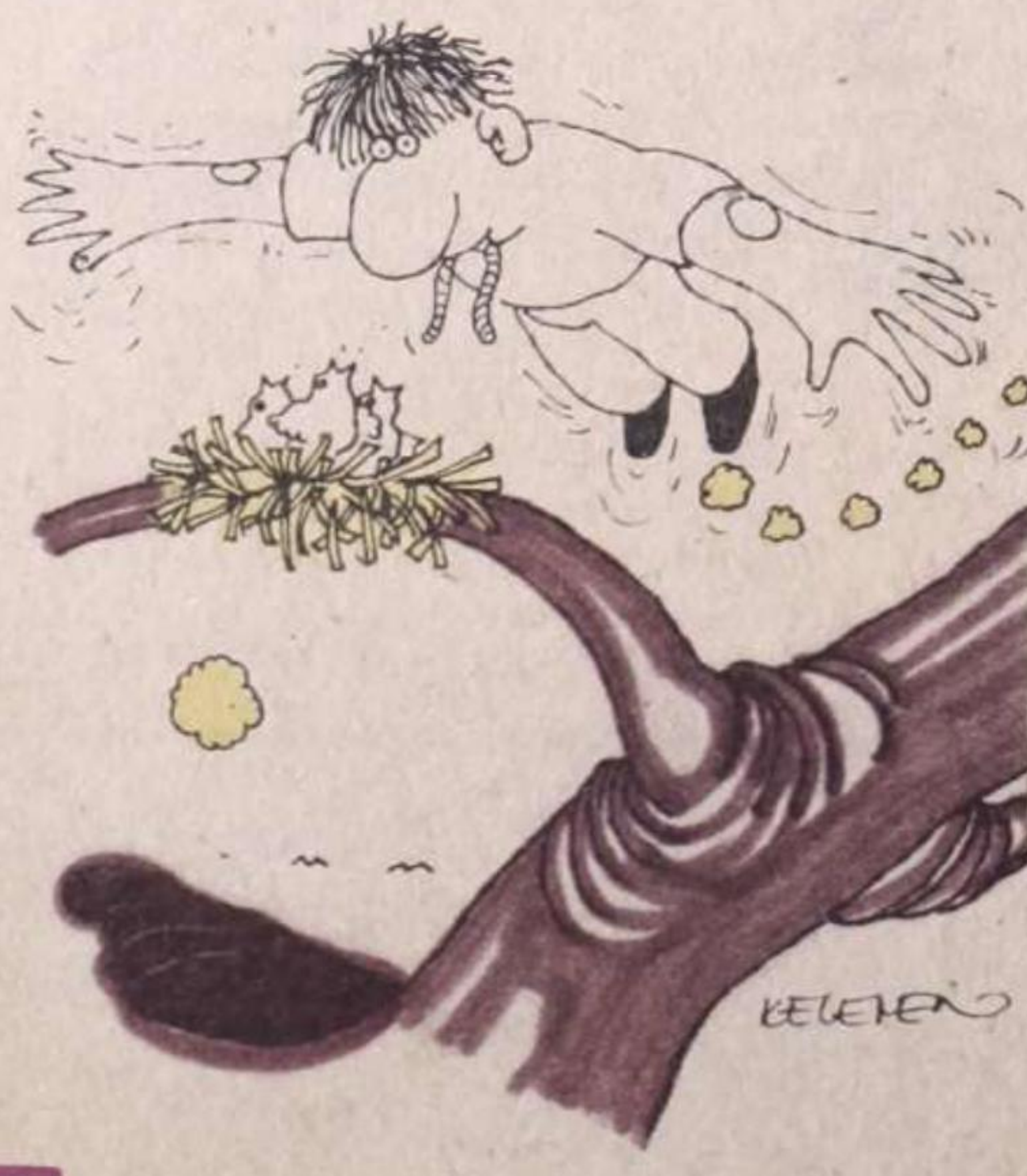

FÜLÖP GYÖRGY:

ÁLLATI LEXIKON N A NEMESKÓCSAG

A BÉKA ÉS A NEMESKÓCSAG

Szólt a béka: hagyjon, felség!
Nem vagyok én nemes falat,
azt javaslom: rangja szerint
egyen inkább aranyhalat!

KÖRNYEZET

Ő volt hajdan a főnemes,
vízivilág büszke dísze,
áll búsan és magányosan,
tán a vizektől van mísze...

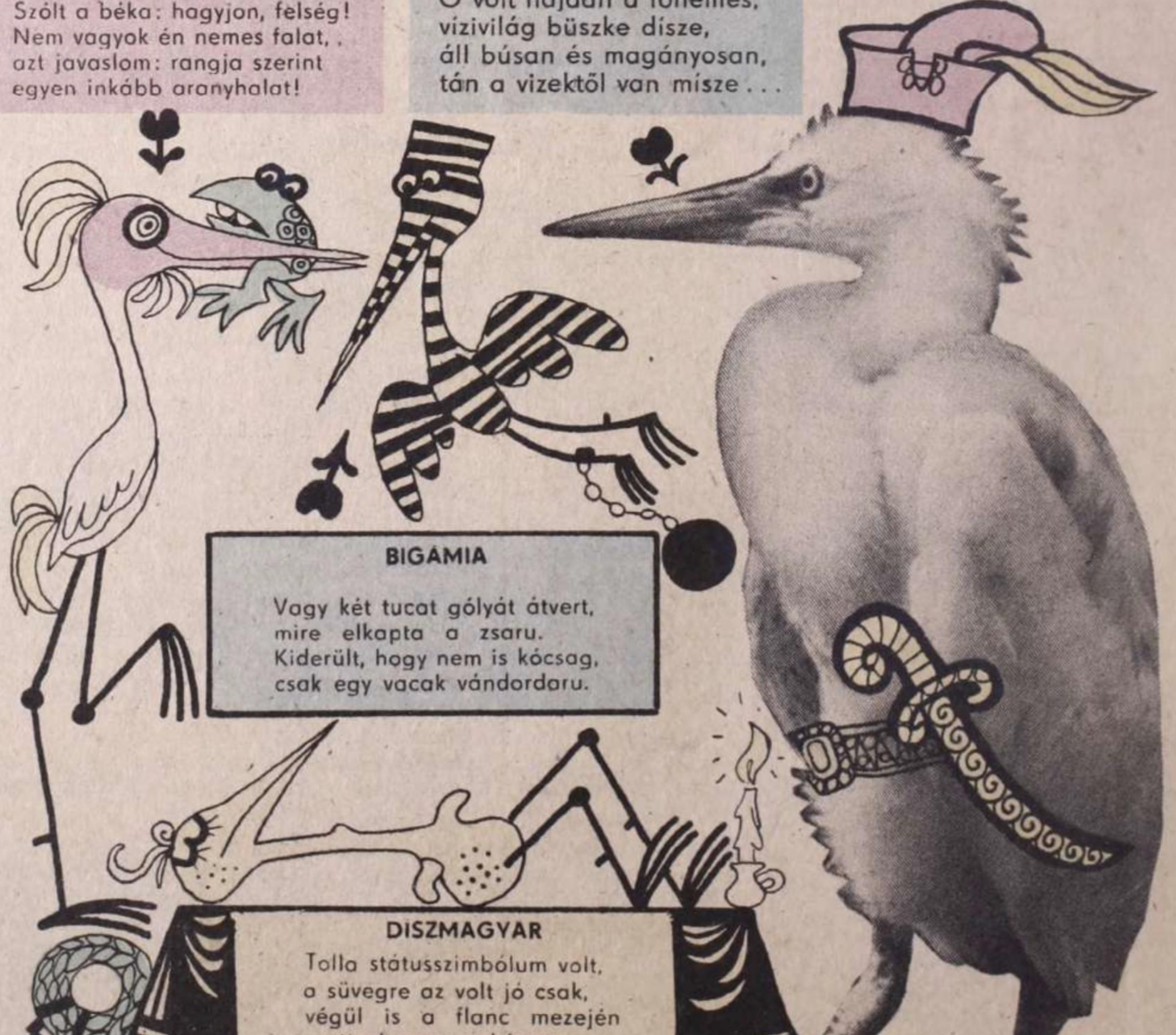

BIGAMIA

Vagy két tucat gólyát átvert,
mire elkapta a zsaru.
Kiderült, hogy nem is kócsag,
csak egy vacak vándordaru.

DISZMAGYAR

Tolla státusszimbólum volt,
a süvegre az volt jó csak,
végül is a flanc mezején
esett el a nemeskócsag.

NEMZETKÖZI PÁLYÁZAT

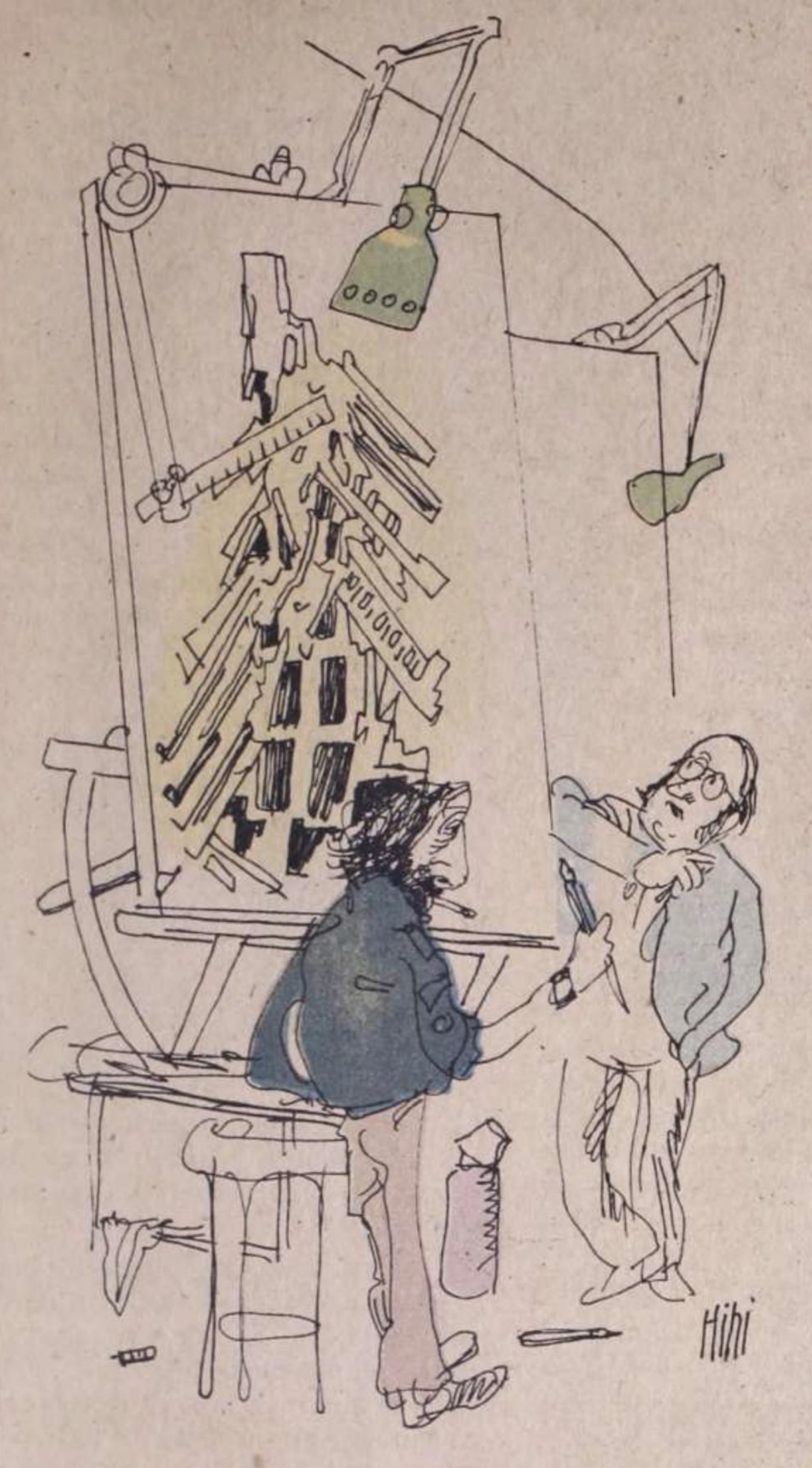

– Romházakat tervezek Bejrútba . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Jöjjenek gyorsan – mondja egy kisfiú, aki futva érkezik a rendőrségre – apám már reggel óta verekszik a szomszéddal!

– És miért csak most jöttél?

– Mert a papám most kezd alulmaradni . . .

NEVELÉSI HÁROMSZÖG

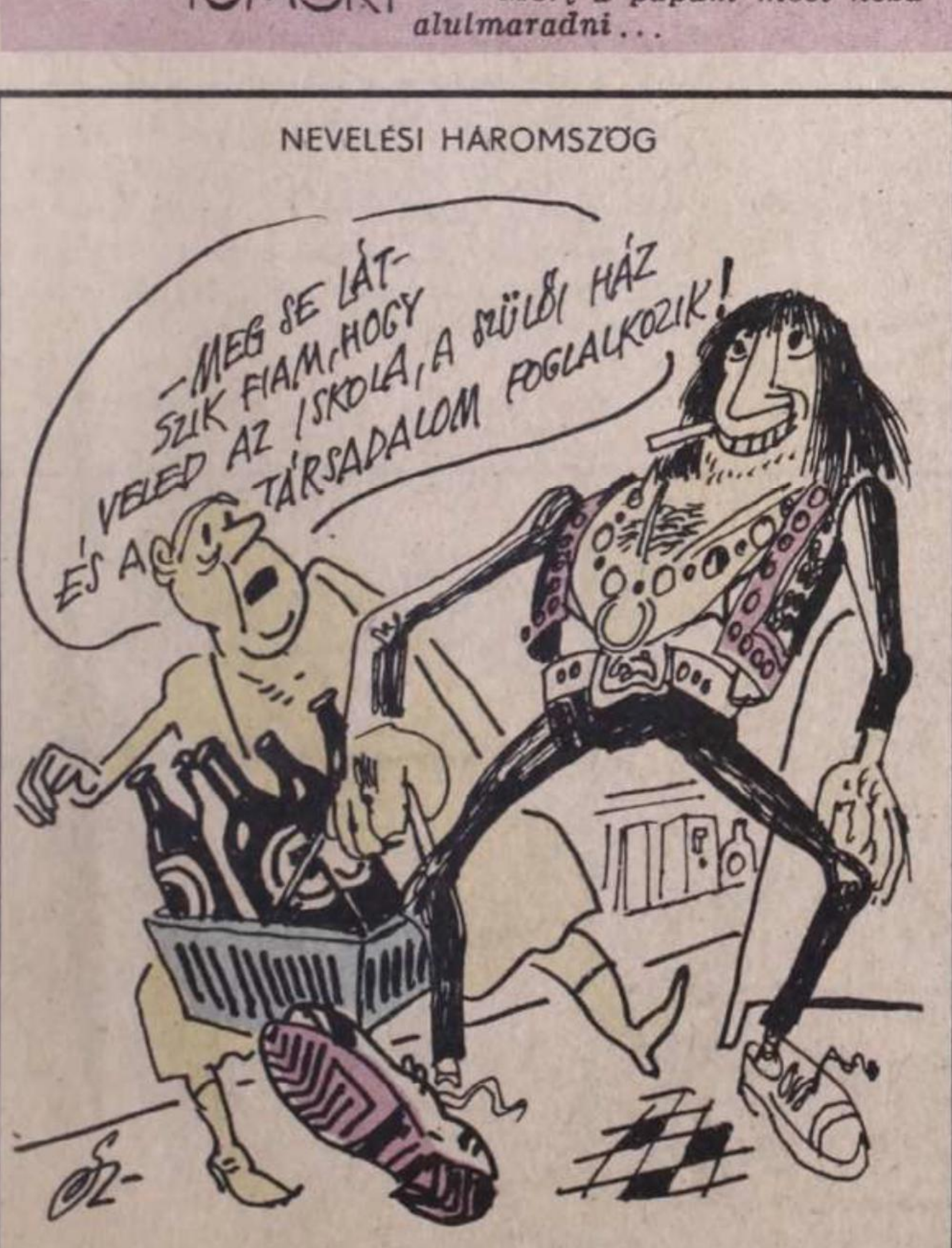
– MEG SE LÁTSZIK FIAM, HOGY VELED AZ ISKOLA, A SZÜLŐI HÁZ ÉS A TÁRSADALOM FOGLALKOZIK!

SPANYOL DIÓTÖRŐ

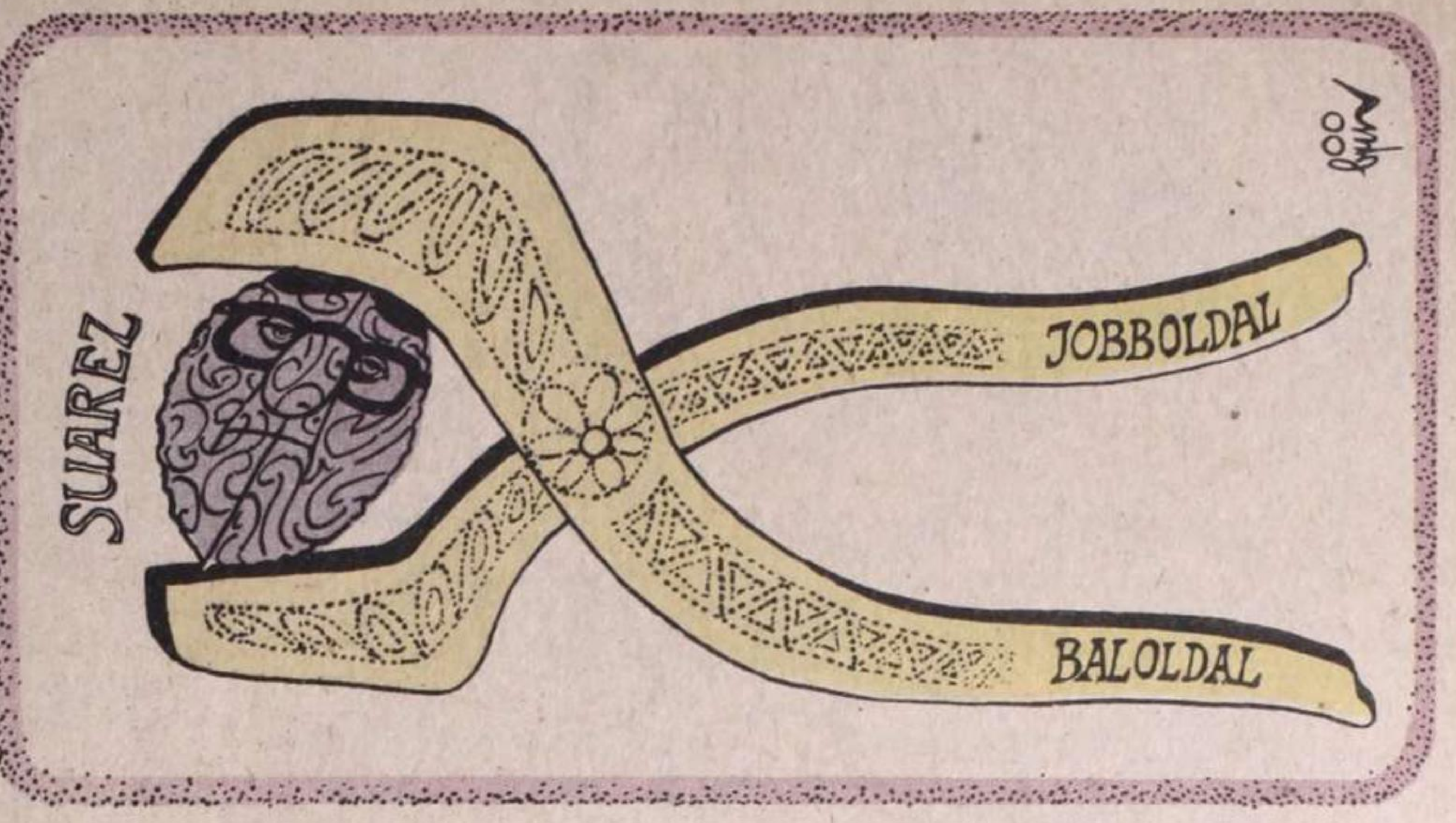

HAMUPIPŐTEFU

Itt van még a forgalomfelmérő kartárs? Jaj, istenem, mennyire örülök, hogy meg tetszett várni. Hát kérem, tessék csak jegyezni, amit mondok, mert én a főváros forgalmával annyira elégedett vagyok, hogy legszívesebben dalra fakadnék. Mert a forgalom mai rendje nem csupán az üzemanyag-takarékosság magasztos céljait szolgálja fantasztikus invencióval, hanem a közlekedők nyugalmát, kikapcsolódását, pihenését is hathatósan segíti, amit egy normális forgalomtól józan ésszel szinte el sem várhatna az ember.

Én kérem, egy nagyvállalat bonyolítója vagyok. Munkaköri leírásom szerint naponta száz kilométereket kellene autóznom épülő-szépülő fővárosunk gigantikus keretei között, ami egy téboly, ami egy idegbaj, ami egy vegetatív neurózis.

Ezzel szemben mennyit autóztam ezen a héten? Tizenöt métert. Elkanyarodtam ugyebár a járdától, zutty, máris ott volt egy áthatolhatatlan dugó. A mi utcánk ugyebár kis utca, nett utca, helyes utca, keskeny utca. Jobboldalt parkírozó kocsik, baloldalt parkírozó kocsik. Középen karcsú kis ösvényke, ha van az autósnál vazelin, valahogyan átslisszolhat.

Szóval messze elől, az utca kellős közepén egy kamion rakodott. Nyugtalan lélek vagyok ugyebár, így két-három napi várakozás után máris előreszaladtam, hogy felderítsem, miről is van itt szó tulajdonképpen. Az irdatlan méretű tehergépkocsi irdatlan méretű vezetője szívesen szóba állt velem és közölte, hogy ő a Hamupipőtefu alkalmazottja és felesborsót szállít az anyavállalatnak. A felesborsószemeket a kamionról természetesen egyesével kell a raktárba liferálni. Ez szerződésben leszögezett kötelességük, a cég névadója így könnyebben megállapíthatja, nem keveredett-e ocsú a borsószemek közé. Minthogy a kamion ezer tonna felesborsót tartalmaz, eltelhet egy kis idő, amíg szemenként az egészet beszállítják.

Fájdalommal közlöm, hogy a kamion mögött sorakozó kocsik gazdái korántsem fogadták ez a hírt az enyémhez hasonló klasszikus derűvel, ideges, kapkodó emberek.

Közvetlenül előttem, egy özönvíz előtti automobilban furcsa kis öregúr üldögélt. Kérem, ennek az egyébként abszolút házinyúlszerű emberkének már a harmadik napon teljesen lila volt a feje a méregtől, ami házinyulaknál unikum. Kérdésemre elmondta, hogy merőben újszerű találmánnyal rendelkezik, amely forradalmasítani fogja a távközlés gyakorlatát. Ám, ha itt túl sokat kell várakoznia, fennáll a lehetőség, hogy valaki megelőzi és akkor egy nagyszerű élet munkája kárba veszett. Érzékeny szívű ember vagyok, s a szánalom elvette józan mértéktartásomat. Elannyira, hogy megkérdeztem a különös öregúr nevét.

– Graham Bell vagyok, kérem – mondta. – A találmányomat pedig egyelőre telefonnak nevezném.

Egy kocsival előbb tekintélyes orvosprofesszor rágta a volánt. Hogy benn a klinikán Kötegyáni anyuka most már mindenperces, az ultrahangos vizsgálatok életerős hetesikrek jelenlétére utalnak és, ha neki sokáig kell még itt a felesborsót strázsálni, könnyen elszalaszthatja élete nagy bravúrját.

Kötelességem leszögezni, hogy ez nem következhet be. Egy idő múlva ugyanis hét daliás fiatalember masírozott végig az autók között. Egyenesen a professzorhoz léptek és bemutatkoztak. Hogy ők a Kötegyáni ikrek, most mennek sorozásra és, ha a professzor úr a születésüket már le is késte, legalább adjon egy orvosi igazolást, miszerint valamennyien heveny harántsüllyedésben szenvedvén csapatszolgálatra kvázi alkalmatlanok.

A sor elején, közvetlenül a kamion mögött szakállas úr üldögélt egy fehér lovon. A szakállas úr elegáns párducbőrt viselt, ám ennek ellenére inkább morcosnak tűnt. Érdeklődésemre közölte, hogy előnyösnek látszó ingatlanügyletről tárgyal bizonyos Szvatopluk úrral, s ha lekési a randevút, a cég könnyen visszahelyezheti vidéki telephelyére, valami Etelköz nevű községbe.

Kérem, ennyit tartottam szükségesnek himnikus hangnemben elmondani fővárosunk valóban elbűvölő közlekedéséről. Most pedig rohanok vissza a sorba. A szakállas úr megígérte, hogy juttat egy hétvégi telket Ópusztaszeren, ha viszek egy kockacukrot a lovának.

Előnyös vérszerződési feltételek mellett.

Peterdi Pál

Szüretelni mennek a diákok:

SAVANYÚ A SZÜLŐ...

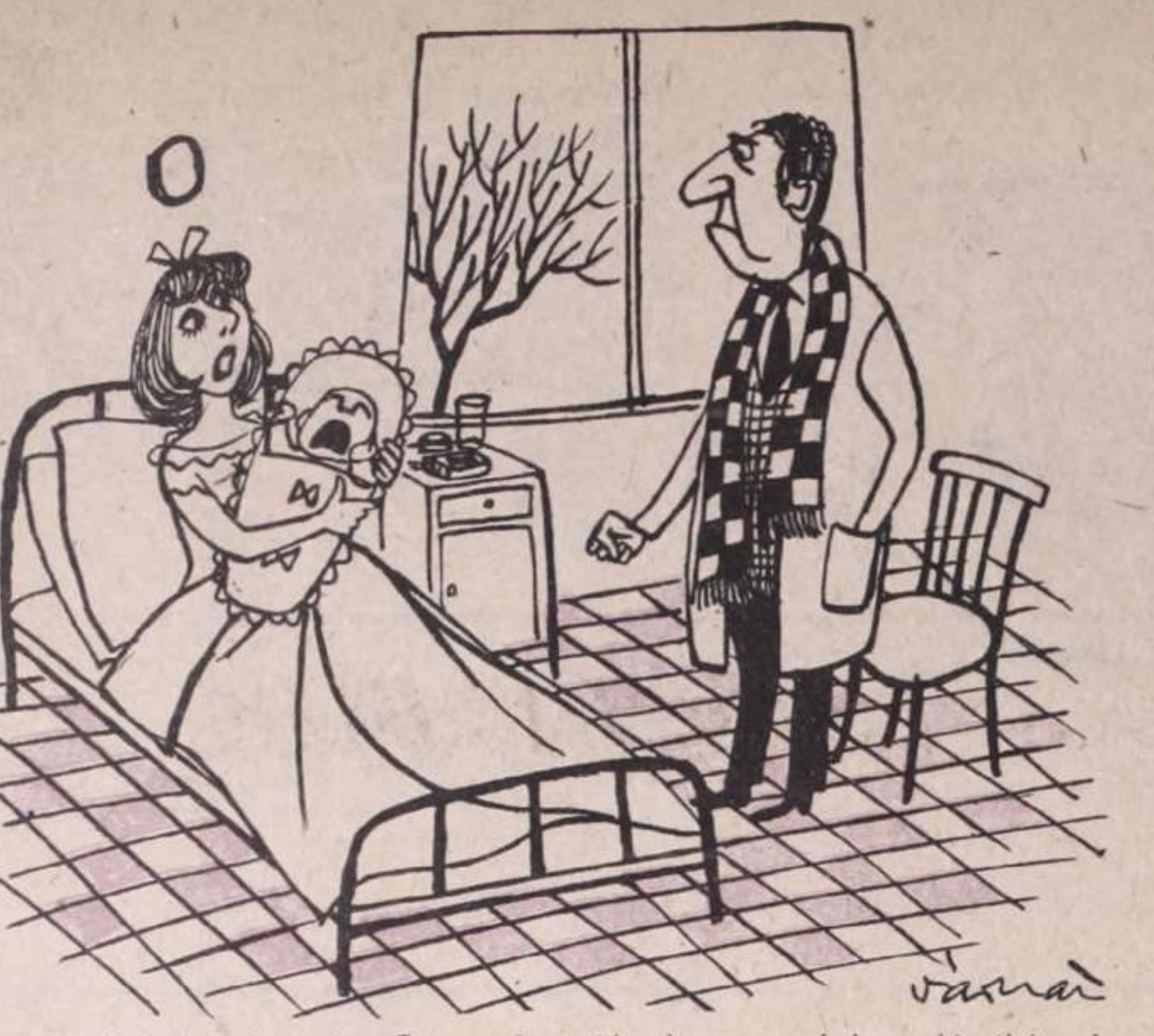

– Es mi volna, ha Paraszolvenciának neveznénk a kicsikét. Az most olyan divatos.

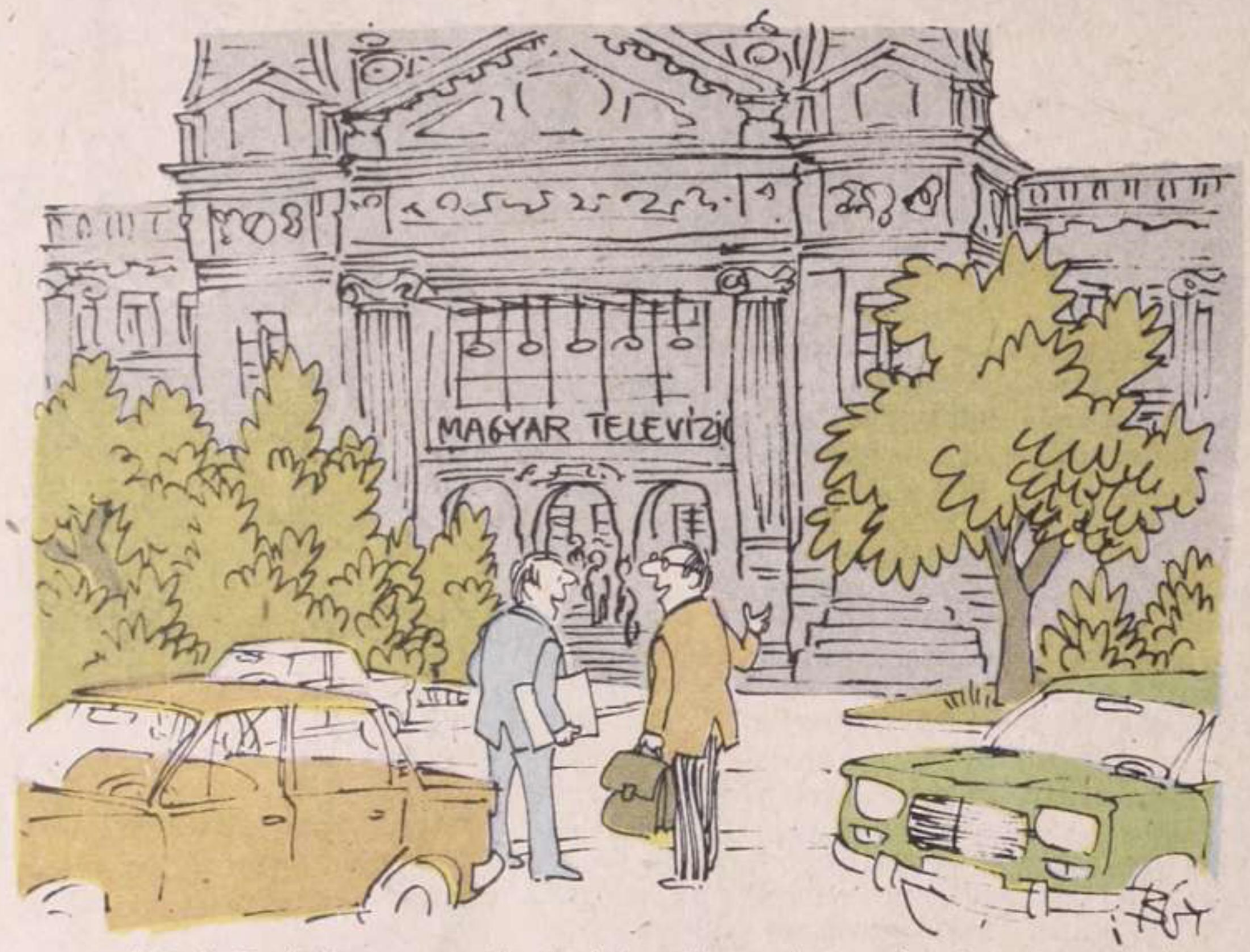

– Nézd, Tschöll papa nálunk dolgozik, csak természetes, hogy behozta Édit, Médit és Hédit!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Megmondtad az udvarlódnak, hogy milyen véleménnyel vagyok róla? — kérdezi az orvos a lányától.

— Megmondtam.

— Mit szólt hozzá?

— Hogy nem ez az első téves diagnózisod...

Kérdezni tudni kell

Elképesztő, hogy mi mindenre tud válaszolni a nemzet, ha érdekes kérdést tesznek fel fiainak! A tévé közvélemény-kutatói legutóbb odáig mentek érdeklődésükben, hogy nemcsak arra kerestek választ, mennyien néztek meg egy-egy műsort és tetszett-e az a műsor, vagy kevésbé, hanem arra is rákérdeztek, kit tartottak rokonszenvesnek a szereplők között és kit véltek ellenszenvesnek?

A beérkezett válaszok annyira tanulságosak voltak, hogy nem bírtam magammal és én is kikértem ismerőseim véleményét a legnépszerűbb, legnézettebb műsorokról. Íme, néhány igen érdekes adat a beérkezett válaszokból:

Hófehérke és a hét törpe. Akár hiszik, akár nem, a megkérdezettek nagy többsége Hófehérkét rokonszenvesebbnek találta a gonosz boszorkánynál. **9765** válasz, az összes válasznak mintegy **99,7** százaléka a boszorkányt ellenszenvesnek nevezte, hárman az erdőt találták ellenszenvesnek és ketten a mérgezett almát. A törpék iránti rokonszenvben már jobban megoszlottak a vélemények: Morgót kevesebben szerették, mint Hapcit, Kukát a megkérdezettek húsz százaléka sajnálta, de nem szerette, negyven százaléknak a Királyfi közömbös volt. A gonosz mostohát — a feleletek életkor szerinti felbontása szerint — a harminc éven aluliak, egy kivételével, nagyon ellenszenvesnek tartották. Az egy ellenvéleményt egy mostohaapa adta, aki szerint nem minden mostoha gonosz, például ő sosem akarta megmérgezni a felesége első házasságából született kisfiát. A hetven év feletti megkérdezettek között viszont többen Hófehérkét találták hálátlannak, hárman pedig összetévesztették Csipkerózsikával.

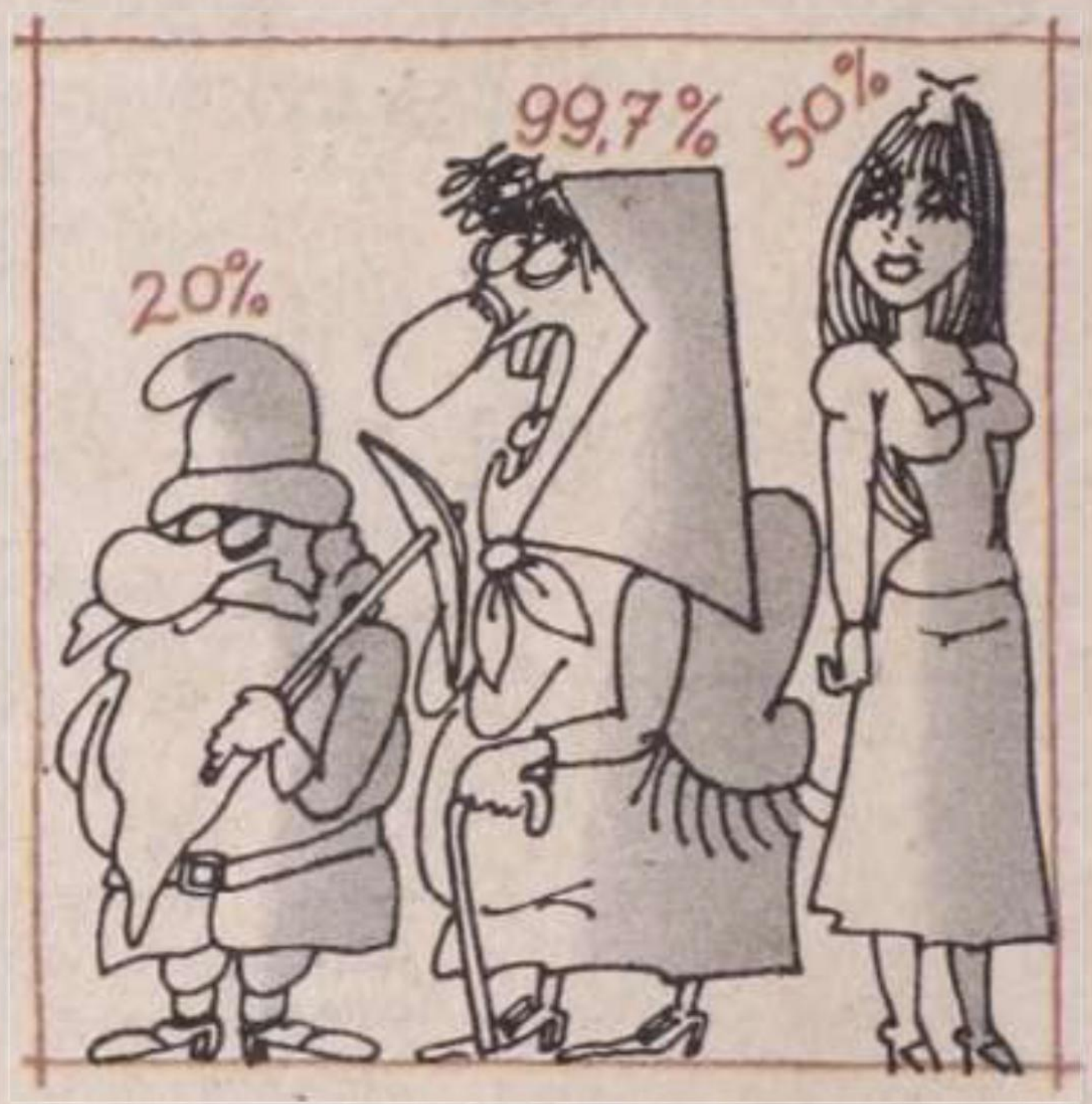

Arról, hogy a műsor szomorú volt-e, vagy vidám, megoszlottak a vélemények. A nézők negyven százaléka sírt akkor, amikor Hófehérke torkán akadt az alma, harmincöt százalék örömében sírt, amikor Hófehérke életre támadt. Tizenöten a királyfit találták a legszebbnek, háromnak legjobban az üvegkoporsó tetszett. Többen azt kifogásolták, hogy a gonosz mostoha nem kapott szigorúbb büntetést.

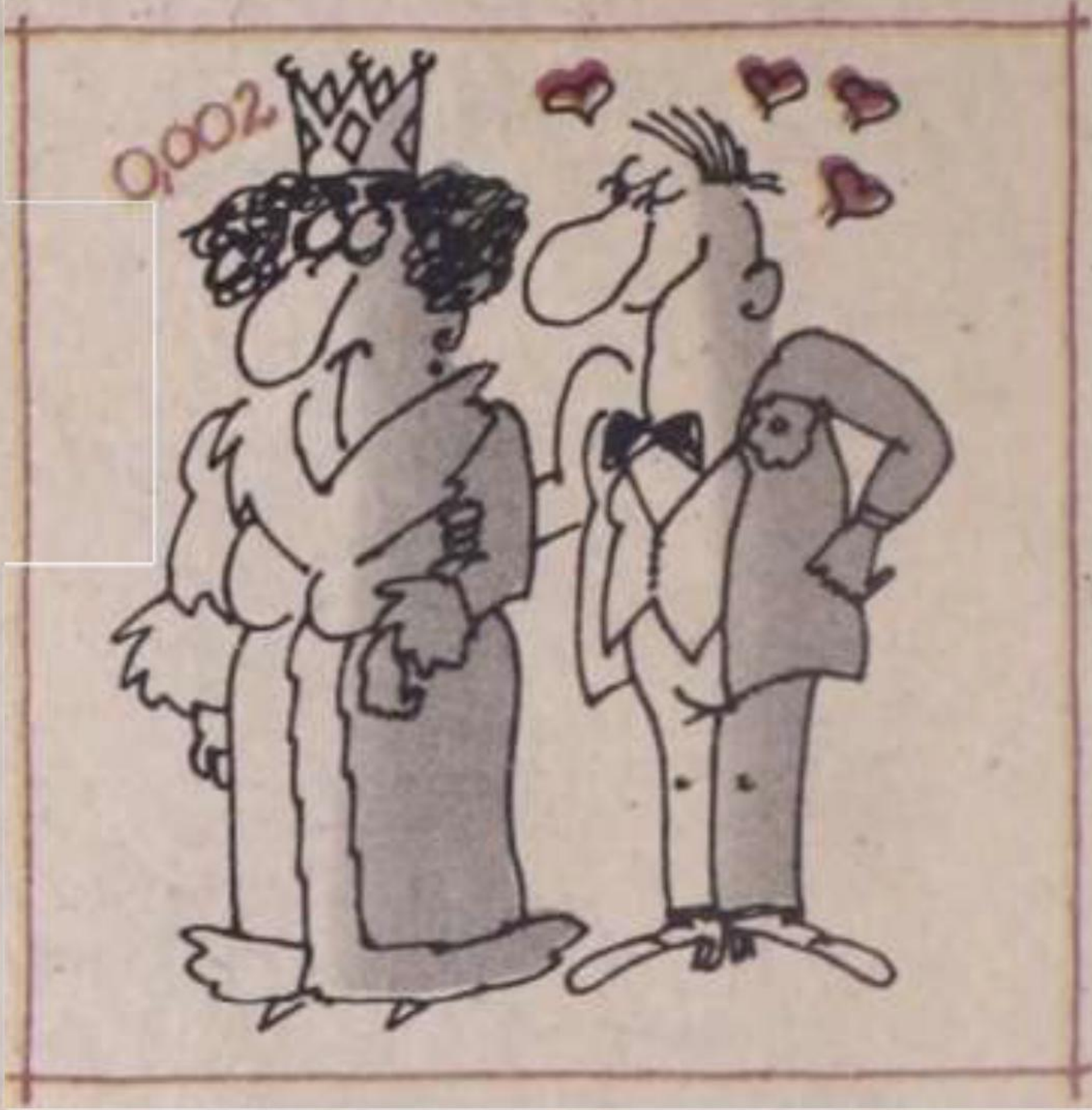

Négyszázhuszonhat válasz hiányolta, hogy a darab nem mutatta részletesebben a bányát, ahol a törpék napközben dolgoztak. Hetven válasz szerint Hófehérke egyéniségének megfelelőbb lett volna egy kék pettyes kartonruha. Egy üvegcsiszoló szerint a királynő tükre azért torzított, mert nem volt rendesen foncsorozva.

Arra a kérdésre, hogy feleségül vették volna-e Hófehérkét, a kérdezettek ötven százaléka igennel felelt, a többiek inkább a Királyfihoz mentek volna. Mindössze 0,002 százalék válaszolta azt, hogy a gonosz királynőt vették volna feleségül, mert ebből anyagi hasznuk származott volna.

Arra a kérdésre, hogy érdekesek voltak-e a feltett kérdések, a kérdezettek százöt százaléka azt felelte, hogy valamennyi kérdés nagy marhaság volt, de már hozzá vannak szokva.

Somogyi Pál

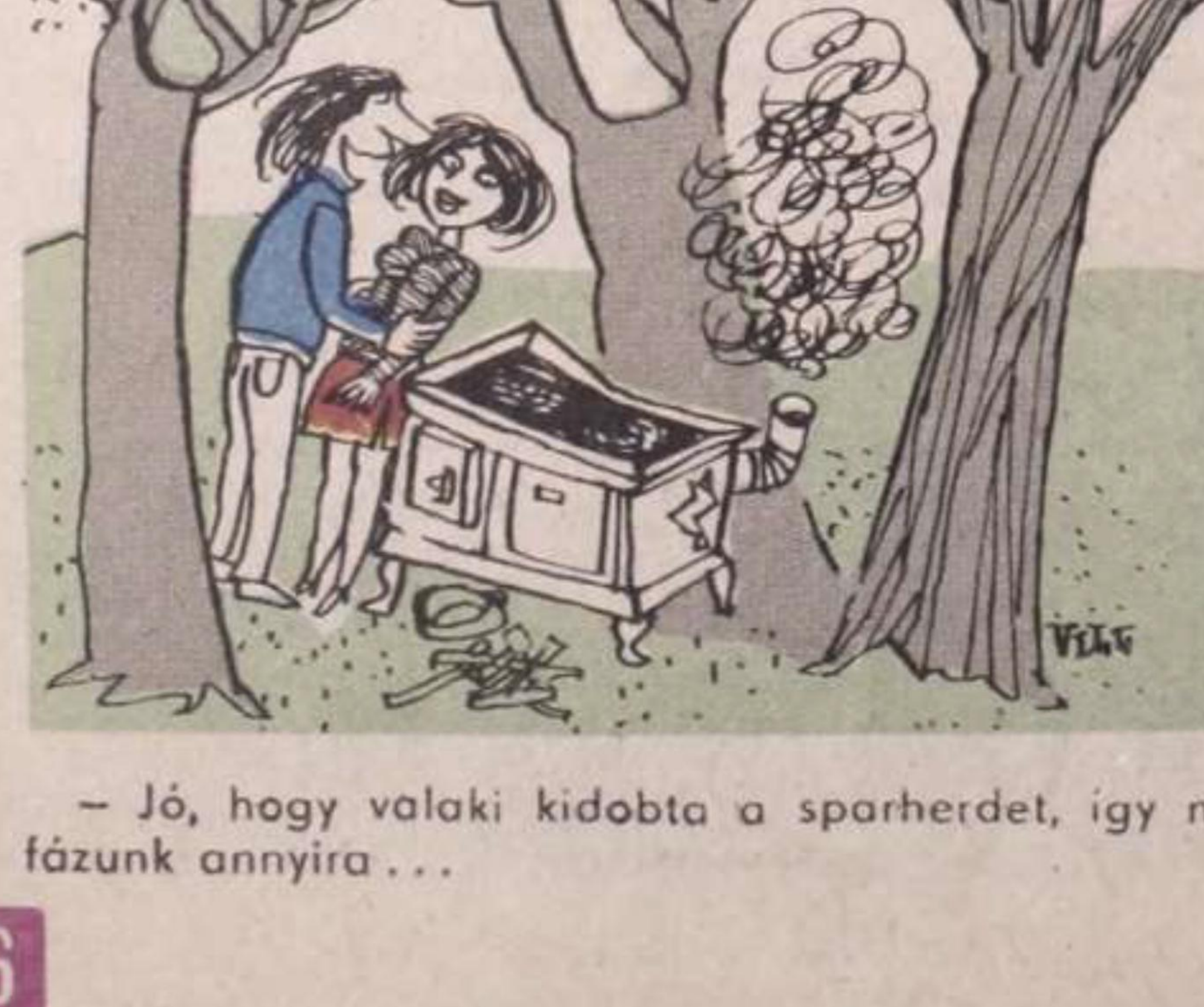

– Jó, hogy valaki kidobta a sparherdet, így nem fázunk annyira...

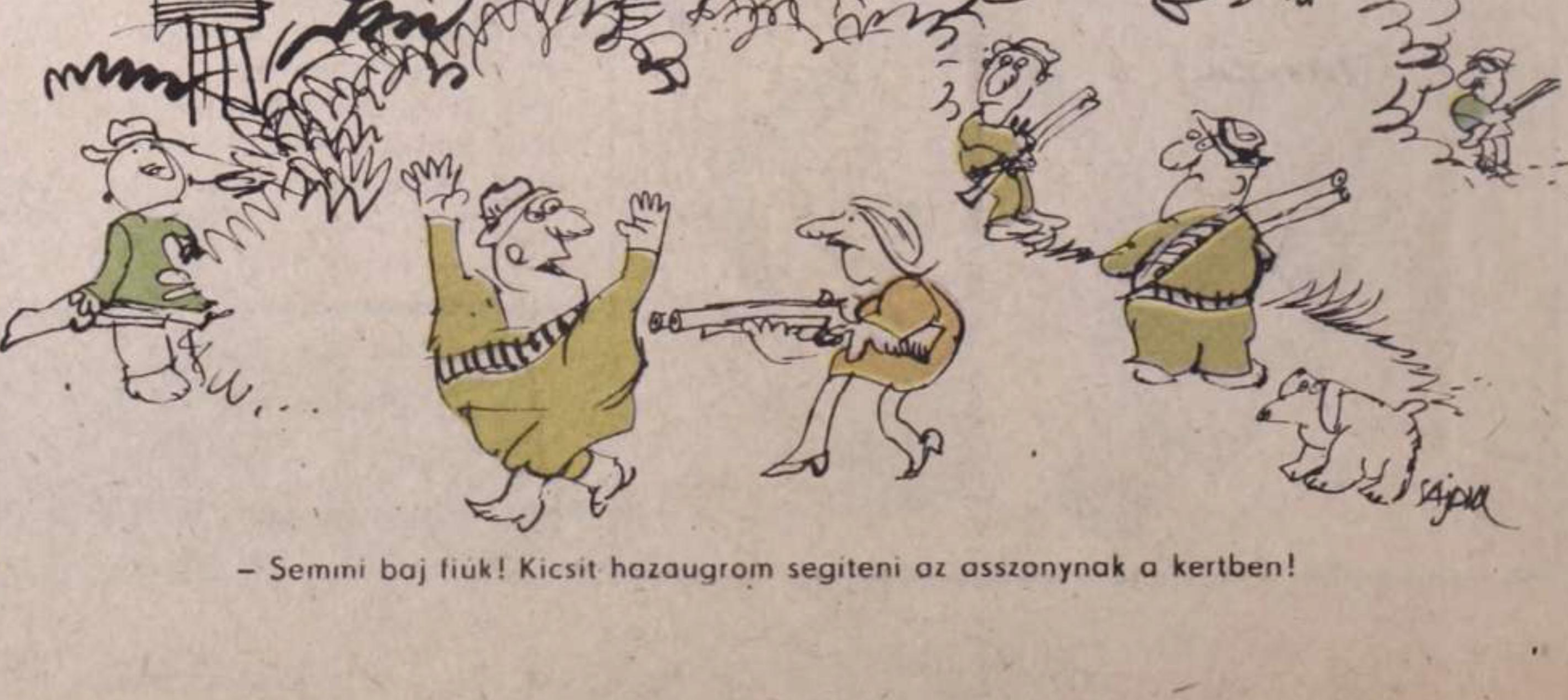

– Semmi baj fiúk! Kicsit hazaugrom segíteni az asszonynak a kertben!

LAKIHEGY-MENTŐ TIPPEK

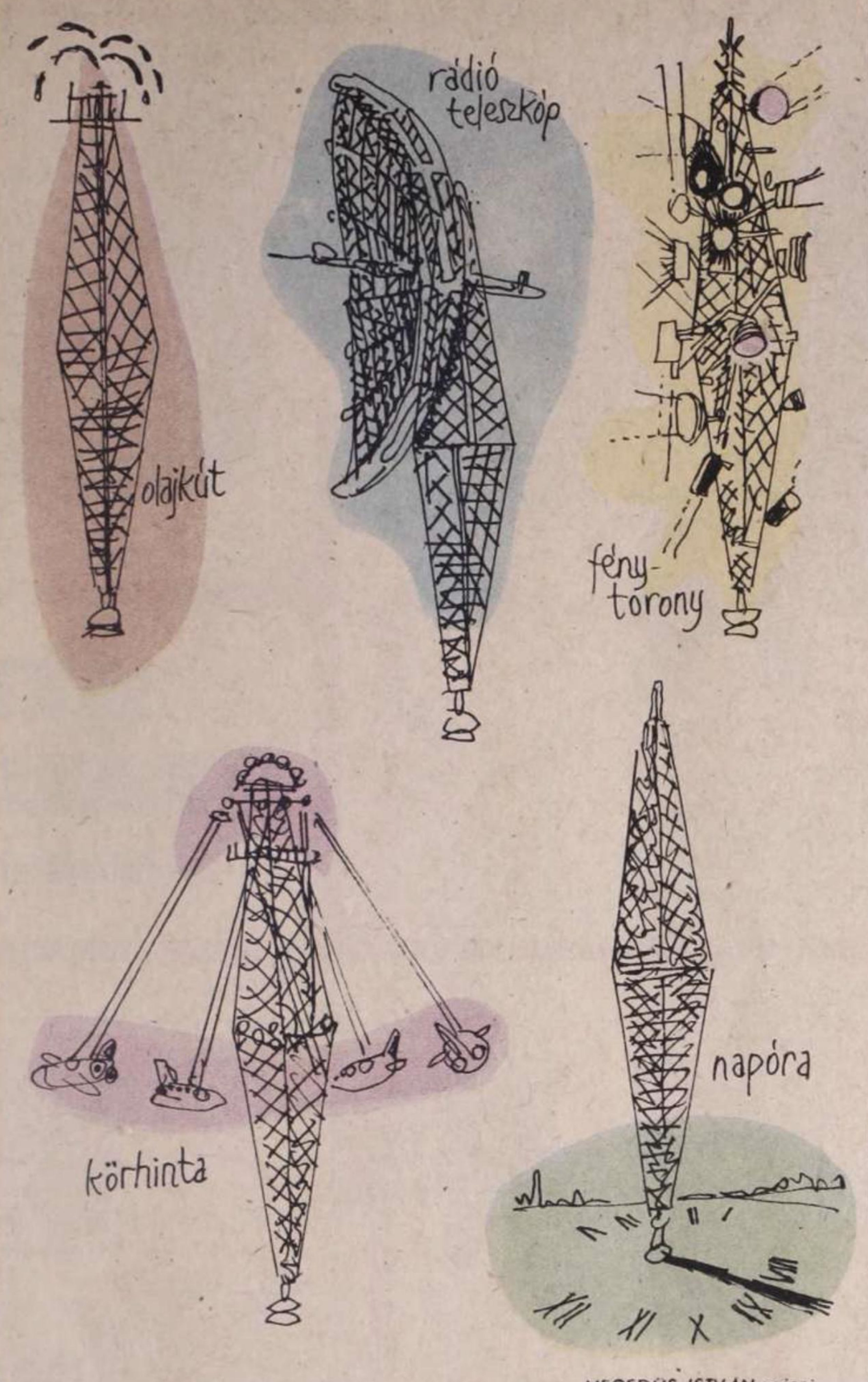
olajkút
rádió teleszkóp
fénytorony
körhinta
napóra

HEGEDÜS ISTVÁN rajzai

– Hogy hogy vagyok? Majd nyilatkozik a helyettesem!

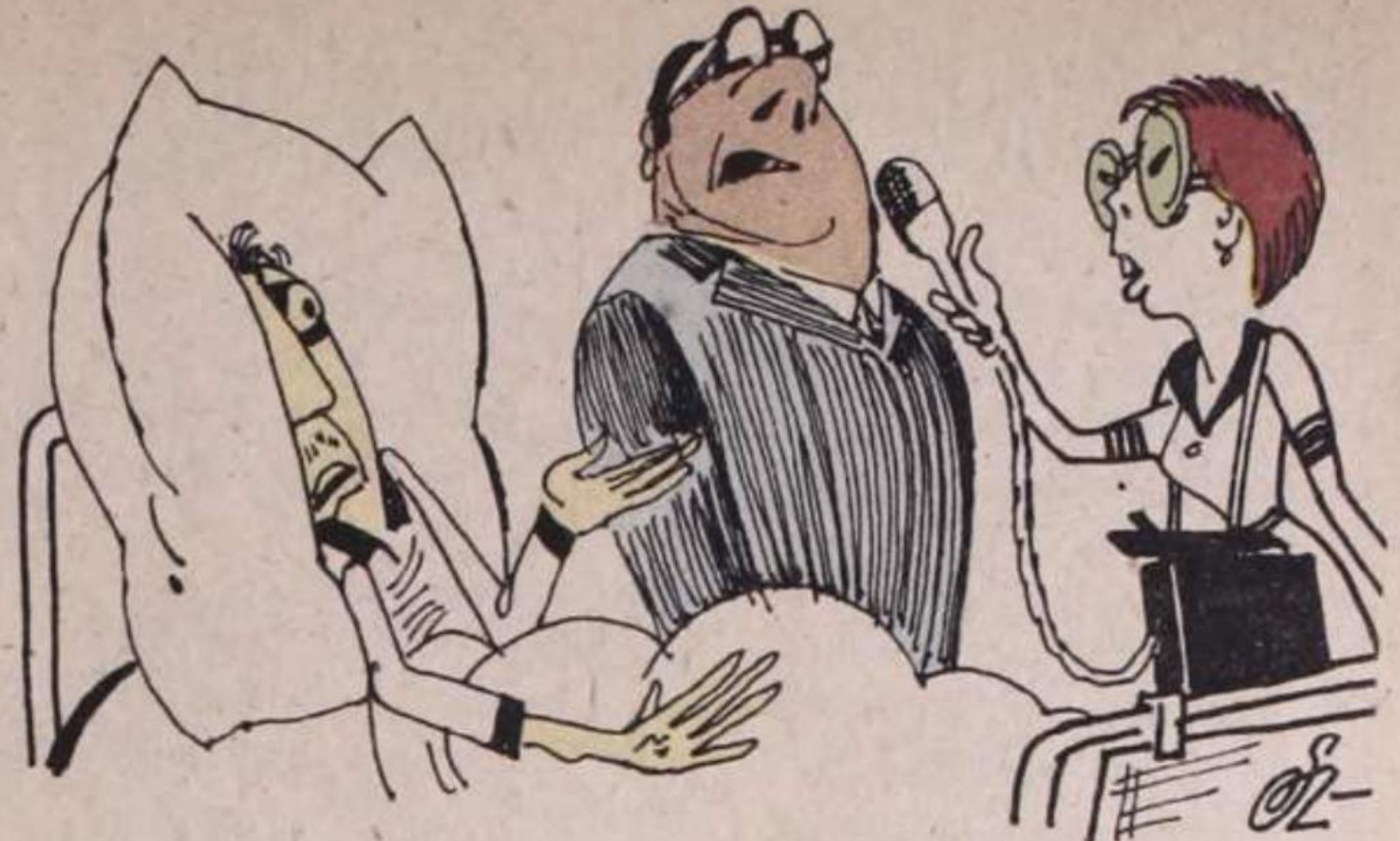

AGYRÉM-RÍMEK

HÁZASTÁRSI CIVÓDÁS, SZÉLESVÁSZNON

Ameddig szem ellát,
kergeti Sam Ellát.

A KONYHATÜNDÉR RECEPTJE

A gombát, halat s májat a mindenkinél
nyájasb Mári, a konyha lelke resztelte,
s az alábbi névre:
„Májas nyári Bakony-hal" elkeresztelte.

A HÜLYE SÍREMLÉKE

Meghalt a szegény marha, hej!
És a sírjára – ejha! –
már készül a különleges fafej-
fejfa.

EGY KOROS MARHÁHOZ

Önt mélyen üli bú, s hoszan. Tja,
nyilván e szelet hús bosszantja,
melyben üke, kit őse szült,
így összesült!

HÁLÁTLAN LEÁNY

Hát azért neveltelek szalámin, te,
hogy lefeküdj az uram alá szinte?

TETTENÉRT ASSZONYKA

– Ki a plafont feldöngölé,
hogy kerül a Feld ön fölé?
– Mondtam neki: Feld, ön följön,
hogy engem is feldöngöljön!

A TERMÉSZET CSAPDÁJA I.

Nős még ma sem vagyok, ha nincs a rafinált
nyolcas szám, mit, ha járt, Hannim fara csinált!

A TERMÉSZET CSAPDÁJA II.

Igencsak telt a háremőr,
hát véle hált a teremőr.

KOMISZ MAGÁNTANULÓ

Megintelek
megint, Elek!
Meguntalak,
magántulok!

HASZNOS INTELEM

Ne vess szemet, Sammy, nőre,
hogyha nincsen nemi szándéka!

Timár György

Üllői úti kesergő:

GYÁSZBAN VAN AZ EGÉSZ VÁROS, UTOLSÓ A FERENCVÁROS...

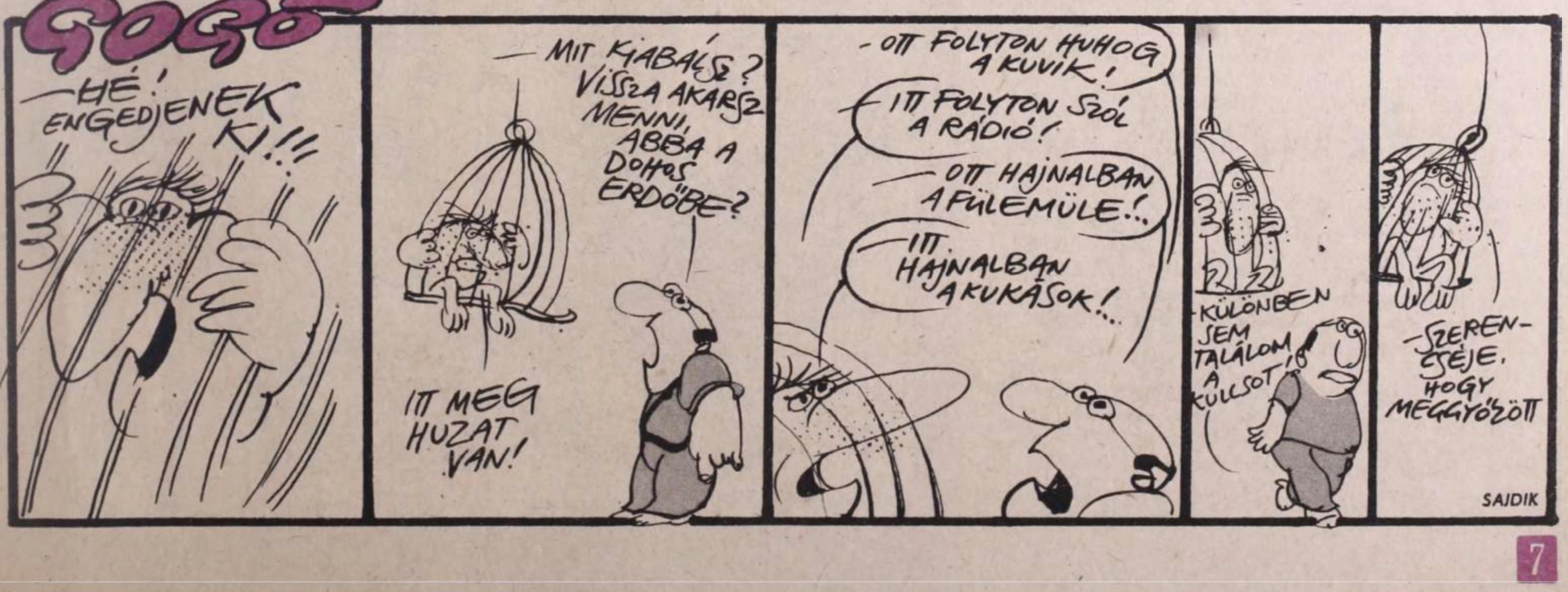
GOGO
– HÉ! ENGEDJENEK KI!!!
– MIT KIABÁLSZ? VISSZA AKARSZ MENNI, ABBA A DOHOS ERDŐBE?
ITT MEG HUZAT VAN!
– OTT FOLYTON HUHOG A KUVIK!
– ITT FOLYTON SZÓL A RÁDIÓ!
– OTT HAJNALBAN A FÜLEMÜLE!..
– ITT HAJNALBAN A KUKÁSOK!..
– KÜLÖNBEN SEM TALÁLOM A KULCSOT!
– SZERENCSÉJE, HOGY MEGGYŐZÖTT
SAJDIK

a magyar csoda

Kezdetben volt a Bánfi hajszesz.

Futótűzként terjedt el a nagyvilágban: a magyarok feltalálták a kopaszság ellenszerét. Özönlöttek a levelek külföldről. Tarsággal vert férfitársainktól: küldjetek, küldjetek, küldjetek... És mi küldtünk ismerősöknek, rokonoknak és küldött a külkereskedelem is dollárért, rubelért. Közben jutott magunknak is a megváltó panaceából, amit magyar elme szült, magyar anyagból fabrikált a magyar ipar. Az az ipar, amelyről joggal mondhatjuk: nélküle félhajú óriás a nemzet.

Még meg sem száradt a Bánfi a kopaszok kobakján, máris beütött a második, a Patientia. A világ szeme tágra nyílt. A külföldi kozmetikusoknak égnek állt a haja. Már megint a magyarok! Újfent kieszeltek valami csodaszert! Évezredekig nem sikerült az emberiségnek kihullott hajat növeszteni, ezek meg ott a Duna—Tisza partján csak úgy szórják egyiket a másik után.

És még mindig nem volt vége... Nedeczky néni, a Magyar Népköztársaság és a béketábor tagja máris bedobta a legújabbat. A Hélia—D ránctalanítót. Eddig csak a földkerekség férfiai zengtek dicshimnuszt megmentőikről, a magyarokról, most a gyengébb nem borult lábaink elé. — Nem engedjük a hölgyeket ráncbaszedni! — zengett a budapesti kihívás. Öt világrész visszhangozta.

Amikor már mindenki azt vélte, nincs tovább, a magyar csoda kimerült, több már nem telik tőlük — újabb hír kavarta fel a világot. A magyarok megtalálták az ősz haj elleszerét!!! Magam hallottam vagy két hete a rádióban, hogy már folynak a klinikai vizsgálatok, a kilátás több, mint biztató. Ha ez igaz — nemcsak az áll, hogy nincs többé kopasz fej, de ősz fej sincs többé. Kiki visszakapja a régit, amit a természet rendelt neki. Most képzeljünk el egy nyolcvanéves kopasz bácsit, akinek nemcsak hogy kinő a haja, de mindjárt hollófeketében, amilyen volt neki az érettségi tablón. Végül is ha mindkét szert használja, nem lehetetlen. Mennyivel nagyobb lelkesedés fogadja a világ ezt a találmányt, a visszafeketedő, visszaszőkülő fürtökét, mint a fürtösfejű középhatótávolságú rakétákét!

Mert, vallom, minden nemzetnek van valami elhivatottsága e földtekén. A japánok például ördöngős elektronikus masinákat, tévével kombinált karórákat, mindenttudó képmagnókat adnak az emberiségnek. A mi iparunk egyelőre erre még nem képes. Mondják, számjegyvezérlésű esztergagépeink előtt még nem esik hasra a világ. Sebaj! Mi nem is erre rendeltettünk, hanem ama küldetésre, hogy széppé tegyük az embereket. Bozontot növesszünk a reményt vesztett gyérhajúaknak, elsimítsuk a ráncokat búslakodó, negyvenes hölgyek orcáján, hófehér üstökből aranyszőke, gesztenyebarna hajkoronát varázsoljunk. Igen, mi vagyunk — legyünk szerényebbek: leszünk — Európa és a világ megifjítói!

A siker csaknem teljes. Már csak egy hatásos férfiasság-regenerálót kéne felfedezni valamely hazai vegykonyhában, vagy mosókonyhában (a Patientia után a Potentiát) és Szaud-Arábia elbújhat mellettünk a gazdagságával.

Ám addig még szükség van további gondosságra, ellenőrző kísérletekre, nehogy belénk kössenek a kákán is csomót kereső imperialista kozmetikai cápák, akik féltékenyen lesik, lesz-e vajon az egykori futballnagyhatalomból kenceficenagyhatalom. De hiába fenekednek. Fölöslegesen reménykednek: mi nem leszünk Európa kuruzslói. Megszépítjük a világot. Ámen.

Novobáczky Sándor

TESSÉK VÁLASZTANI!

Javaslataink az új törvényhez

Hegedűs István:

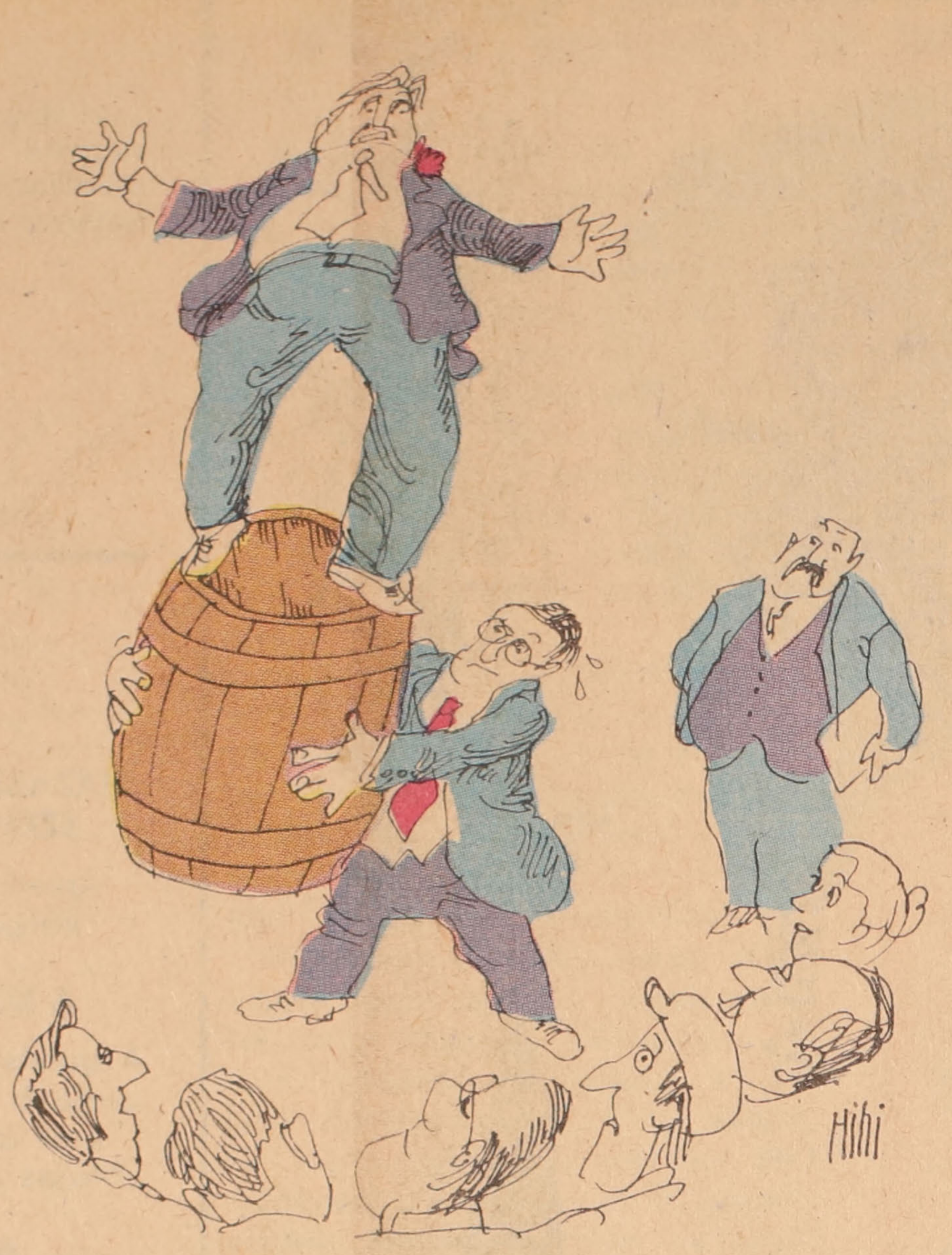

– Mérjék össze erejüket a jelöltek!

Brenner György:

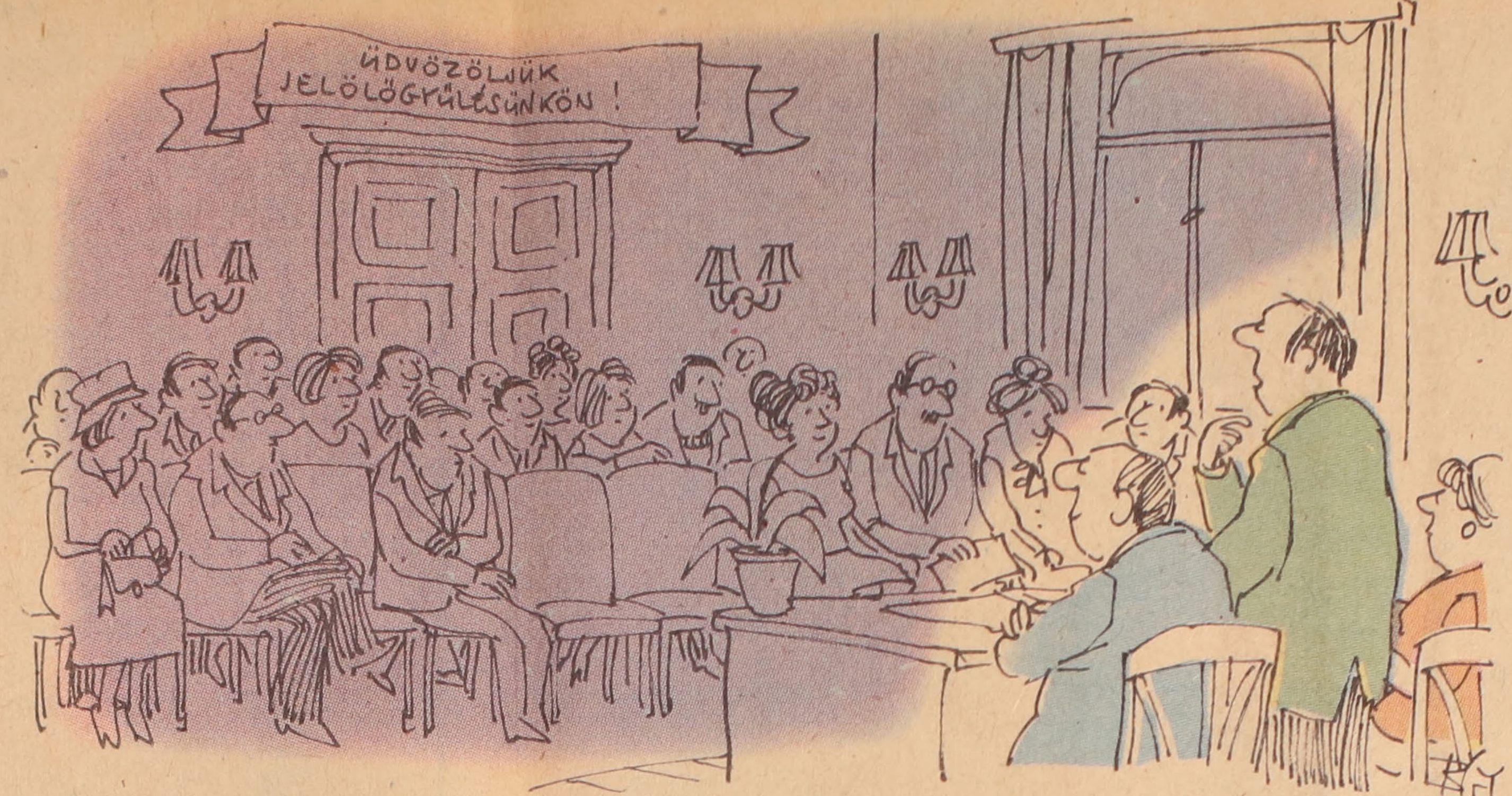
ÜDVÖZÖLJÜK JELÖLŐGYŰLÉSÜNKÖN!

– A jelölt mindig ismertesse, kik a régi iskolatársai, bajtársai, tehát mit tud majd elintézni...

Barát József:

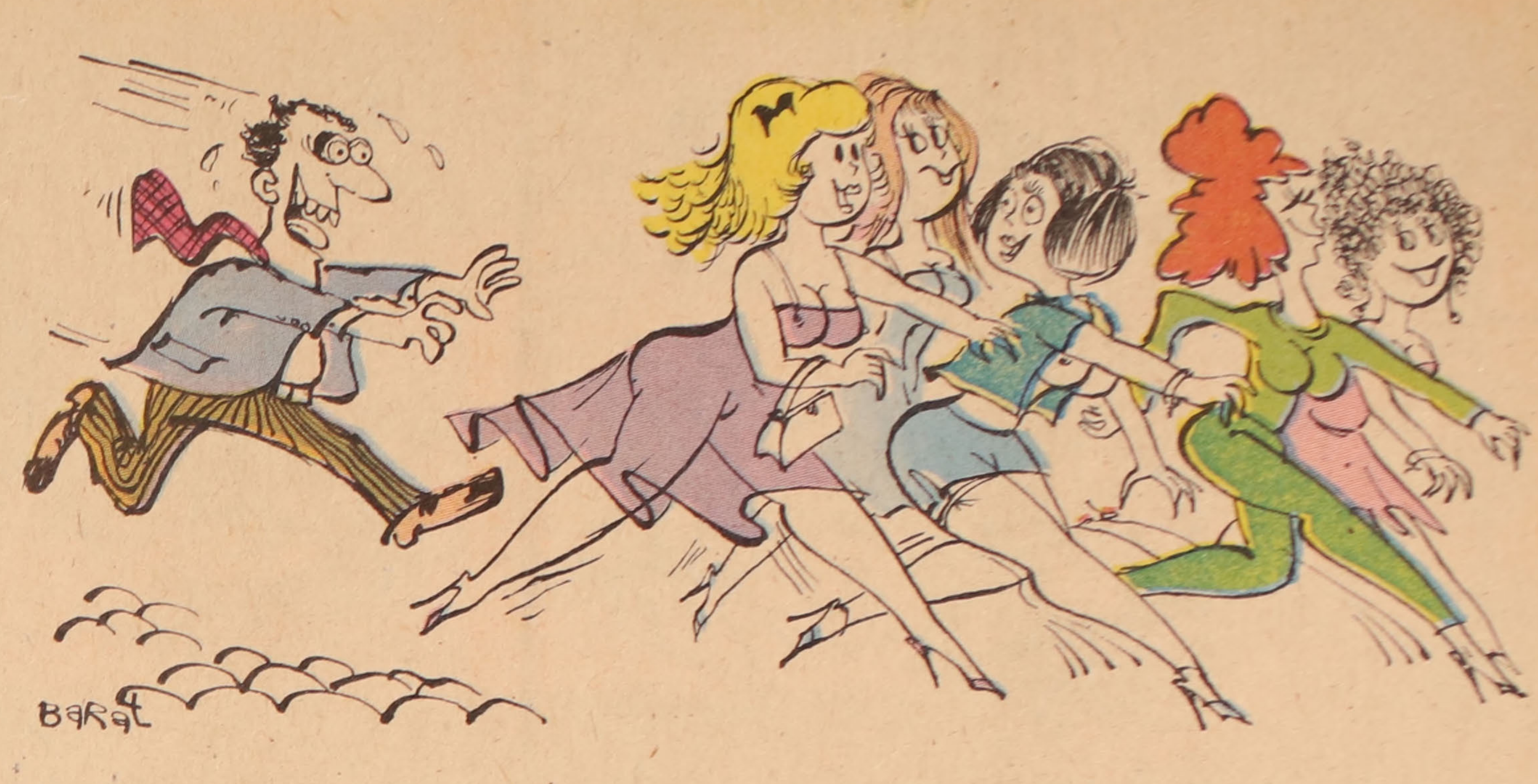

– Mindenki kedve szerint választhasson.

Dallos Jenő:

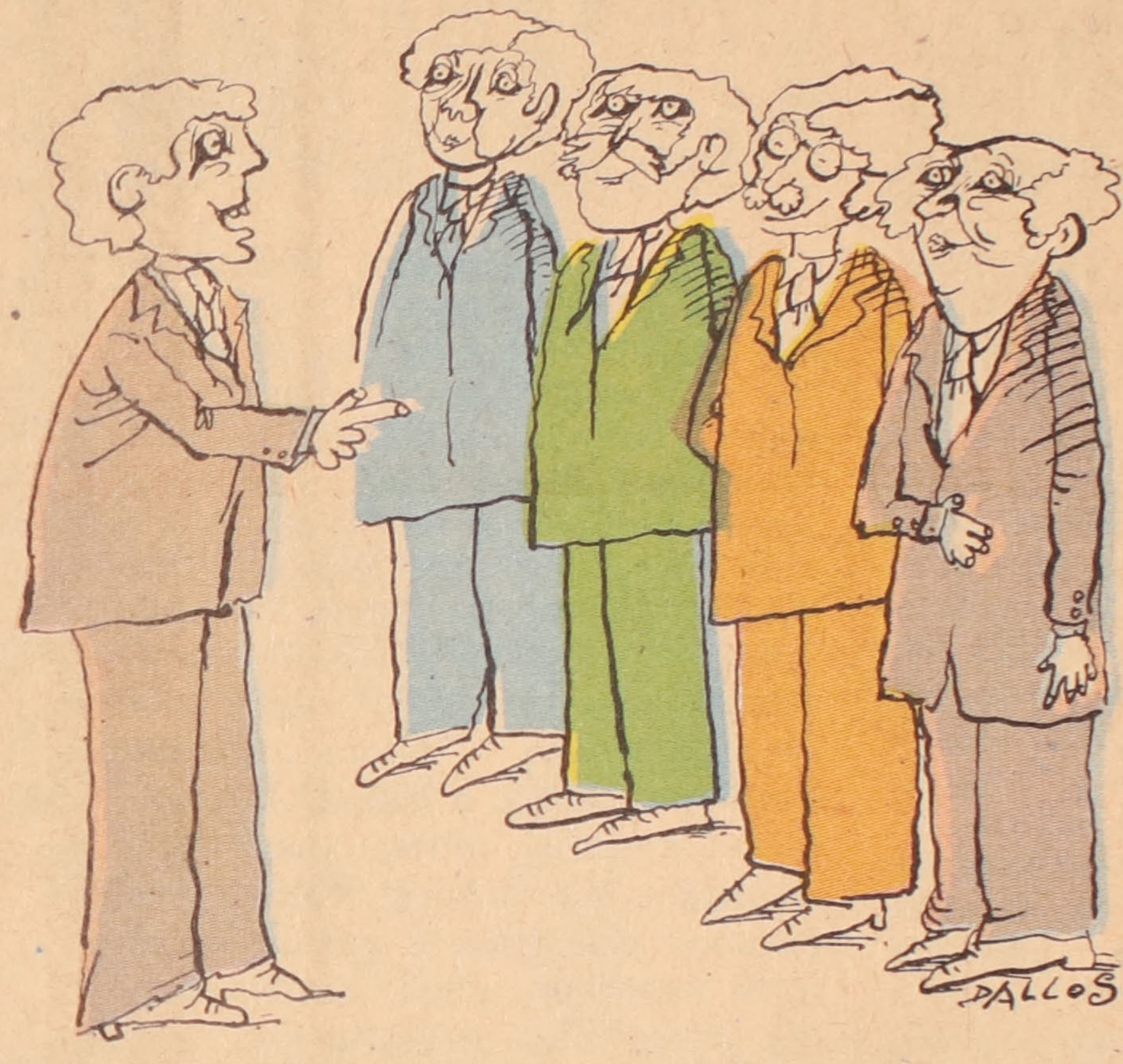

– Ec, pecc, kimehetsz, holnapután bejöhetsz, cérnára, cinegére, ugorj cica az egérre... zsupsz... Te vagy a jelölt!

Fülöp György:

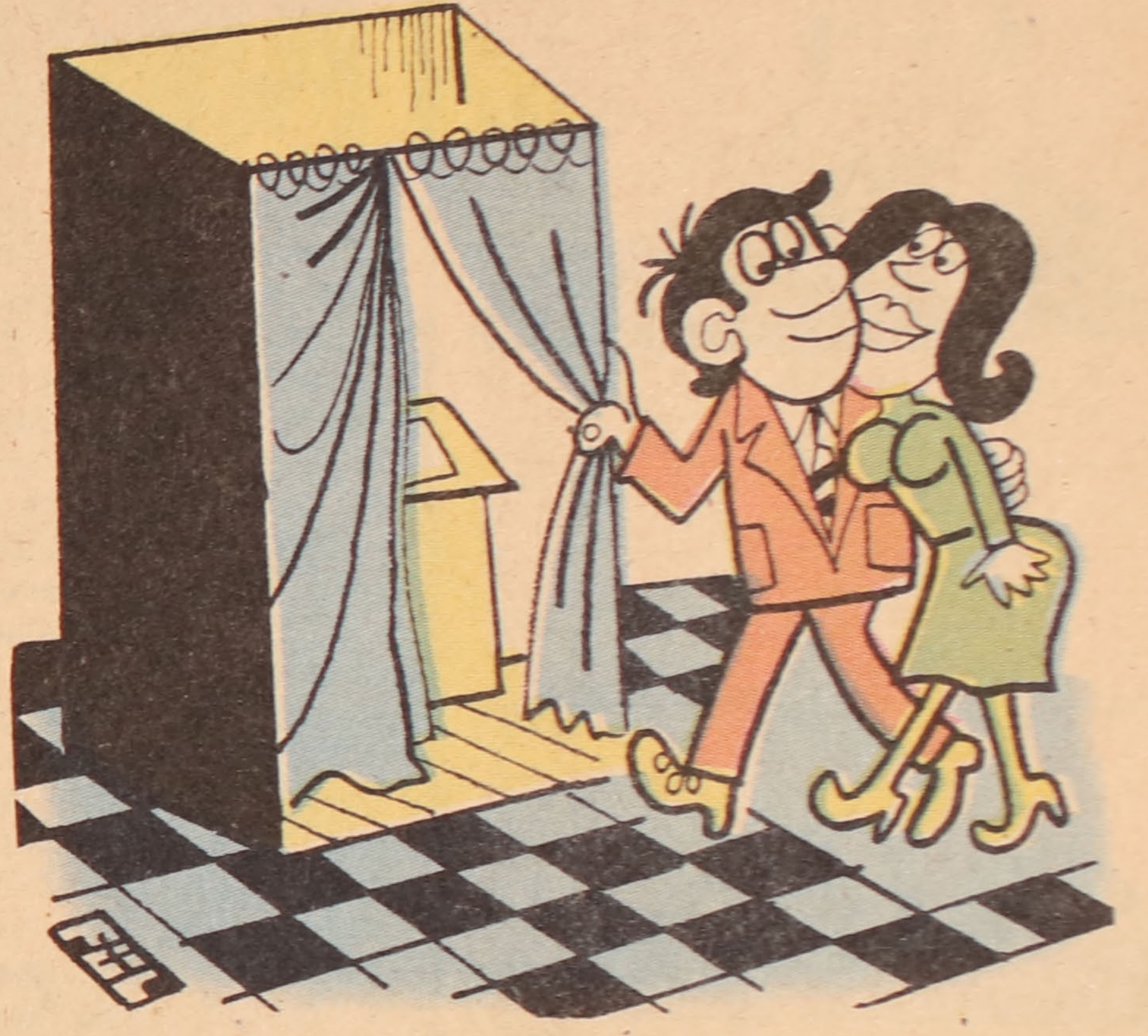

– Szerelmeseknek kettesével is be lehessen menni a fülkébe.

Sajdik Ferenc:

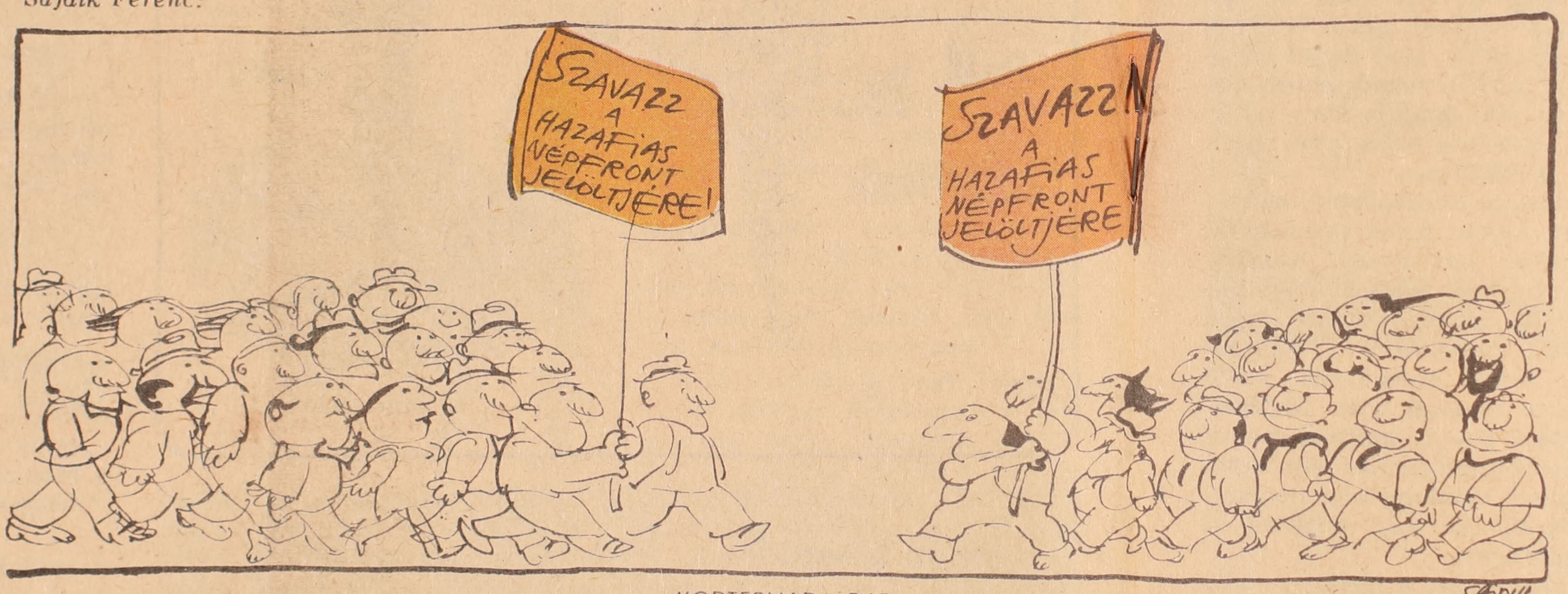
SZAVAZZ A HAZAFIAS NÉPFRONT JELÖLTJÉRE!
SZAVAZZ A HAZAFIAS NÉPFRONT JELÖLTJÉRE

KORTESHADJÁRAT

HA ELTÖRÖLNÉK A SZESZTILALMAT, MI EGY JELÖLTET IS TUDNÁNK KETTŐNEK LÁTNI...

Balázs-Piri Balázs:

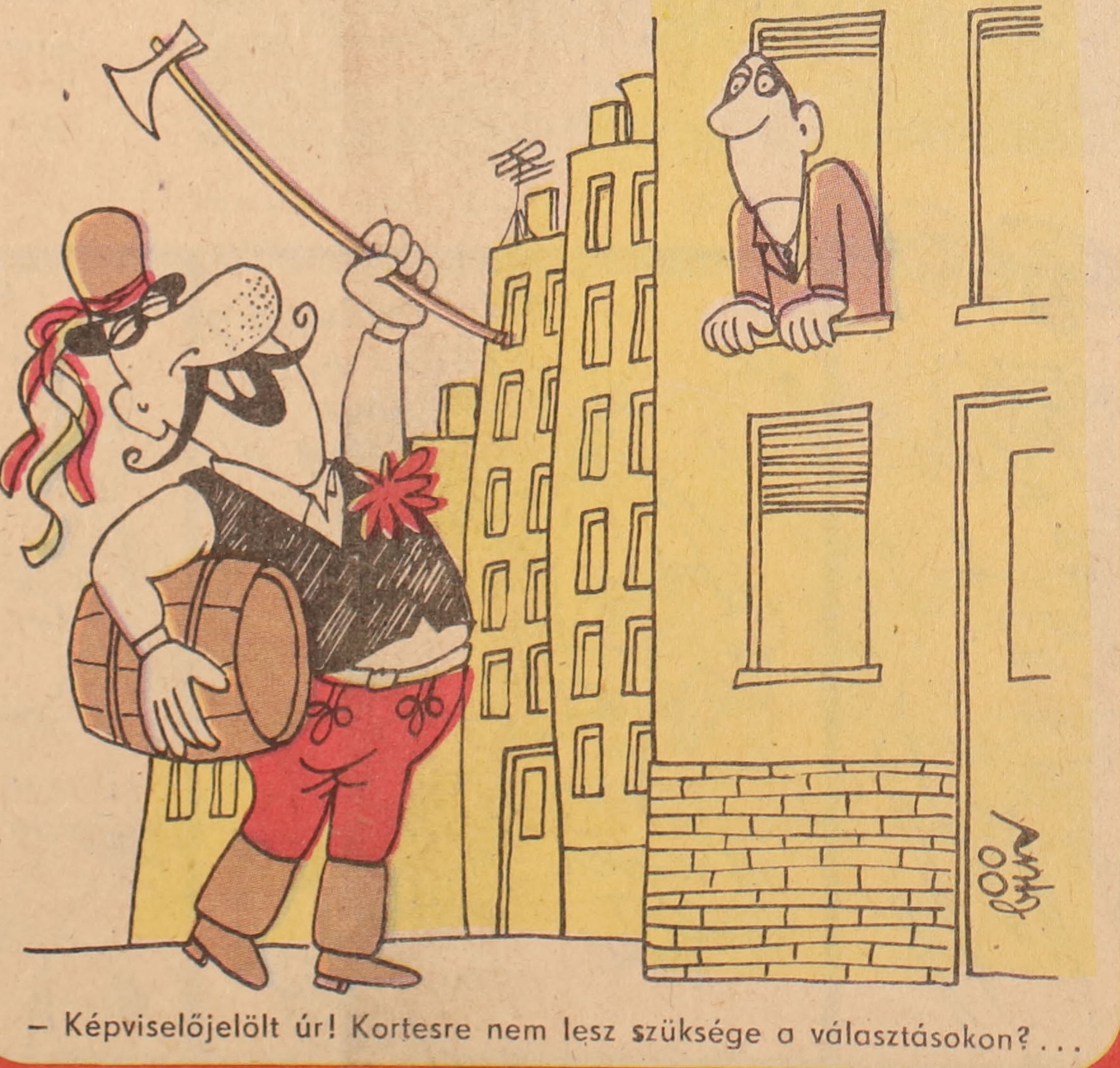

– Képviselőjelölt úr! Kortesre nem lesz szüksége a választásokon?...

Lehoczki István:

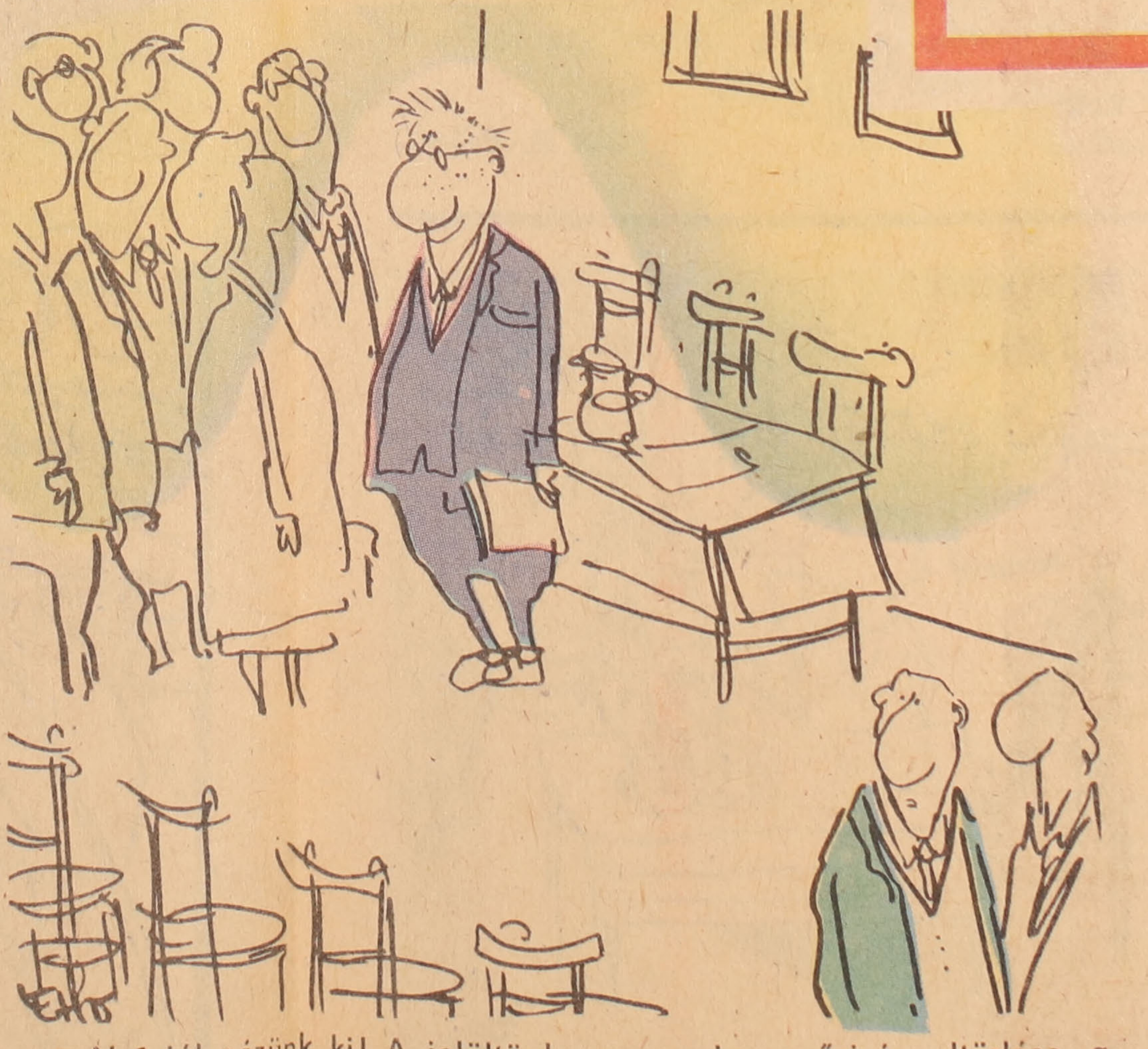

– Na, jól nézünk ki! A jelöltünk programja az ősiség eltörlése, a jobbágyfelszabadítás...

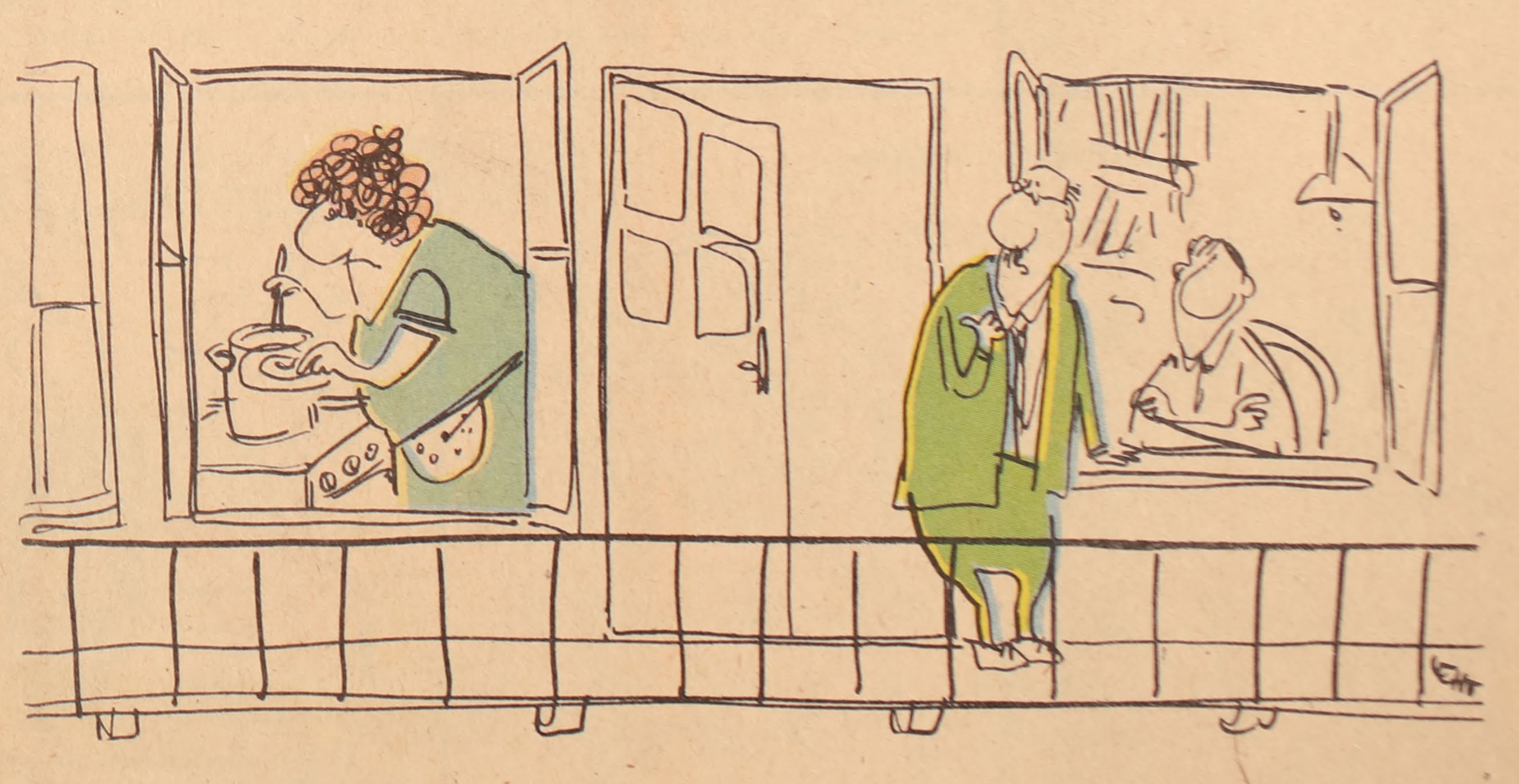

– Sajnos abban az időben még nem állt módomban több jelölt közül választani.

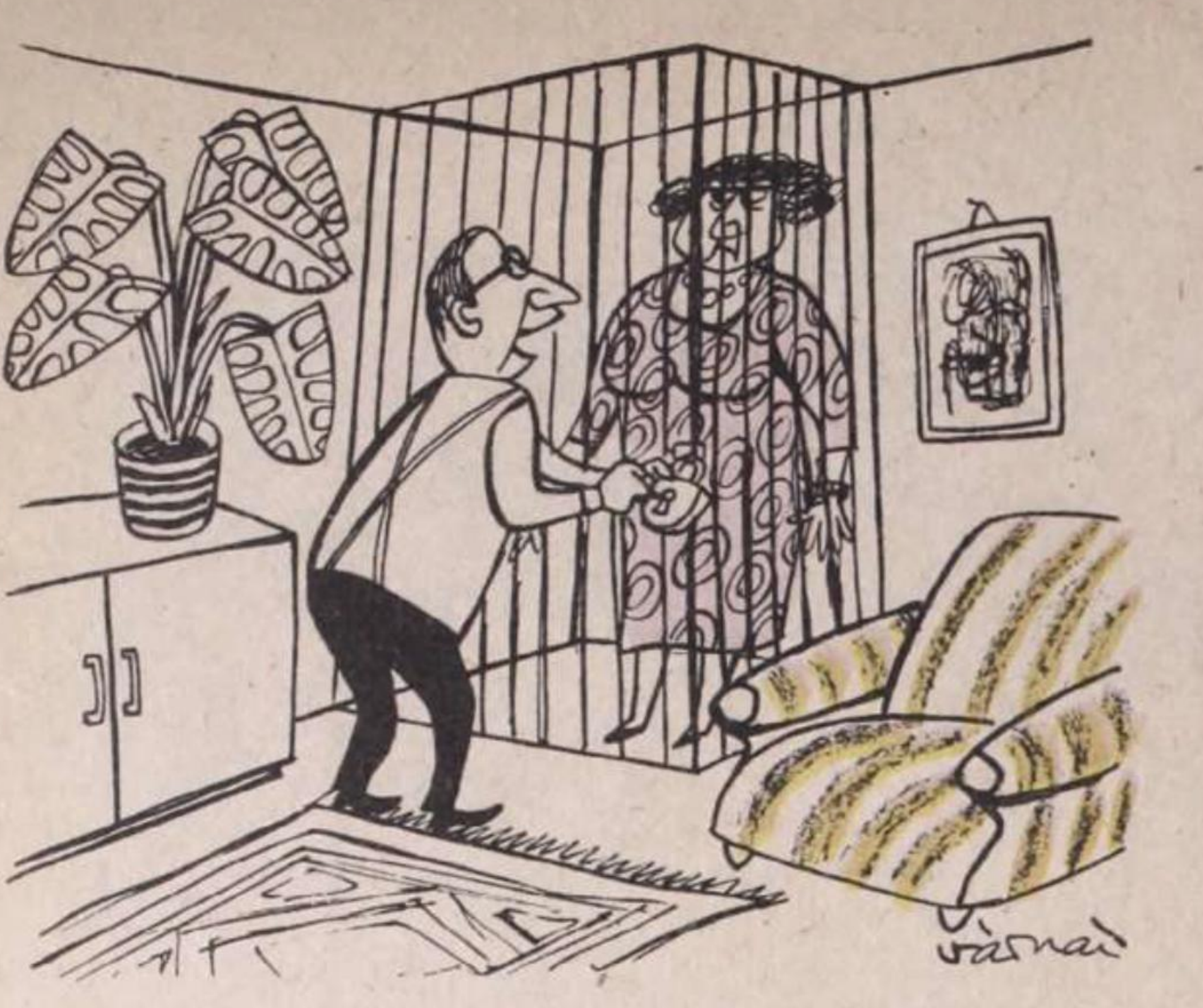

– Hidd el anyukám, ez most a legelegánsabb térelválasztó elem . . . !

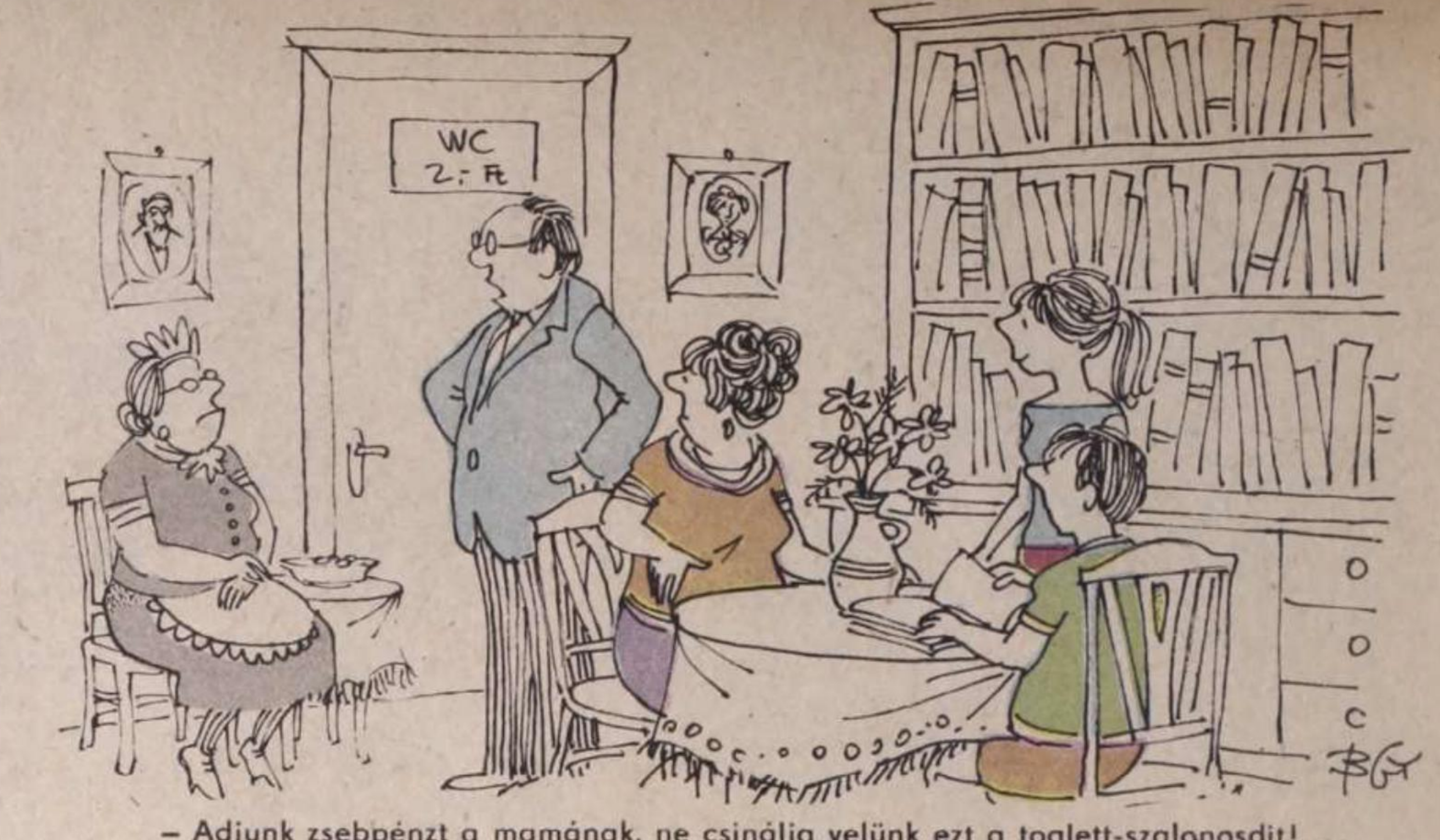

– Adjunk zsebpénzt a mamának, ne csinálja velünk ezt a toalett-szalonosdit! . . .

CSÖMÖR

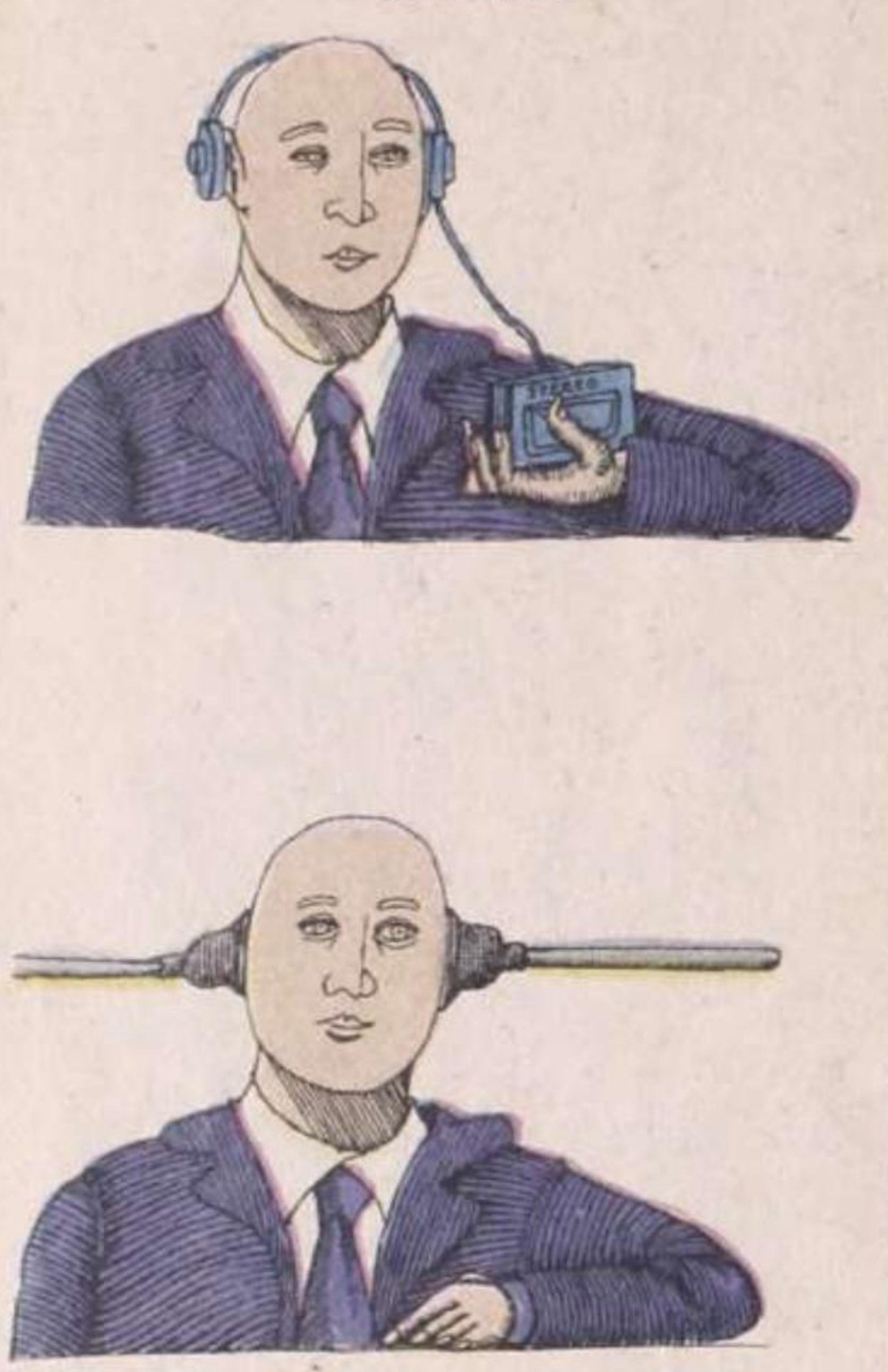

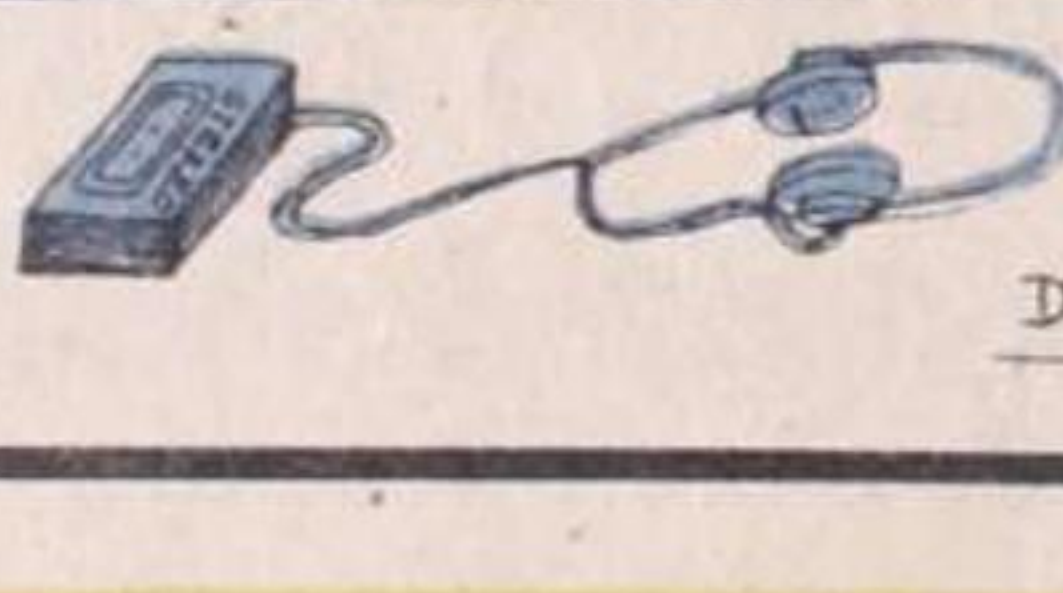
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— A feleséged tud takarékoskodni?

— De még mennyire! A múltkor ünnepelte negyvenedik születésnapját és csak harminc gyertyát gyújtott . . .

MAGYAROK KÜLFÖLDÖN

Több jelentést, köztük jó és rossz híreket egyaránt kaptunk a külföldön szereplő magyarokról. Félgőz Henger, aki két évvel ezelőtt egy francia kisváros kelevéz-kikészítő üzemébe kapott szerződést, a tudósítások szerint hétről hétre mind jobban megtalálja helyét az ottani kollektívában. Olykor már egyedül is eltalál az üzemi étkezdébe, sőt — erről a városka újságja is beszámolt — két nappal ezelőtt munkatársai segítsége nélkül, egyedül ment haza. Mint azt a helyi újság a Tour de Four riportere megjegyzi: jó döntés volt a magyar fiú szerződtetése, kelevézt ugyan még nem készített ki, de a helybéliek már igen megkedvelték a tréfálkozásra mindig kapható fiatalembert.

Ugyancsak biztató formában vannak a Belgiumba szerződött dolgozók is. Mint azt már jelentettük, Csáp Sebestyén gyurmabontó után, most Hányaveti Lajos is szerződést kapott egy ottani szélcsap üzembe. Már csak a formaságok elintézése van hátra, mondta Hányaveti a repülőtéren, tudom kint erős az iram, mert a profi munkásélet nem ismer szolidaritást. Arra a kérdésre, vajon hogyan állja meg a sarat odakint, nem válaszolt, de a tekintetéből sugárzó szilárd elhatározás sejtetni engedte: majd csak lesz valahogy.

Nyolcvan százalékot termelt az elmúlt héten Potom Piroska, aki egy három dolgozót foglalkoztató kis spanyol cégnél, az Embrio-nal kapott munkát. Potom Piroskát tavaly vásárolta meg a spanyol egyesület, itthoni cége az Egybesült Kétszersült másfél millió szárított vízhólyagot kapott érte, ennek felét konvertibilis izzadságcseppekben, a többit légmentes csomagolásban. Potom Piroska kezdi megszokni a légkört, munkatársai szeretik, többen már nevén szólítják, sőt néhány kollégájával köszönő viszonyba is került. Az elmúlt hetekben ugyan kisebb sérülés hátráltatta teljesítményét, de az üzemorvos szerint már jobban van, emlékezetkihagyása javult, erősebb pillanataiban bökverseket is képes idézni fejből.

A nyár legnagyobb szenzációja bizonnyal ifj. Vér Gőzös szerződése volt, hiszen ő a munka őshazájába, Portugáliába kapott meghívást. Mint Emil von Emil menedzser, egykori disszidens elmondta, Gőzöst már nagyon várták az ottani formázóban, tőle remélték, hogy jó formája esetén fellendíti a formázó termelését. A formázónak egyébként ősztől új főnöke van: a régit, Kapd el Hatudot menesztették, miután kiderült róla, hogy nemcsak lopja az üzemi mosdóból a szappant, de meg is eszi. Most több újság élesen felveti a felelősség kérdését: miképpen lehetséges az, hogy erre csak most jöttek rá, amikor mindenki előtt nyílt titok volt, hogy Kapd el Hatud habzik?

Sajnos még nyugaton sem megy mindenkinek jól a sora, ahogyan a kinti lapok írják: ott sincs kolbászból a kerítés. Jó példa erre Pohárköszöntő Béla esete, akit itthon társai egyszerűen csak Selejtkirálynak becéztek, s most már idestova harmadik hete nem tud bekerülni a vállalati műhelybe. Több ízben látták a gyár körül őgyelegni és főnökei szerint éppen ideje lenne már, hogy néhány közlekedési szabálysértésen kívül egyebet is produkáljon.

Rögtönzött körképünket néhány friss átigazolási hírrel fejezzük be. Budapesten járt Rudolf Kamember az egykori magyar számlaellenőr, aki ma a világhírű brazil Pufogtató menedzsere, s mint kiderült, élénk érdeklődést mutat Napégette Hadarék után. Napégette már két éve nyugdíjban van, de az esettel kapcsolatban elmondta: ha kedvező ajánlatot kap, nemcsak visszatérni, de még dolgozni is hajlandó lenne.

Ha hinni lehet a híreknek, több televíziós személyiség is külföldre készül. Egy olasz—maláji vállalat Sandokánért cserébe az Óriáskerék és a Kapcsoltam című kalandfilm-sorozatok teljes stábját szeretné leigazolni.

Föld S. Péter

JUTALOMCUKORKA

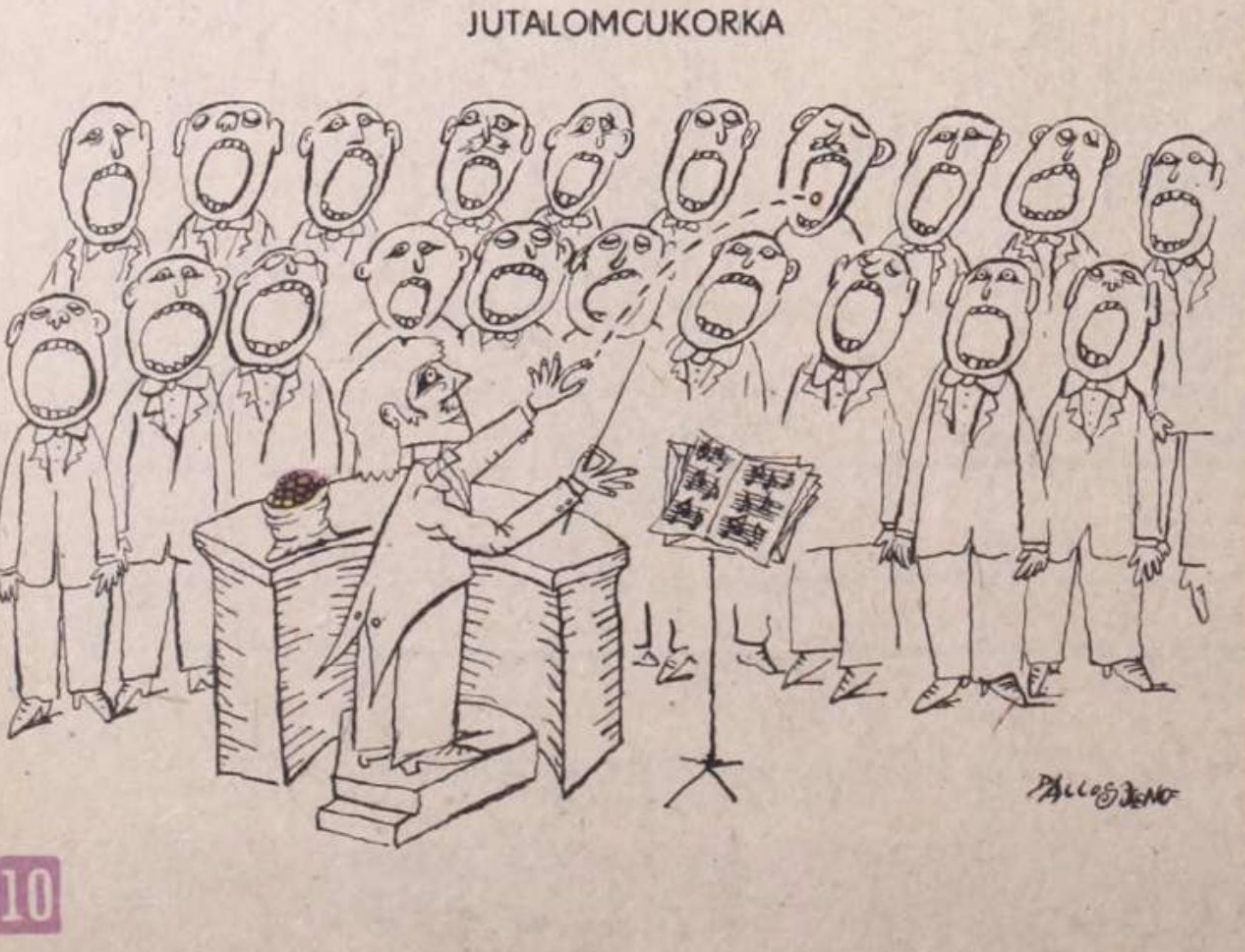

PÉLDAKÉPEK

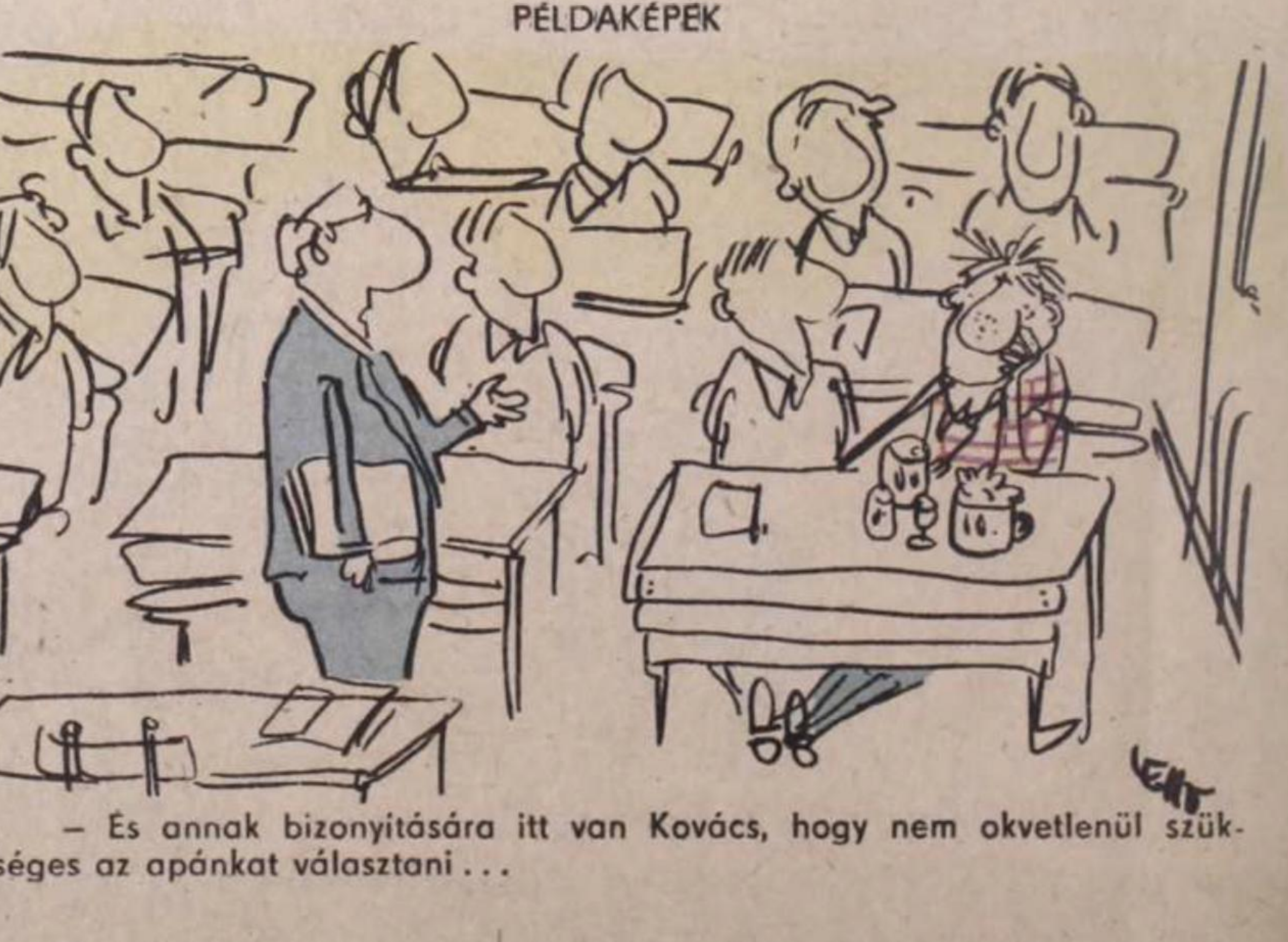

– És annak bizonyitására itt van Kovács, hogy nem okvetlenül szükséges az apánkat választani . . .

FARM

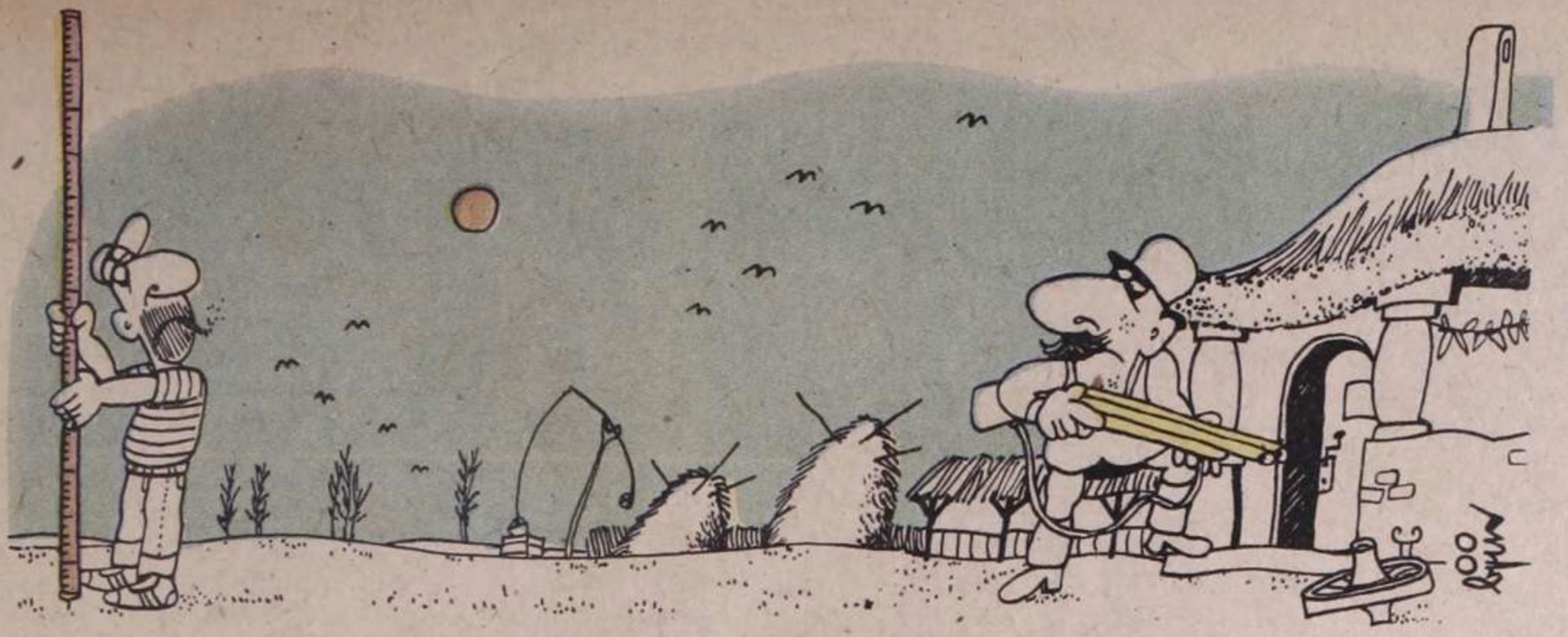

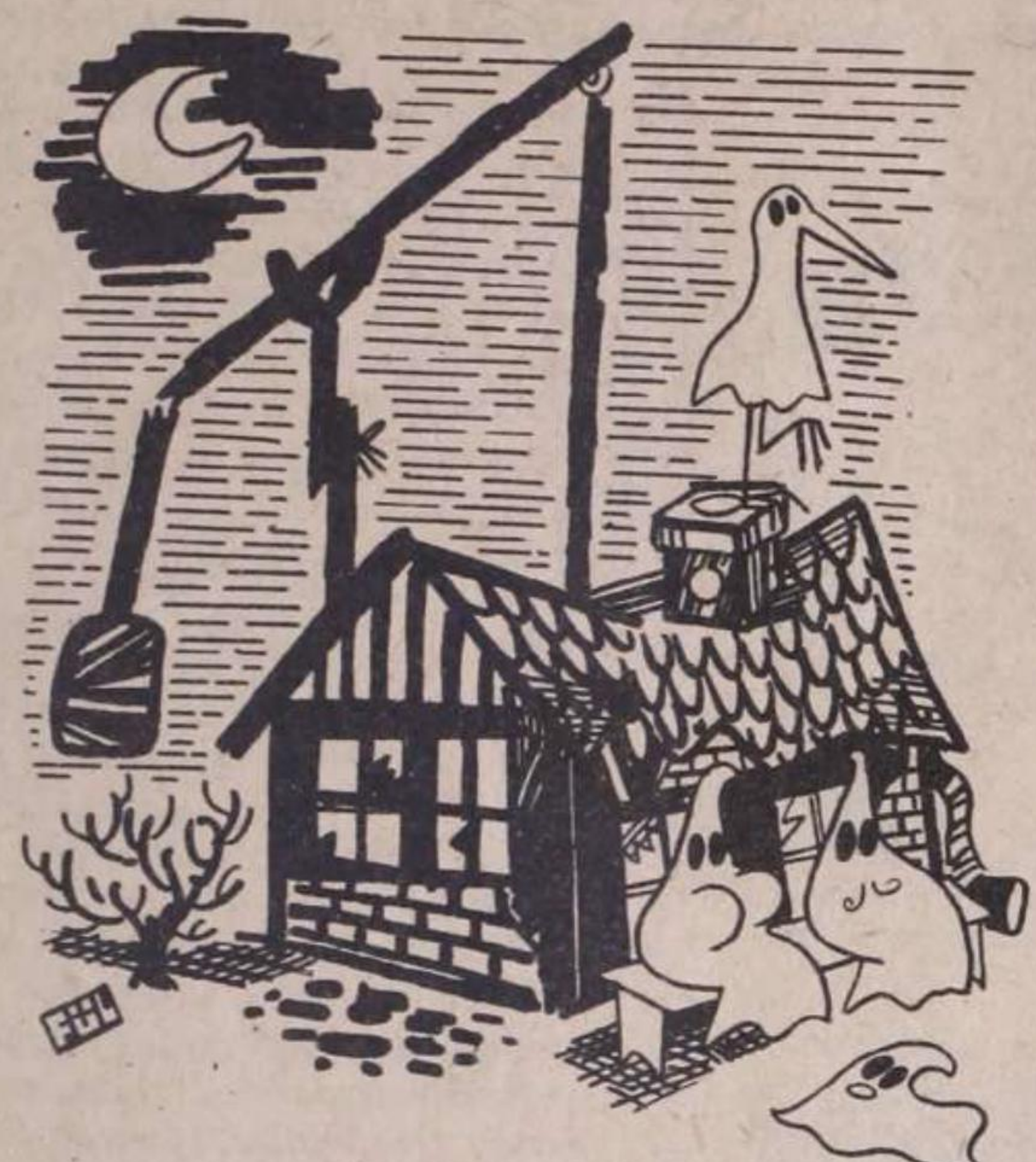

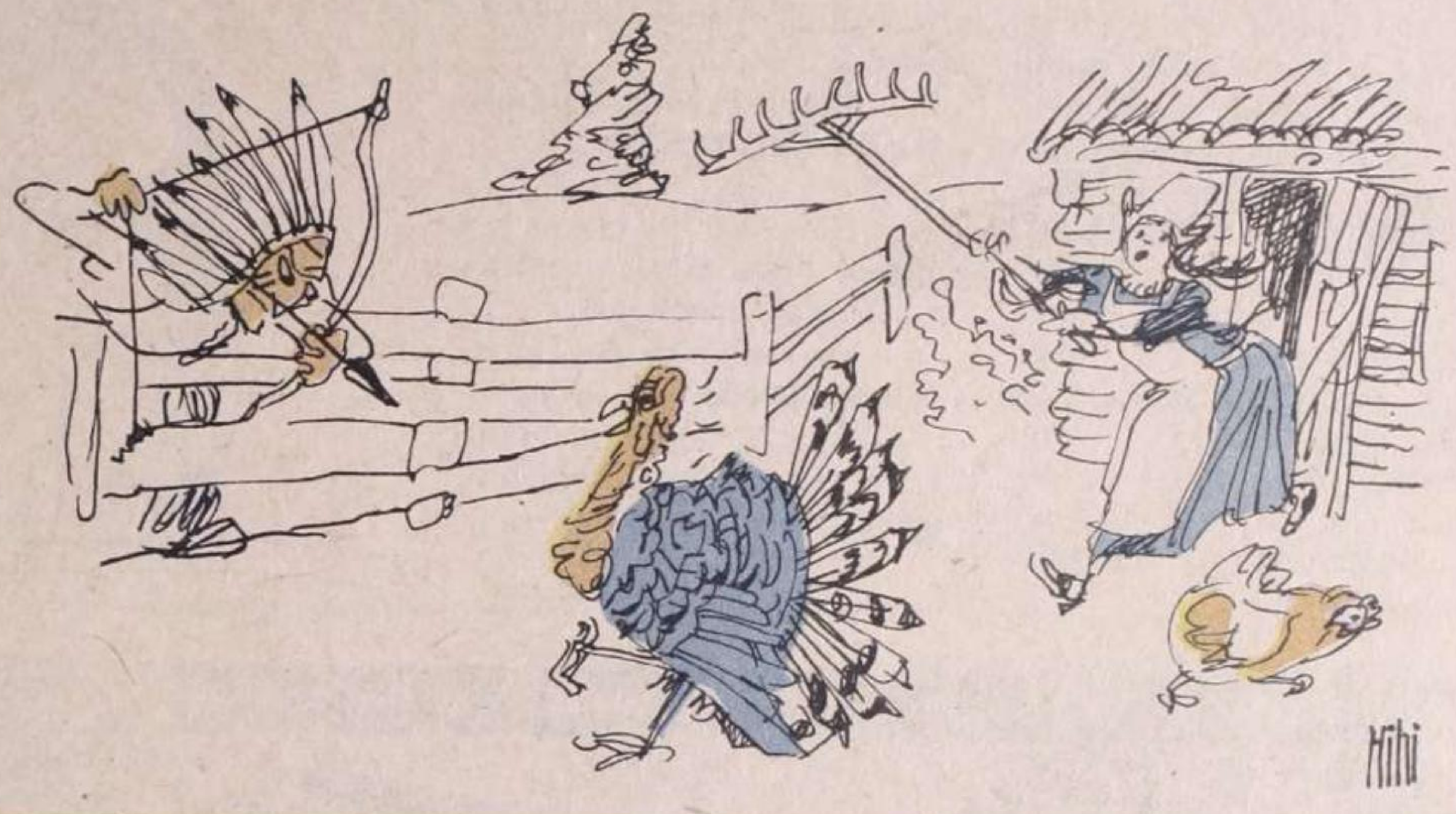

BALÁZS-PIRI, FÜLÖP, HEGEDÜS, BRENNER, VARNAI, LEHOCZKI

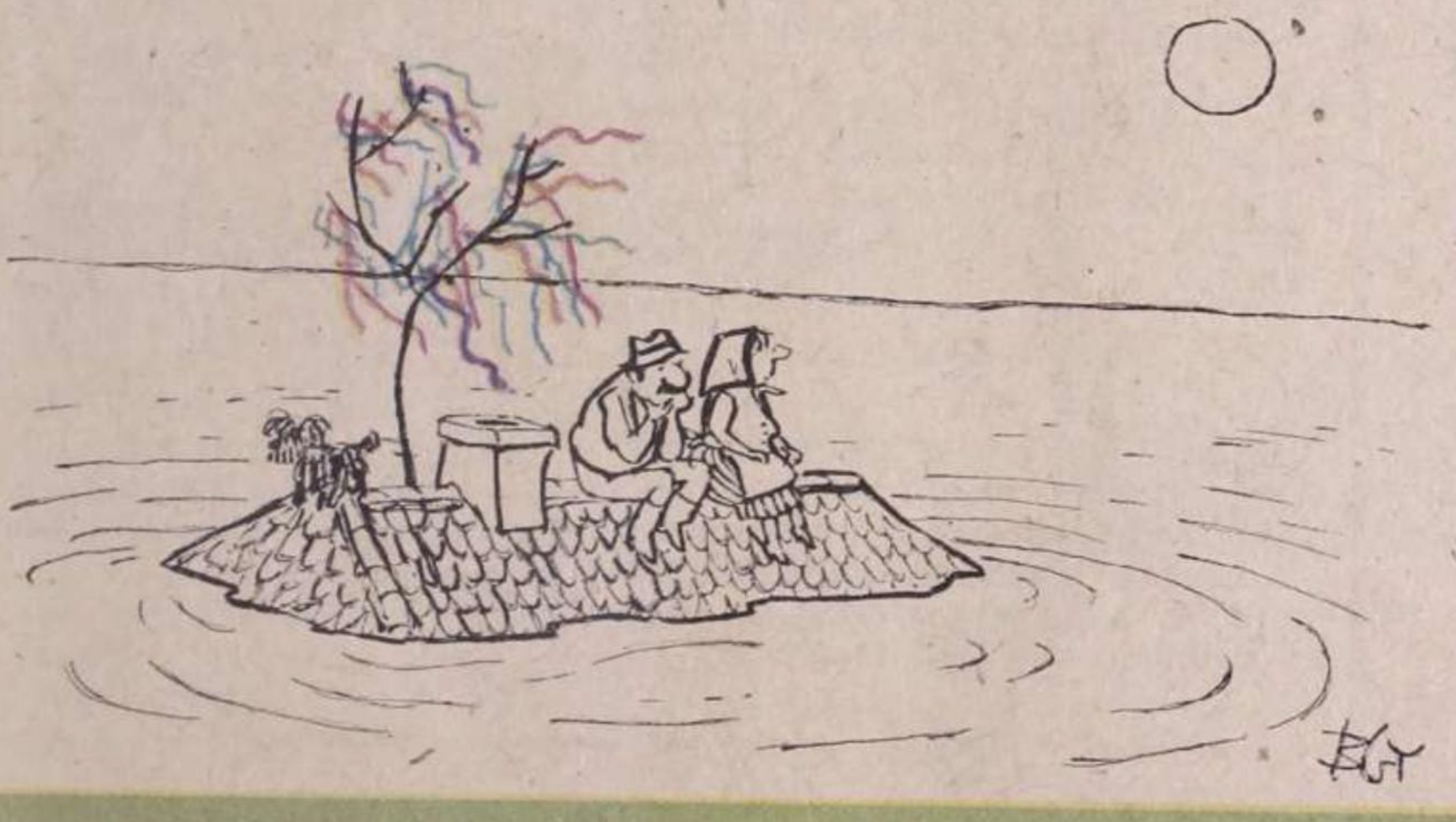

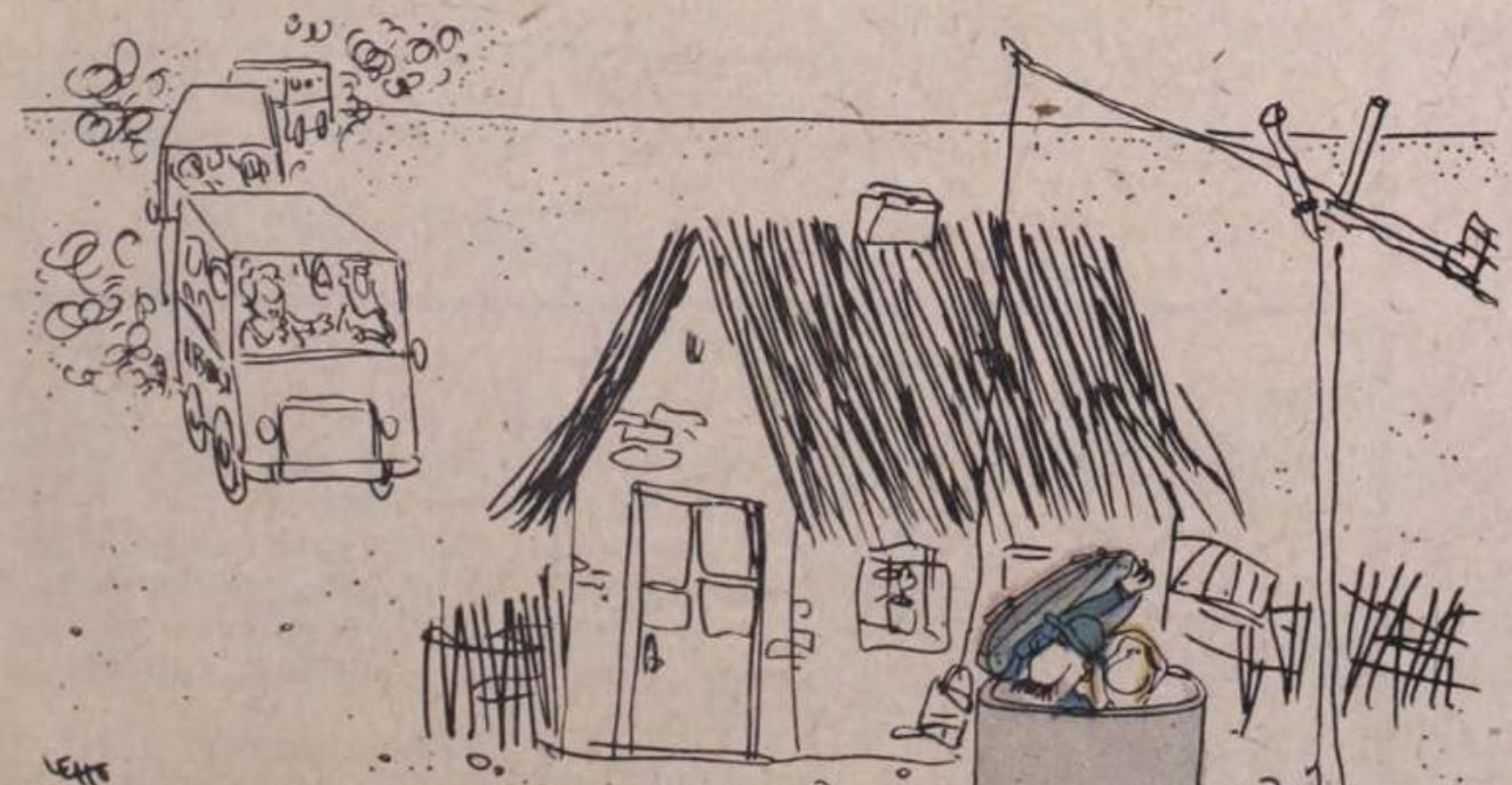

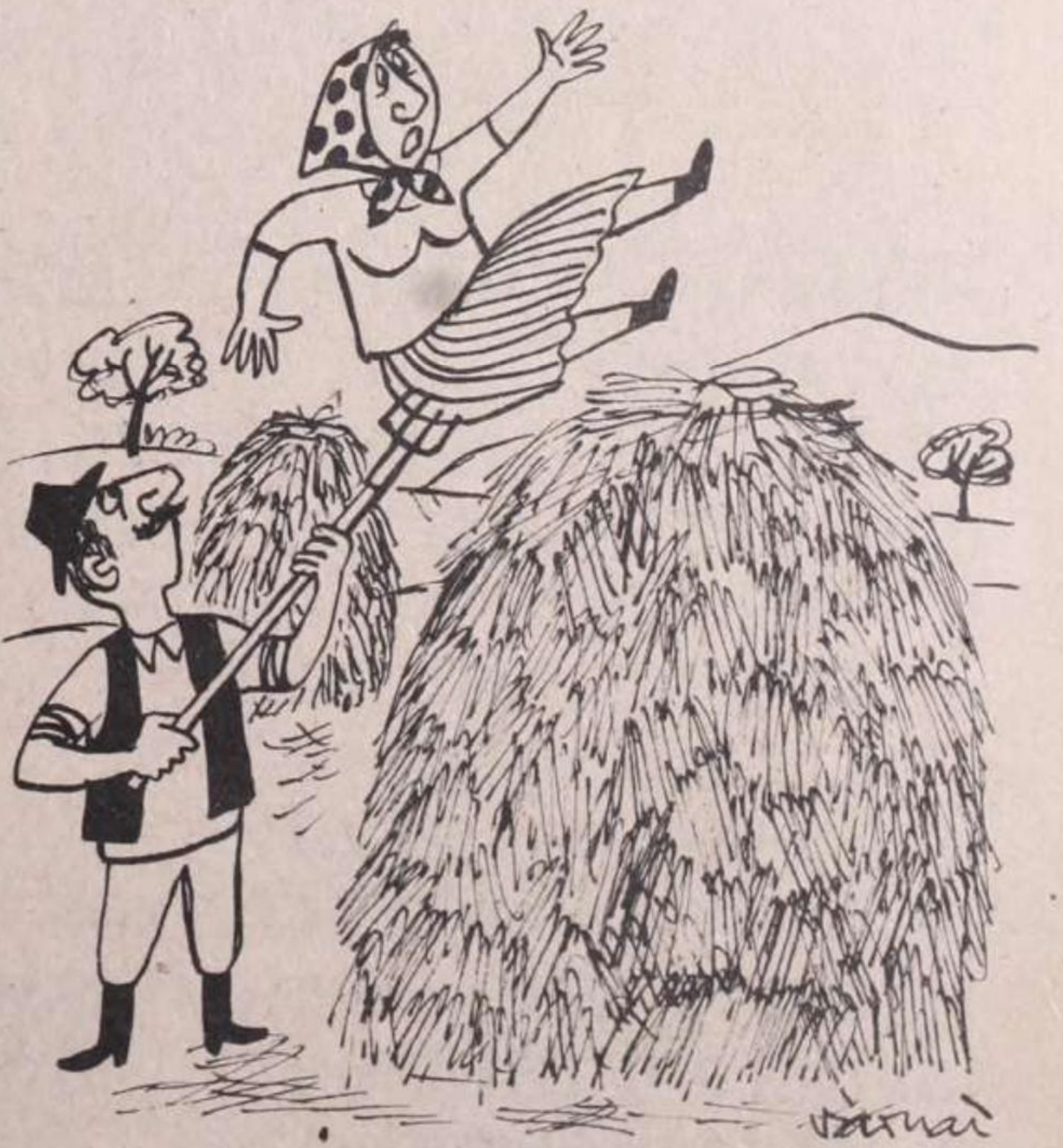

TERVEZGETÉS

— Na Lajoska, mi leszel, ha nagy leszel?

— Óvó néni.

— Miért pont óvó néni?

— Mert azt képesítés nélkül is csinálhatom, és én utálok tanulni.

— Milyen aranyos gyerek. Tiszta apja. És milyen óvodában fogsz dolgozni?

— Magánóvodában.

— Az jó! Nagyon jó. Nyelvtanítás, zongora, gyerektorna, kiscsoportos foglalkozás, ha ügyes vagy fiacskám, még a személyi számát is felszámolhatod a kedves szülőnek. De mire fogsz szakosodni Lajoska?

— Politechnikára.

— Nem rossz. Fúrnak, faragnak a gyerekek.

— Gyerekek? Milyen gyerekekről tetszik beszélni Pista bácsi?

— Hát akik az óvodádba járnak, Lajoska. Az óvodába ugyanis gyerekek járnak.

— Az enyémbe nem. Utálom a gyerekeket. Rosszak vagyunk, zajosak, és még meg sem lehet verni minket, mert megyünk panaszkodni a szüleinknek. Az én óvodámba felnőttek fognak járni.

— Hogy képzeled Lajoska?

— Bejönnek hozzám a bácsik és nénik, és eljátszanak napközben.

— Mit? Papást-mamást?

— Hogyisne. Aztán szerepelhetek a Kék Fényben.

— Akkor mit?

— Mondom, Pista bácsi, hogy politechnikát. Az egyik felnőtt azt játssza, hogy esztergál, a másik azt, hogy fúr, aztán lesz, aki mondjuk anyagbeszerzőt játszik.

— Hm. Érdekes. És hány felnőtt járhat majd az óvodába?

— Nem is tudom. A jelenlegi szabályok szerint maximum tizenkettő.

— De Lajoska, ez gmk, és nem óvoda.

— Úgy is lehet mondani Pista bácsi. De akkor nagyobb az adó.

Tótisz András

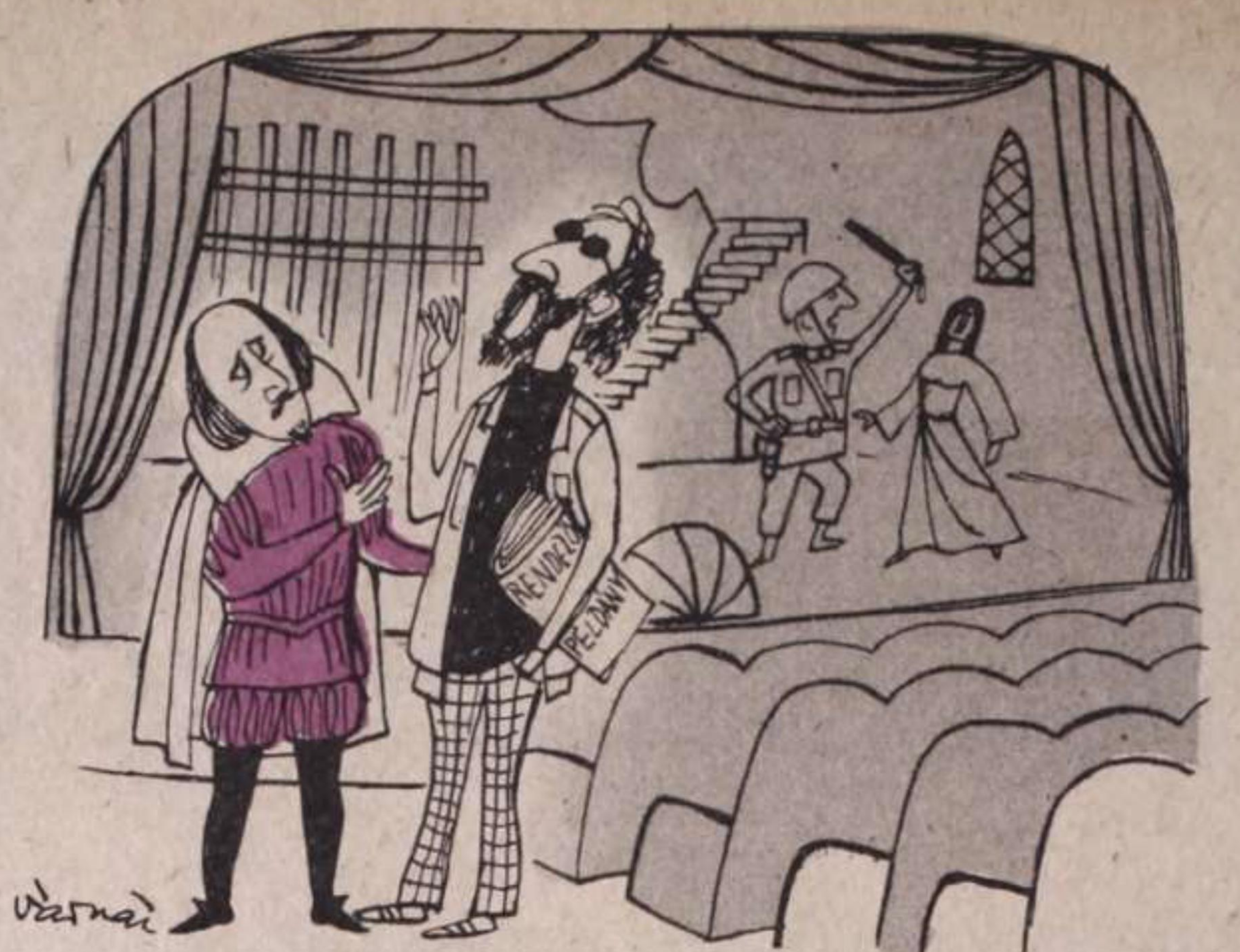

— Mit ért maga ahhoz, hogyan kell magát értelmezni . . . !

SZABADIDŐ-KÖZPONT

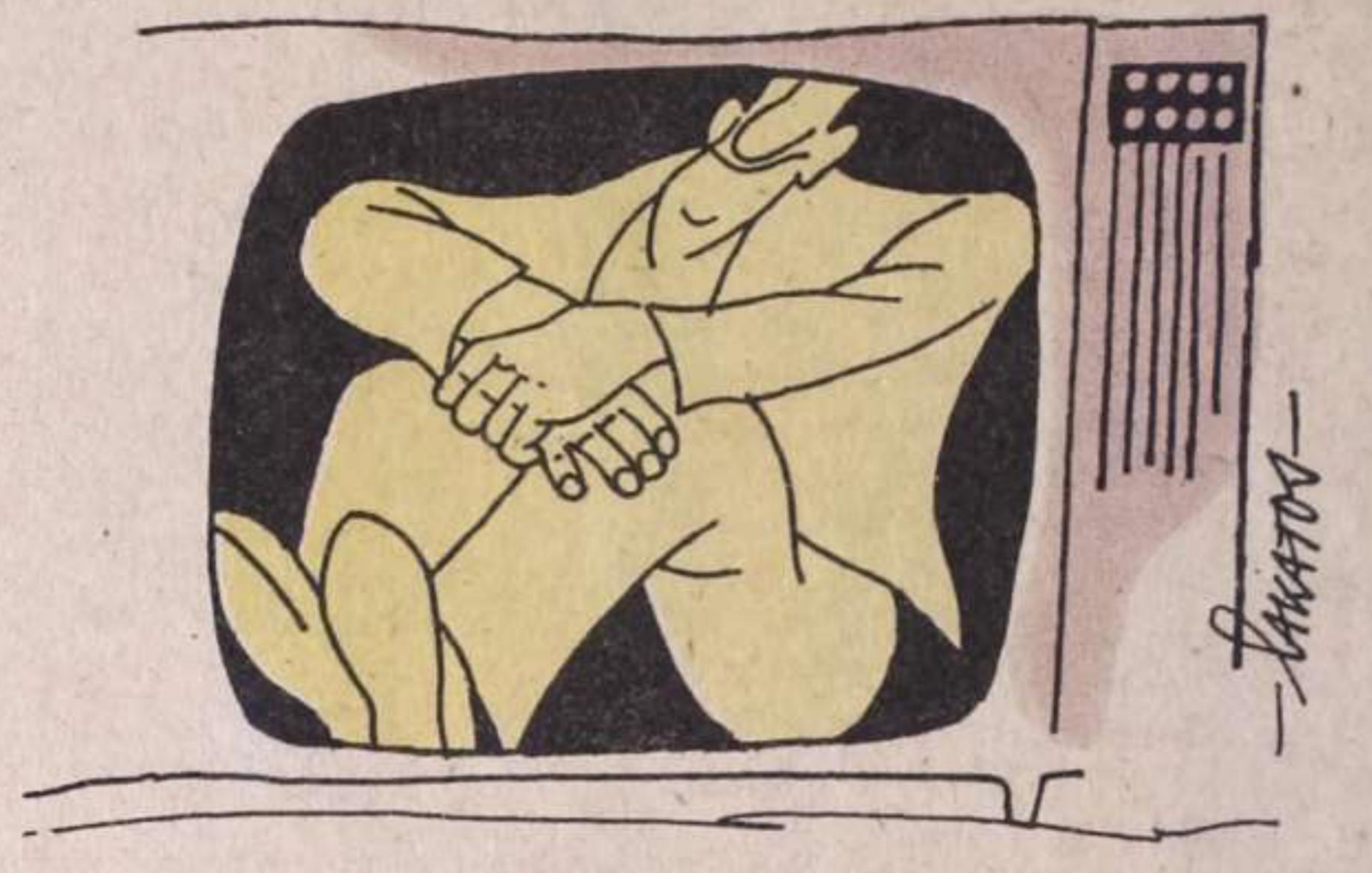

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mit tesz akkor — kérdezik a gépkocsivezetői vizsgán a jelöltet —, ha 80 kilométeres sebességgel lejtős úton haladva kiesik a bal hátsó kereke és elkezd gurulni lefelé?

— Gyorsítok, hogy utolérjem.

*

Az autókat jól ismerő Pistike életében először hajón utazik az apjával. Egyszercsak észrevesz egy mentőövet s fölkiált:

— Odanézz apu! A hajónak is van pótkereke . . .

*

— Miért ül maga itt a benzineshordón? — kérdi a benzinkutas egy férfitől.

— Elhatároztam, hogy leszokom a dohányzásról.

● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ●

A Papírfeldolgozó
Ipari Szövetkezetben
ÉRETTSÉGIZETT FIATALOK
JELENTKEZÉSÉT VÁRJUK,
akik kedvet éreznek
NYOMDAIPARI SZAKMÁK
ELSAJÁTÍTÁSÁRA.

A BETANULÁSI IDŐRE A HAVI KERESET:
3500 FORINT
JELENTKEZÉS: A BUDAPEST VII.,
DOHÁNY U. 57. SZ. ALATT, REGGEL 7
ÉS 8 ÓRA KÖZÖTT, ILLETVE FÓT,
GYŐRFFY ÚT 35. SZ. ALATT,
REGGEL 7-TŐL 15 ÓRÁIG
(SZOMBAT KIVÉTELÉVEL).
GONDOSKODUNK DOLGOZÓINK
MUNKÁBA- ÉS HAZASZÁLLÍTÁSÁRÓL.
ÜDÜLÉS A BALATONON,
SAJÁT ÜDÜLŐNKBEN.

TRIBÜN

Tony LaRussa harmincnyolc éves korára a Chicago White Sox menedzsere lett. A pálya nehézségeiről a következőket mondta:

— Legnagyobb bajom, hogy a mostani alkalmazottaim zömével még együtt játszottam. Így ők tudják, hogy milyen rossz vagyok . . .

●

Charlie Hough, a Rangers egyik játékosa mondta:

— Sokak szerint a legjobb menedzserek többsége igen gyenge játékos volt. Ezek szerint én fantasztikus menedzser leszek.

●

Tikkasztó melegben készülődtek az Orioles játékosai idénynyitó mérkőzésükre. Egyikük verítékezve esett be az öltözőbe.

— Elképesztő — lihegte. — Képzeljétek, láttam odakinn egy kutyát. Éppen a macskát kergette. És mindkettő csak sétált.

Joe West, a kitűnő játékvezető filmszerepet kapott. Egy rendőrt kell alakítania, akit a bonyodalom során lelőnek. Előjelzése:

— A bajnokság valamennyi játékosa imádni fogja ezt a filmet.

●

Bill Bradley, a Princeton egyetem egykori világhírű kosárlabda-játékosa ma szenátor Amerikában. Megkérdezték Bill van Breda Kolffot, Bradley egykori edzőjét, hogy mit szól tanítványa karrierjéhez. A válasz:

— Csalódtam a fiúban, már rég az Egyesült Államok elnökének kellene lennie.

●

Tom Moore, a Citadel edzője kijelentette, hogy csapata az új szezonban sokkal többet fut majd, mint eddig.

— A mérkőzés elején befutunk a pályára — mondta —, a végén pedig kifutunk a pályáról . . .

(p. p.)

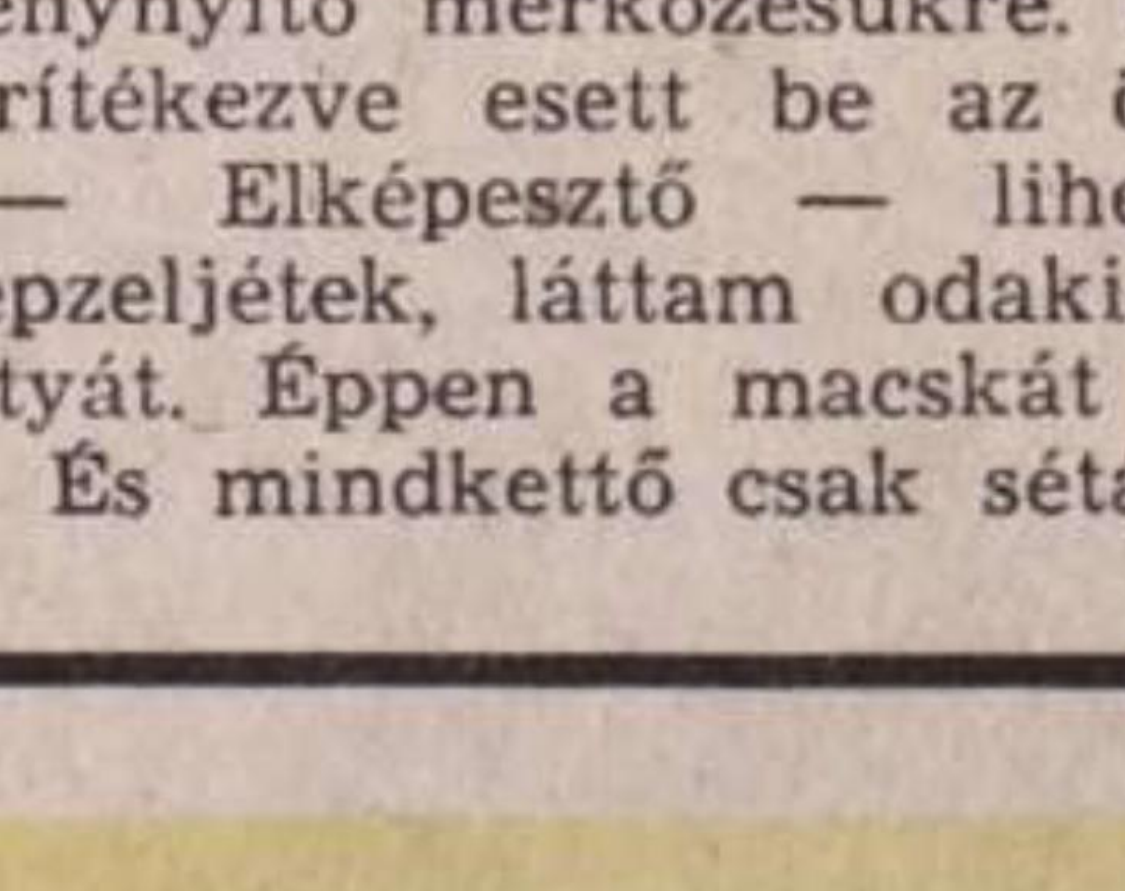

Egy hölgy, akinek nemrég halt meg az ura, remek sírkövet rendelt s ezt vésette rá: „Nyugodj békében!”

Nemsokára botrányos dolgok derültek ki a férjről. Elrohant a sírköveshez.

— Sajnos már bevéstük — mentegetődzött a kereskedő —, nem változtathatunk rajta.

— Akkor véssék utána ezt: „Amíg jövök”

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLDOG NYOLCVANAS ÉVEK

Csupán az időjárás fordult egy kissé hűvösebbre, ám a

HAJNAL-DOSSZIÉ

levelezői továbbra sem lettek hűtlenek kedvenc rovatukhoz. Dr. Varga Péter (Budapest, Enikő u. 13. 1163) egyike a legrégibb hajnalistáknak, s bizonyára nem sértő számára, ha azt mondjuk: már akkor is hajnalista volt, amikor Hajnal Csaba létezéséről még csak keveseknek volt tudomásuk. Ezúttal a Hajnal Csaba Baráti Kör számára van néhány jótanácsa, s többek között megjegyzi, hogy Csaba *a magyar sajtó legnépszerűbb levelezője, önálló gondolkodó, eredeti egyéniség. Közérdekű kérdésekkel foglalkozó írásai gondolkodásra késztetnek, vitára ingerelnek. A Hajnal-dosszié második évfordulóját egy antológia megjelentetésével lehetne méltó módon emlékezetessé tenni. A világ mai állapotát figyelembe véve elképzelhető, hogy azok, akik majd az ezredforduló táján veszik kezükbe ezt a könyvet, így sóhajtanak fel: ó azok a boldog nyolcvanas évek!* Debreczeni Károlyné (Budapest, Hamzsabégi u. 60. 1113) nyíltan vallja, hogy ő Hajnal Csaba híve, s özv. Szuppányi Dezsőné levelére reflektálva azt írja: *a koros hölgyek már ne vetkőzzenek le nyilvánosan, de a lényeg nem ez, mert a bűnre való hajlam magában az emberben van, függetlenül attól, ruhában van-e vagy meztelenül?* Nem ennyire pesszimista a világszemlélete Varga Lászlónak, aki Mosonújhelyről, a Vörösmarty u. 21-ből (9183) a többi között a következőket írja: *javaslom, hogy az olyan álszent képmutatóknak, mint amilyen Szuppányi Dezsőné és Benedek Béláné, indítsanak tanfolyamot arról, hogyan kell örömet szerezni a férfiaknak. Mert nincs szebb a világon, mint egy női test! És miért erkölcstelenebb a nyilvánosházban való szerelmeskedés, mint a barátunk lakásán? Bizony, jó azt látni, mibe nyúl az ember, mert sötétben előfordulhat, hogy piszkos tányérba meríti az ember a kanalát, ha nem vigyáz.*

Tán még Hajnal Csaba népszerűségével is képes olykor-olykor vetekedni egyik legnagyobb hazai vállalatunk, a BKV. Sebők Andor (Budapest, Somogyi Béla u. 1085) azonban úgy látszik, más véleményen van, szerinte ugyanis ez a közlekedési vállalat hosszú évek kitartóan konok munkája révén

A FŐVÁROS LEGÉRTELMETLENEBB KÖZLEKEDÉSI VONALÁT

hozta létre. Mint levélírónk megállapítja, az *Orczy tér—Dimitrov tér közötti új 83-as trolibuszjárat ellen már korábban, a terv hallatán sok tiltakozás merült fel, de a BKV-t a legkevésbé sem zavarta, hogy ezzel több kerületet elvágtak a Belvárostól. Persze, felfogható a dolog úgy is, hogy miért mászkálnak a józsefvárosiak és a kőbányaiak annyit a Belvárosban, amikor kint is van éppen elég iskola, gyár, tessék odamenni. Az itteni lakosok csak nehézségek árán tudják megközelíteni például a Kálvin teret, igaz, ha az ember rászán 20—25 percet, hogy végigtrolizza a fél Ferencvárost, sikerül eljutnia valamelyik metróállomás közelébe.* Olvasónk még szóváteszi azt is, hogy véleménye szerint a BKV sohasem vette figyelembe a valós igényeket és kizárólag saját elképzeléseit valósította meg, példaként a körúton 15—20 percenként közlekedő 12-es autóbuszokat említi. Néhány héttel ezelőtt már közöltük Bak Sándorné (Budapest, Bányató u. 22. 1108) levelét, melyet

RUHAUGYBEN

küldött el hozzánk. Akkori problémáját, hogy 12 darab elveszett ágyneműjéért a Ruhatisztító Szövetkezet 250 forint kártérítést ajánlott fel, most újabb írás követte. Időközben ugyanis levelet kapott a szövetkezettől, melynek elnöke közölte olvasónkkal: a többi ágyneműt a szövetkezet boltjában átveheti. Bak Sándorné el is ment az üzletbe, ahol saját ágyneműje helyett szakadt, kopott holmikat kínáltak neki, melyeket — ő fogalmaz így — *nemhogy a párnájára, de még a kutyája alá sem tenne.*

Ez utóbbi mondattal egyébként a magunk részéről igencsak egyetértünk — nem mindegy, mit teszünk a kutya alá!

A FEJLESZTÉS KORONÁJA

Talán hihetetlennek tűnik, de családunk már rendelkezik két olyan műanyagkupak-nyitóval, amellyel még a magyar ásványvizes üvegek koronazárnyakát is ki lehet tekerni!

Őszintén bevallom, e méretében kicsiny, ám jelentőségében óriási találmány mellett először szó nélkül elmentem, ugyanis az elmúlt években már néhányszor bevásároltam; ám ezek egyike sem vált be üvegnyitásra, de például az egyik hasított műanyag nyitó igen jól megfelelt horgászás közben, kapásjelzőnek.

Az új használható csoda-bigyót a feleségem hozta, s kiderült, mindössze 12 forintért vásárolta a közértben a két darabból álló kollekciót. Azóta vígan nyitogatjuk vele a különböző palackokat és hogy mások is meg vannak vele elégedve, mi sem bizonyítja jobban, minthogy azóta eltűntek a közeli boltokból.

Egy hosszú, fáradságos kísérletsorozat mindenesetre lezárható: a kés és konyharuha, a kombinált- és harapófogó, az üvegvágó és a franciakulcs, valamint sok más, egyéni fortély után itt a végeredmény, az abszolút, a tökéletes koronazár-nyitó.

Nem tudom, ki volt a mecénás — a mentőszolgálat, a biztosító, esetleg a vendéglátóipar — de mindenképpen örömteli, hogy sikerült továbblépnünk és még a fejlett nyugatot megelőztük: ők ugyanis, legjobb tudomásom szerint még mindig ott tartanak, hogy puszta kézzel nyitják az üvegeket.

Hajas István

Budapest, Ormánság u. 4/a. 1144

TÜCSÖK és BOGÁR

36/170 cm magas, özvegy férfi 3 fiúval megismerkedne – házasság céljából

Oh!

(A Dunántúli Napló apróhirdetései között találta Szajduk Zsuzsanna pécsi olvasónk)

Üzem pedig szakemberhiányra hivatkozott. Az intézetiek ezt — kénytelen-kelletlen — lavórral pótolták.

Ez aztán a kád-erpolitika!

(A Dunántúli Naplóban bukkant rá Rádoki György, pécsi olvasónk)

zé — eltakarítja a járdáról a havat. Sokszor egy falevélért is lehajol, méghozzá nyújtott derékkal

Ez már derék!

(A Magyar Nemzetből nyírta Simon Zoárd, tabajdi olvasónk)

ROBI 52 robbanómotoros rotációs kapa pótkocsival. Az ellátás folyamatos.

A pótkocsi máris jöhet!

(A Gazdasági Magazinban észlelte Hincs Sándor)

Megkezdődött a választójogi törvény társadalmi vitája

Biztosítva van a lakosság színvonalas élelmiszer-ellátása

Vita-mindús?

(A Magyar Nemzetből ollózta Urbán Imre)

- NYITVA 18–04 VASÁRNAP IS! OPEN 6 PM–04 AM. EVERY DAY!
- ZONGORÁNÁL: ALBERT ALADÁR AT THE PIANO: SOÓS TIBOR

Tetszik érteni? Albert angolul azt jelenti: Soós. Aladár pedig azt, hogy Tibor.

(A Casanova-bár hirdetésén felfedezte Gábor Mónika)

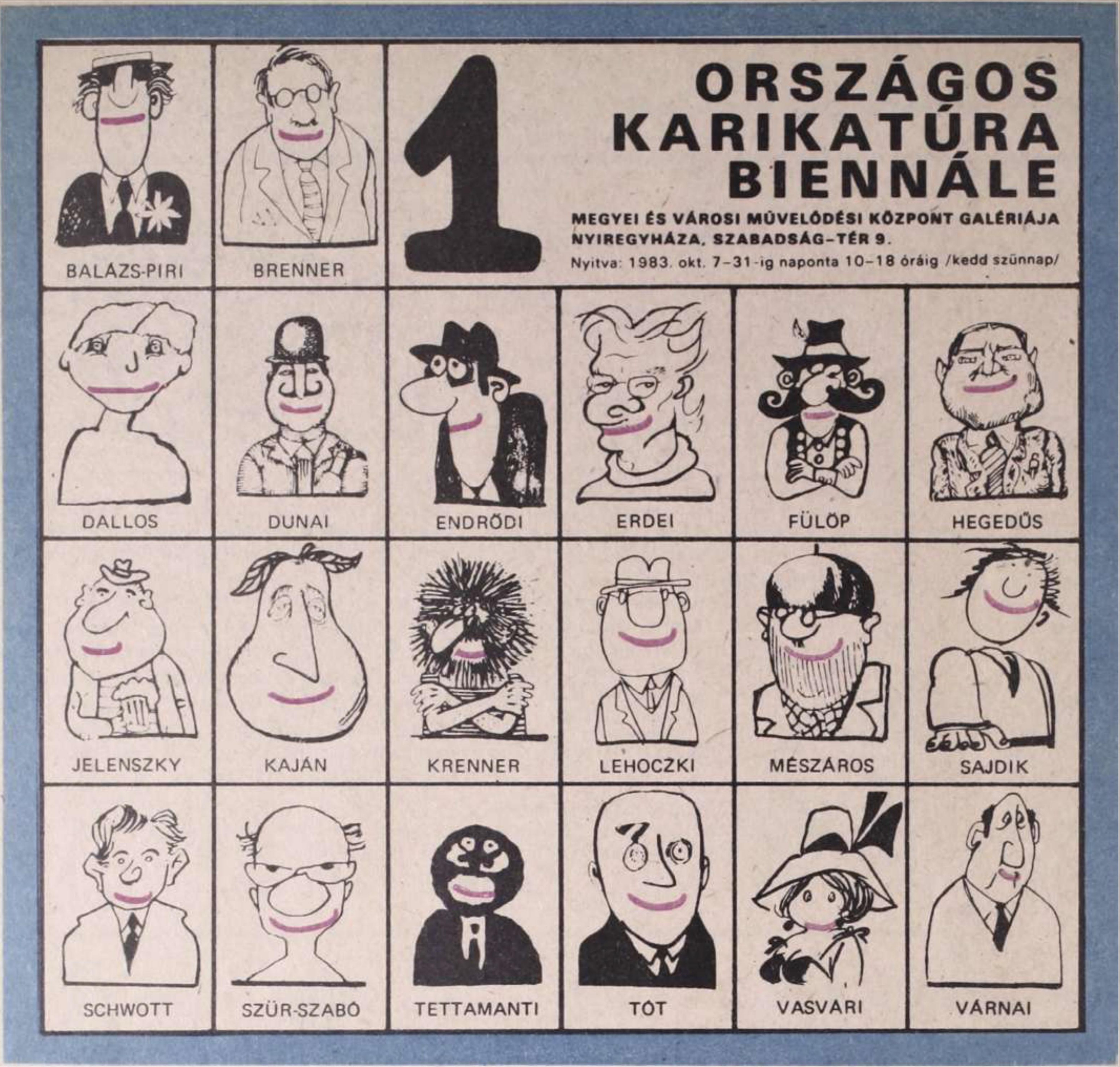
1
ORSZÁGOS KARIKATÚRA BIENNÁLE
MEGYEI ÉS VÁROSI MŰVELŐDÉSI KÖZPONT GALÉRIÁJA
NYIREGYHÁZA, SZABADSÁG–TÉR 9.
Nyitva: 1983. okt. 7–31-ig naponta 10–18 óráig /kedd szünnap/
BALÁZS-PIRI
BRENNER
DALLOS
DUNAI
ENDRŐDI
ERDEI
FÜLÖP
HEGEDŰS
JELENSZKY
KAJÁN
KRENNER
LEHOCZKI
MÉSZÁROS
SAJDIK
SCHWOTT
SZÜR-SZABÓ
TETTAMANTI
TÓT
VASVÁRI
VÁRNAI

A GÁBOR ANDOR KLUB FELHÍVÁSA

Kedves Olvasóink! Gábor Andor születésének századik évfordulóján klubunk is szeretne méltóképpen megemlékezni a Kossuth-díjas íróról, lapunk alapítójáról. Ezért január—februárban emlékkiállítást rendezünk a Ludas Matyi Gábor Andor klubjában. Kérjük önöket, hogy segítsenek minket a kiállítás megrendezésében, s juttassák el a klub címére az író életével kapcsolatos dokumentumokat, munkásságához fűződő írásos, rajzos, fotós emlékeket. Az összegyűjtött anyagot a beküldő nevének feltüntetésével mutatjuk be. Címünk: Budapest, Gyulai Pál utca 14. 1977. Telefon: 335—718, 909-es mellék. Jelentkezni lehet hétfőtől péntekig 13 óra és 17 óra között.

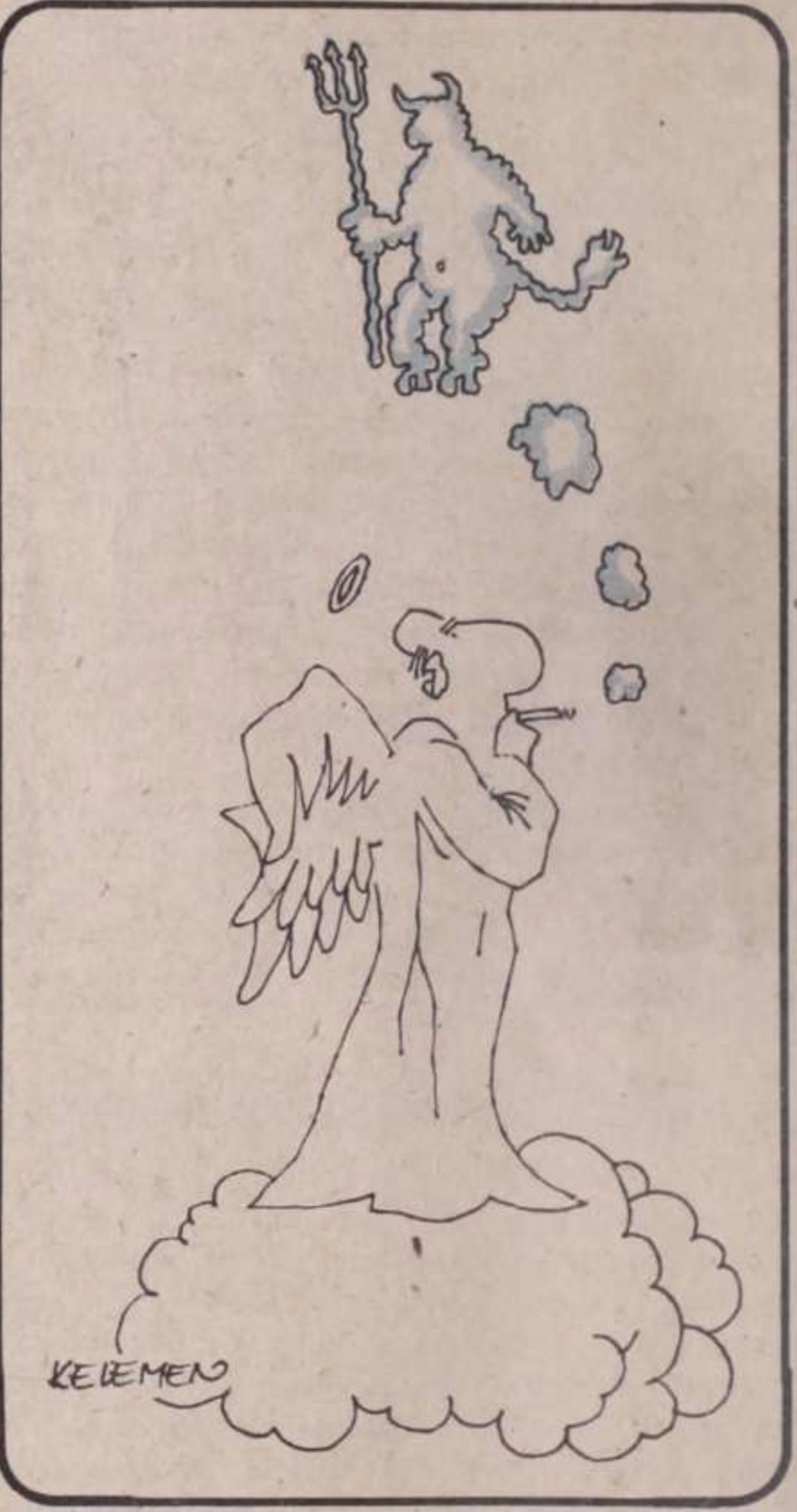

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Az özvegy a madárkereskedésben papagájt akar venni.

— Ez a legértelmesebb — jelenti ki a kereskedő.

— Csak egy a hibája. Ha nem kapja meg idejében az ebédjét meg a vacsoráját, pokoli lármát csap.

— Ezt veszem meg — szól az özvegy és egy könnyet töröl ki szeméből. — Legalább majd emlékeztet a boldogult uramra...

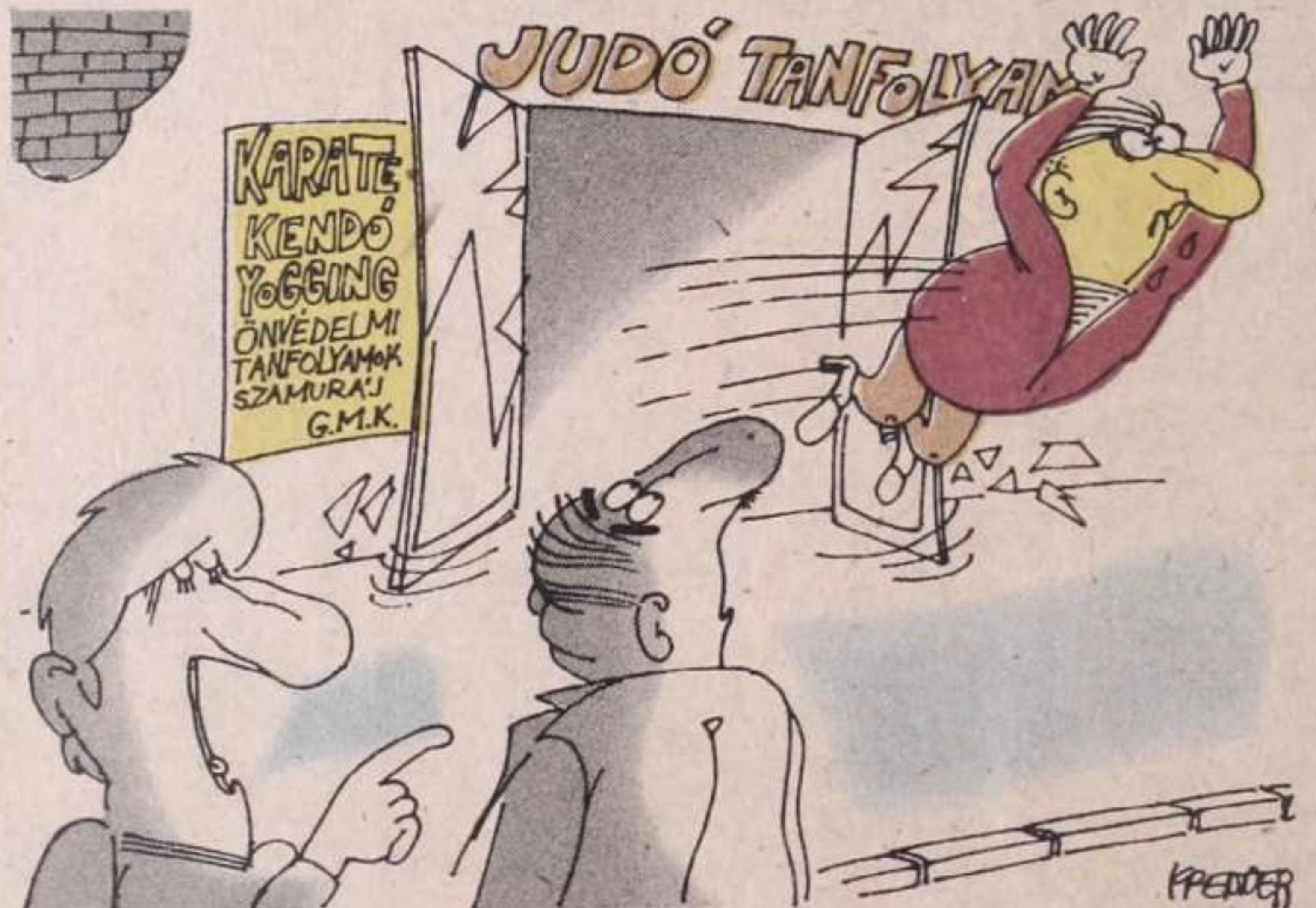
JUDÓ TANFOLYAM
KARATE
KENDÓ
YOGGING
ÖNVÉDELMI TANFOLYAMOK
SZAMURÁJ G.M.K.
KRENNER

– Úgy látszik, valaki megint nem fizette pontosan a tandíjat!

FEKETE HUMOR

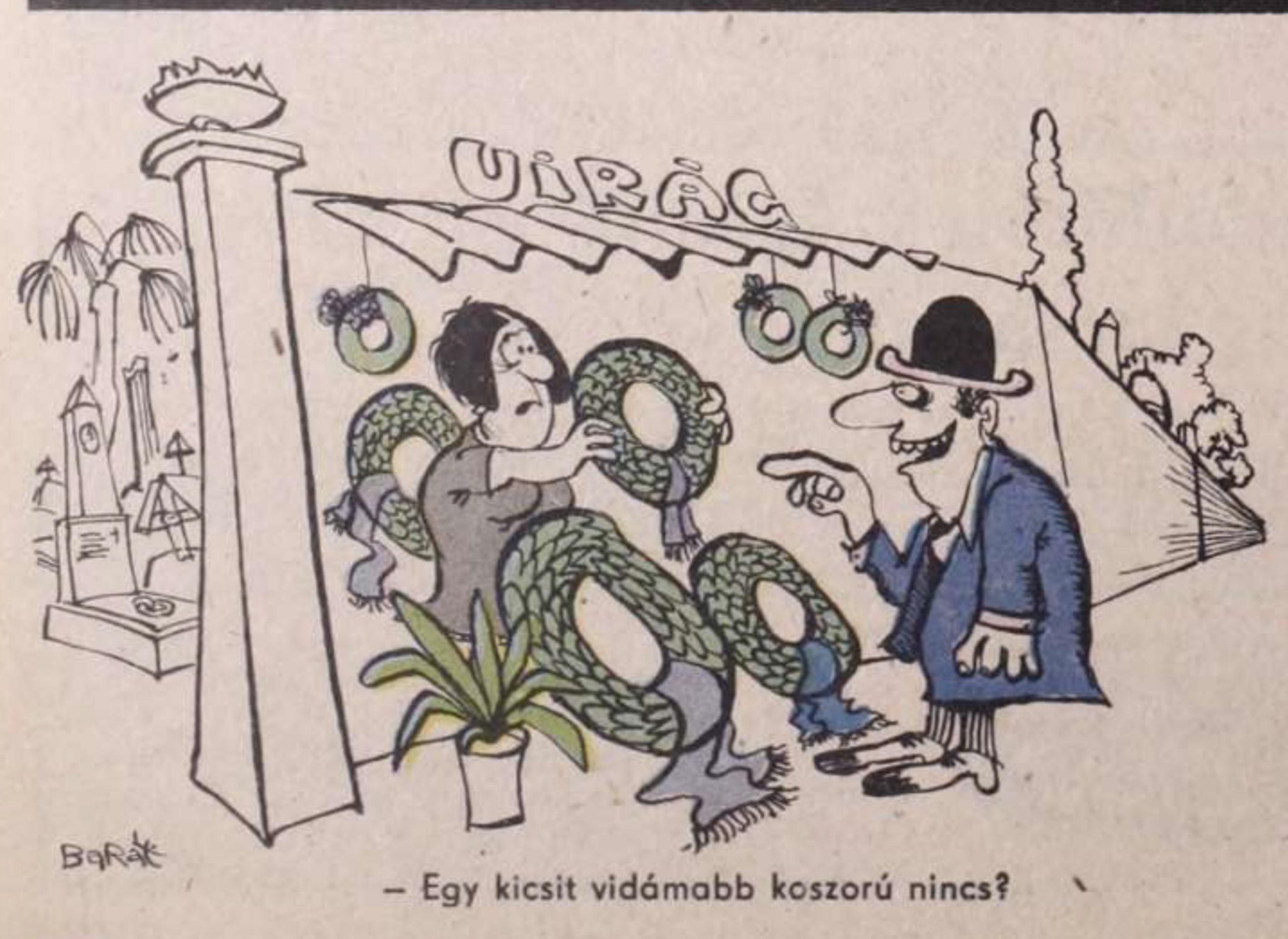
VIRÁG
BARÁK

– Egy kicsit vidámabb koszorú nincs?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mikor öregszik meg egy agglegény?

— Amikor a nők már nem azt kérdezik tőle hogy mikor nősül meg, hanem azt, hogy miért maradt nőtlen.

•

— Mi van közelebb hozzánk: a Hold vagy Afrika?

— A Hold.

— Miből gondolod??

— Abból, hogy a Holdat látom innen, Afrikát nem.

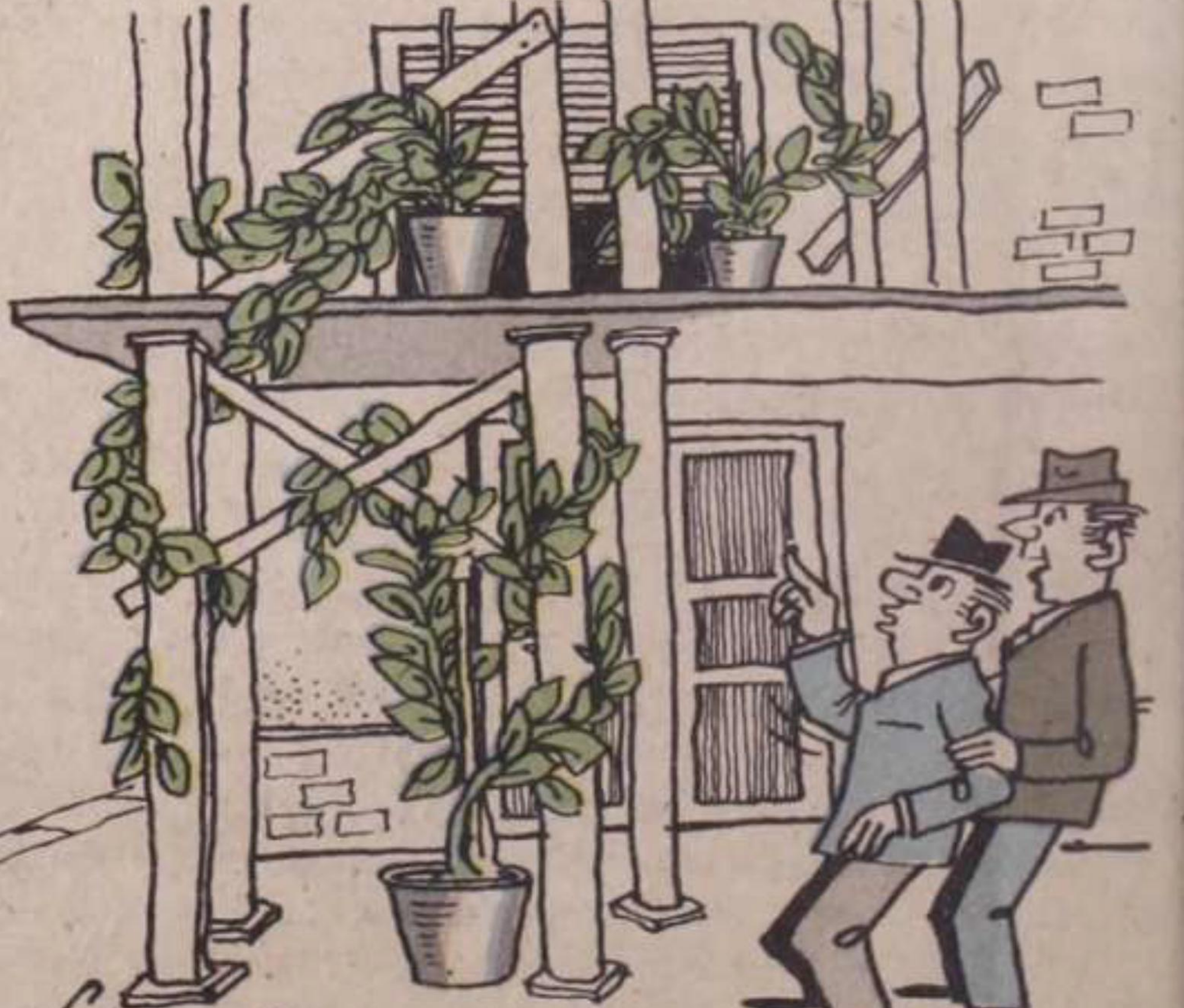

– Az aládúcolás miatt biztosan olcsóbbak a lakások!

– Drágábbak! A zöldövezet miatt!

IMPORT HUMOR

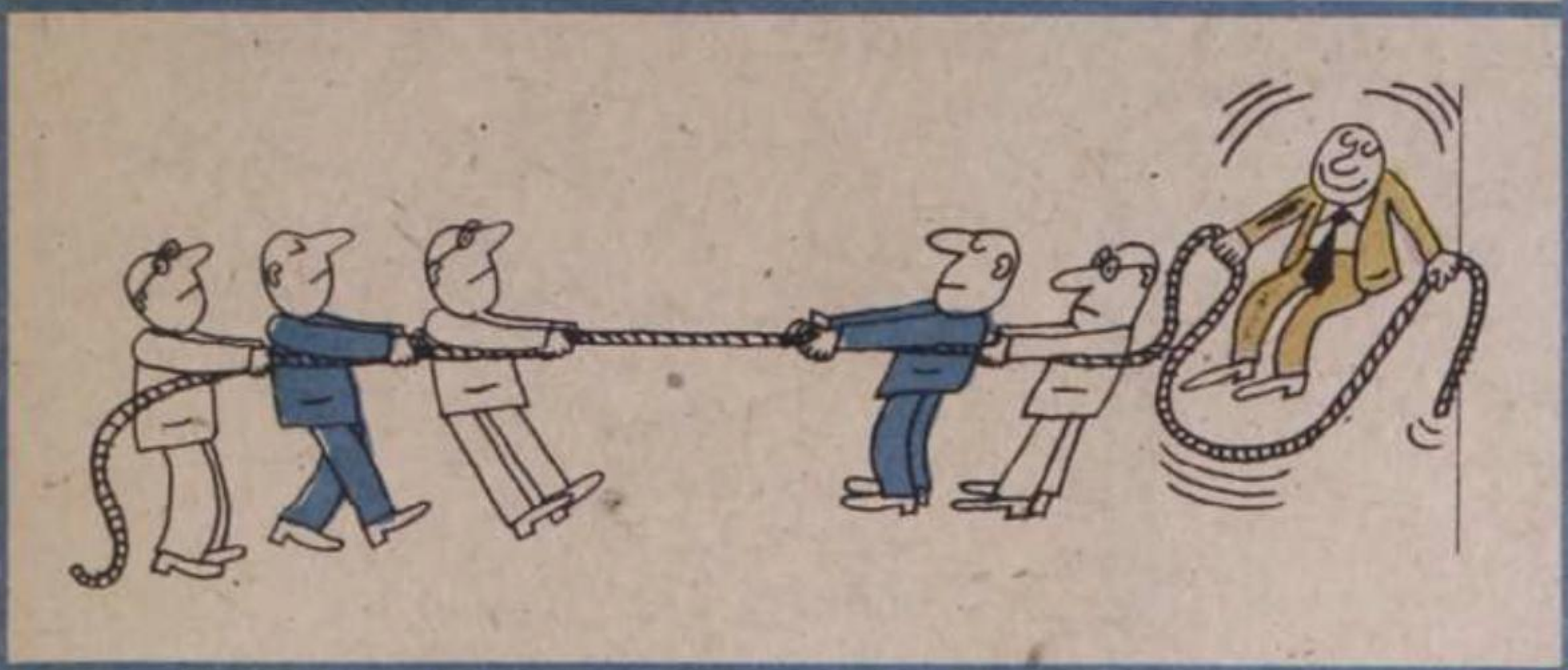

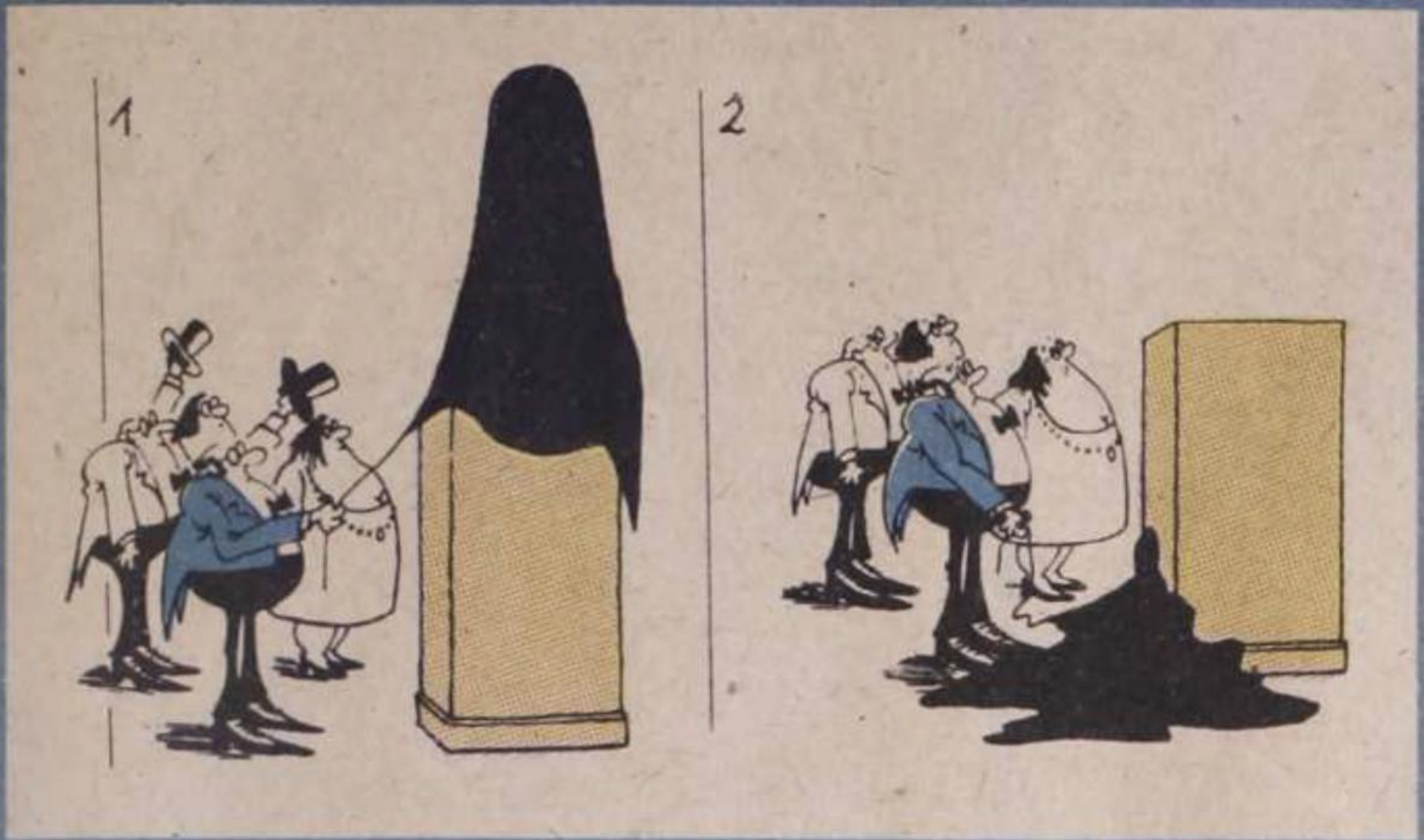

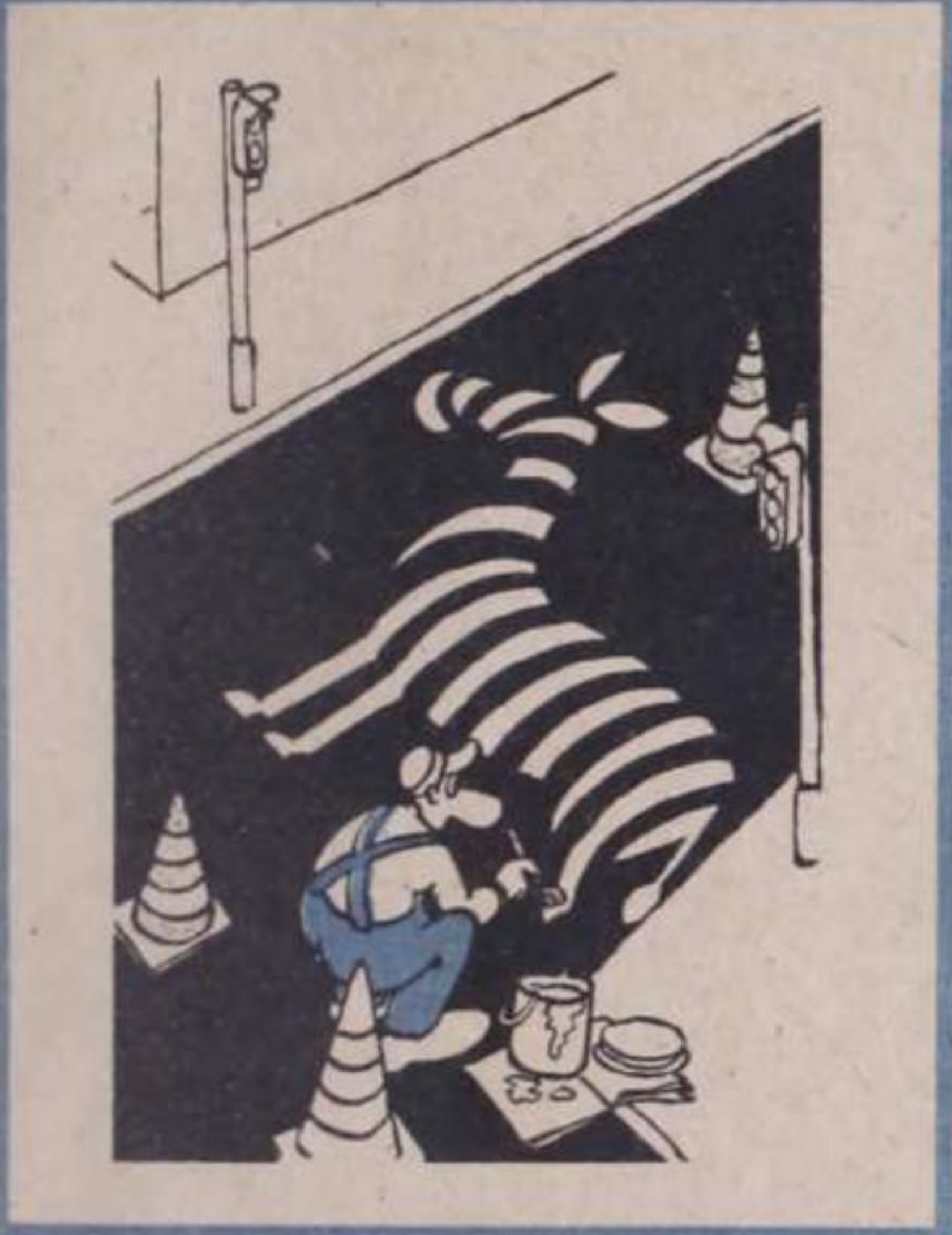

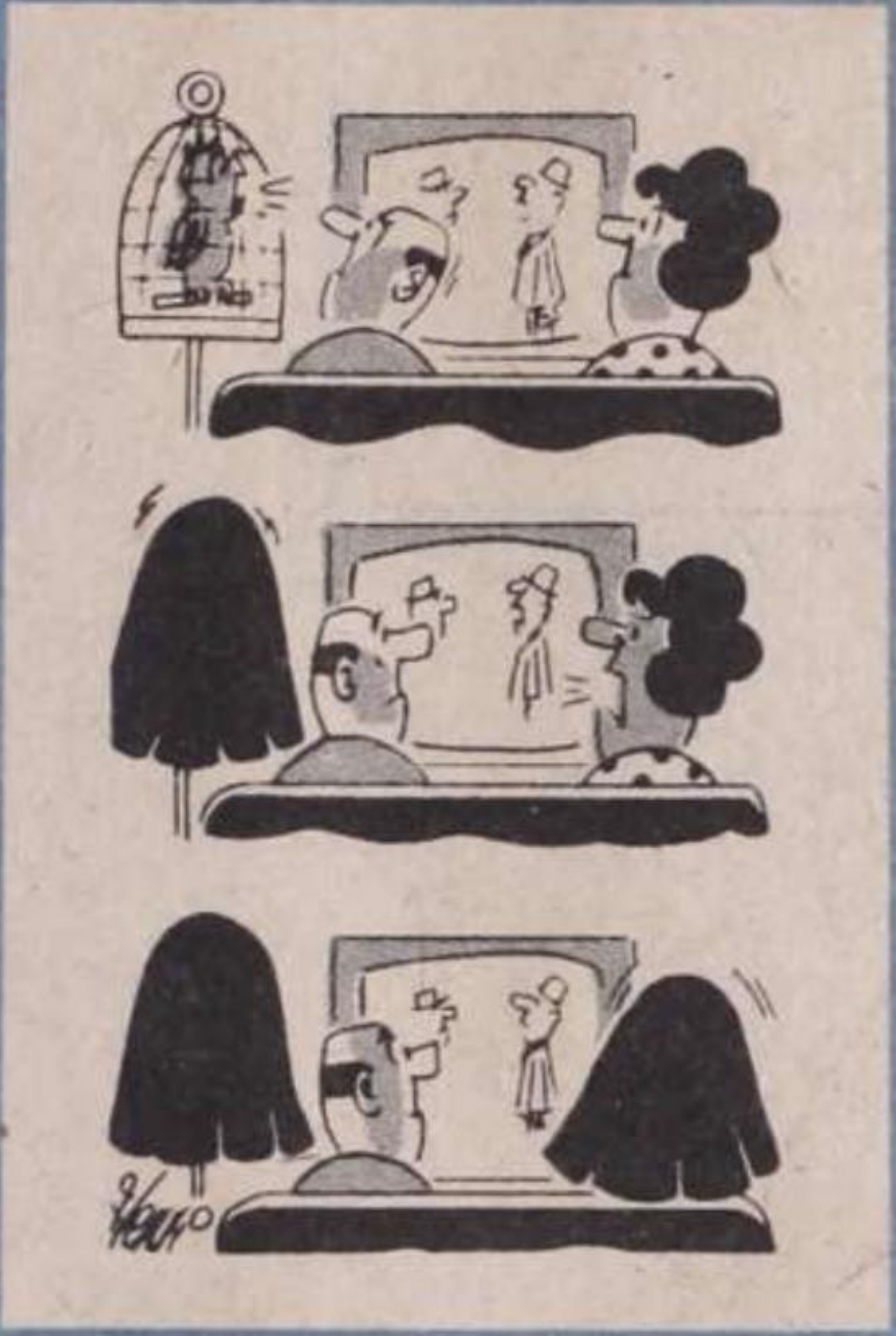

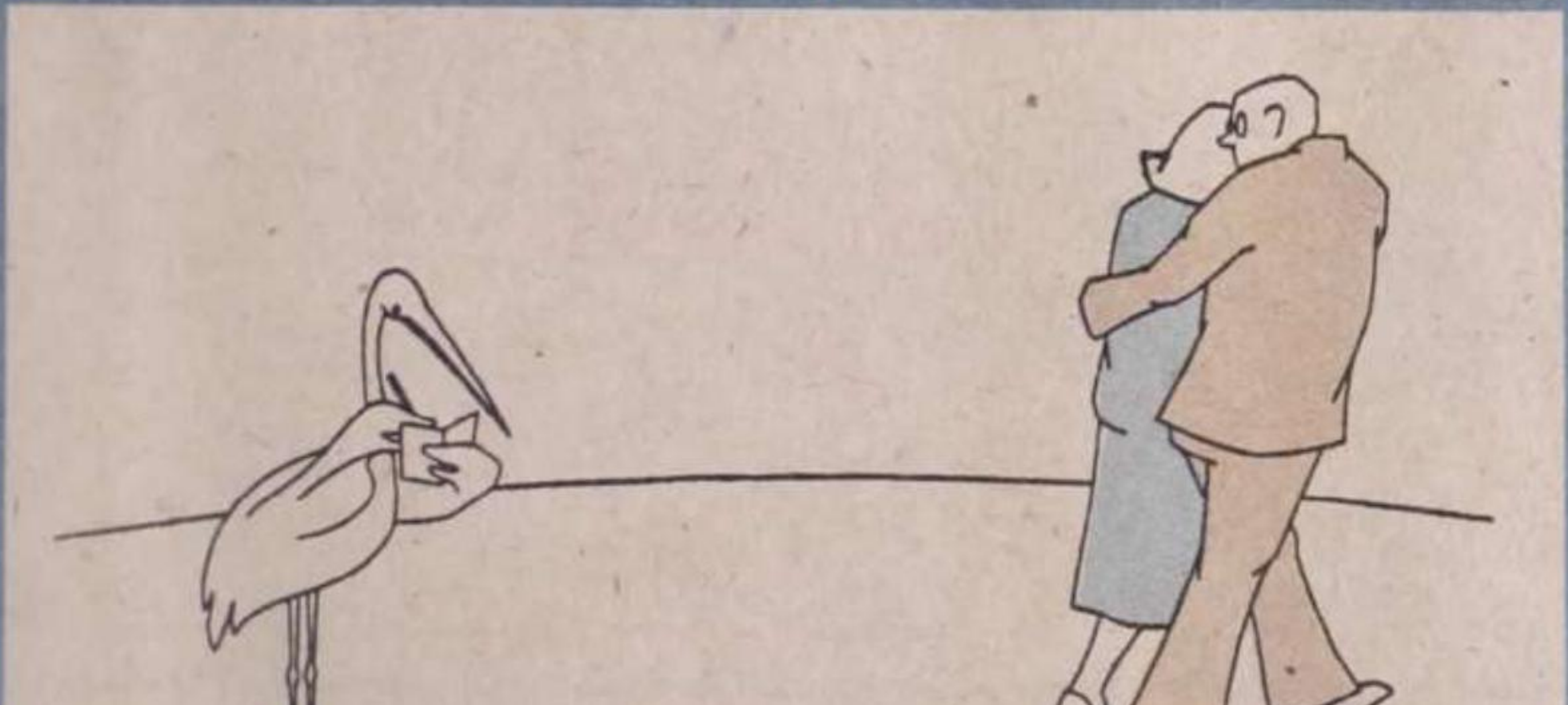

KÉRDEZ A GYEREK

— Mondd, papa, mért írják alá a festők a képeiket? — kérdezi a hatéves Benőke az apukáját. — Vízszintes 14 — függőleges 19 — hangzik a szakszerű válasz. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

3. A jó modorhoz ennek ismerete hozzátartozik
10. Olasz vígjátékíró, szabadszájú szatirikus (1492—1556)
13. Menekülésszerűen fut
16. Alvilági elemek csoportnyelve
17. Z. E.
18. S. Y.
19. Hátsó-Indiában honos növény, hajóépítésre használják
21. Tehát — latin szóval
23. A Szovjetunió egyik népe
24. Német tojás
25. Vérzést kötéssel elszorít
27. Ellentétes kötőszó
28. 500, 50, 50 — római számmal
30. Nagyon magas katonai rang
32. Paprikának van
33. Iskolai osztályzat
34. Környezetéből kiemelkedő földrajzi alakulat
35. ... Caesar!
36. Nagymúltú város a Balaton mellett
38. Kötőszó
39. Becézett Pál
40. R-rel: európai főváros
41. Latin kettős magánhangzó
42. Az ozmium jele
43. Fájdalomcsillapító gyógyszer (egyébként: fájdalom — latinul)
44. A színész öröme
46. Moszkvai áruház
47. A szamár hangja
48. Távolra mutató szó
49. Y. T.
50. Uralkodóház tagjának megszólítása
53. ... Sámuel
54. Áruházat jelentő betűk
55. Fürdőhely a Balaton mellett

FÜGGŐLEGES

1. Pénzért rúg gólt
2. Valamikor a parasztember kissé leereszkedő megszólítása volt
3. Dél-Amerika egykor uralkodó népe
4. Francia folyó
5. Nagyon sok a dolga, nem ér rá
6. Pompa
7. Nagy véleménnyel van önmagáról
8. Uncle ...
9. Jól felszerelt spájz
10. A csodálkozás indulatszava
11. E. G.
12. Mint a 47 vízsz.
15. Jogtalanul támadó fél
20. Főzelék
22. Az USA egyik állama
24a. Portugál hajós, aki első ízben hajózta körül a Földet
26. Gyilkoltam
29. Valamikor közlekedési eszköz volt Pesten
30. Hazárd — nálunk nem kultivált — kártyajáték
31. Az Operaház magánénekesnője (Magda)
32. Határozatlan névelő
37. Híres magyar színész dinasztia
39. P. D.
41. Gyereke van
45. Magyar költő a 18-ik század első felében (László)
47. Helység Somogyban
50. Az USA politikai rendőrsége
51. Kossuth-díjas balettművész
52. Konyhafőnök
53. ... ba (egysejtű élőlény)
54. A. Y.
56. Éles egynemű betűi
57. Úgyszintén

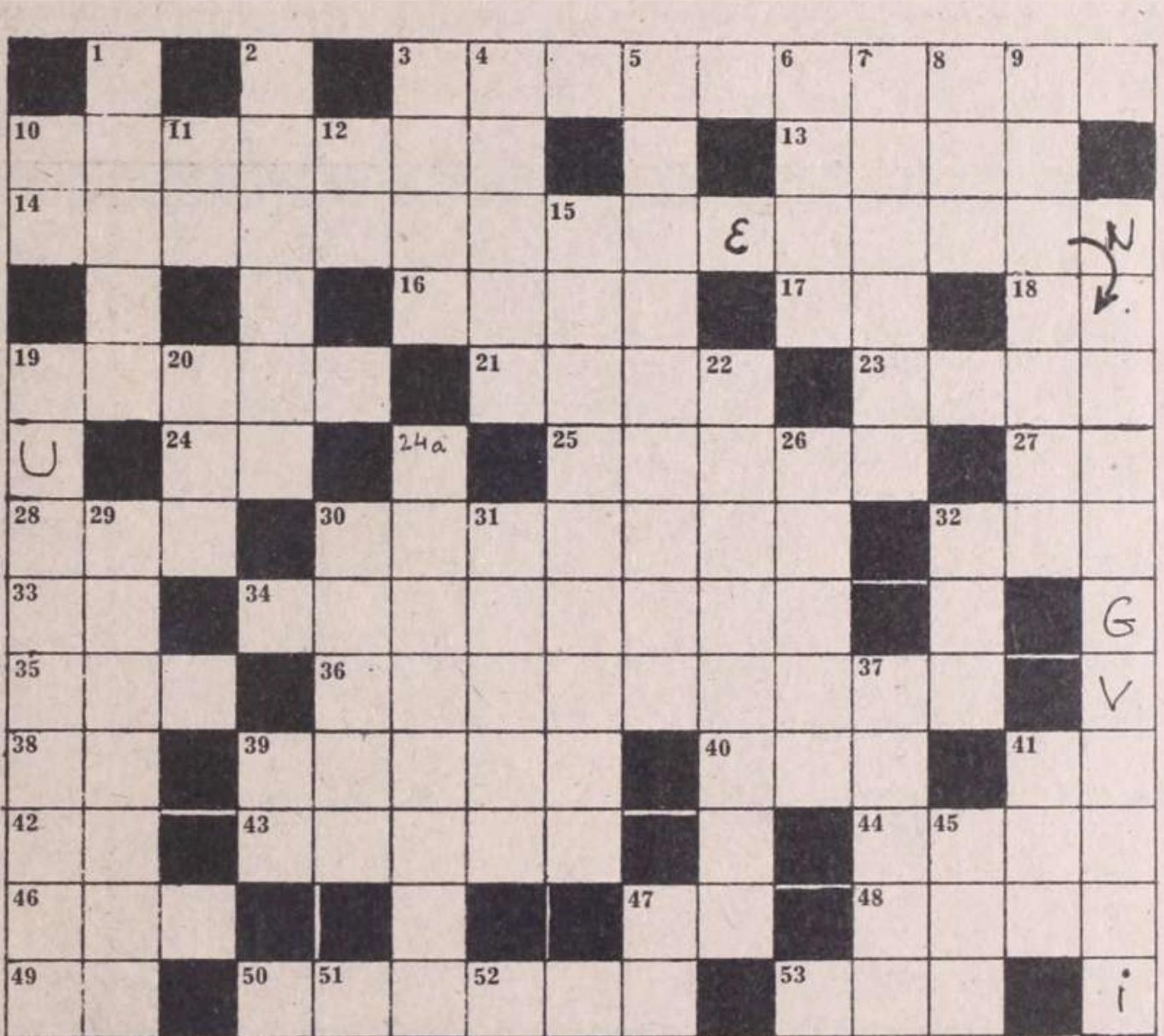

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
83.2308/2-40
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

A FELVÁGÁS VILÁGREKORDJA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Újat kellett vennem, mert a réginek tele a hamutartója.

200—200 forintot nyert:

Szolik Mária, Őrhalom, Sárvári u. 73. 2671

Varga Ottó, Tatabánya, Mártírok u. 108. 2800

Fábry Béláné, Budapest, Szemere u. 8. 1054.

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Ludas Fórum: Önök milyen frontra érzékenyek?

Várnai György: Fő az udvariasság!

Fehér Klára: Meddig élt Demokárosz?

Timár György: Tele vagyok vízióval.

ÖSZI DEPRESSZIÓ

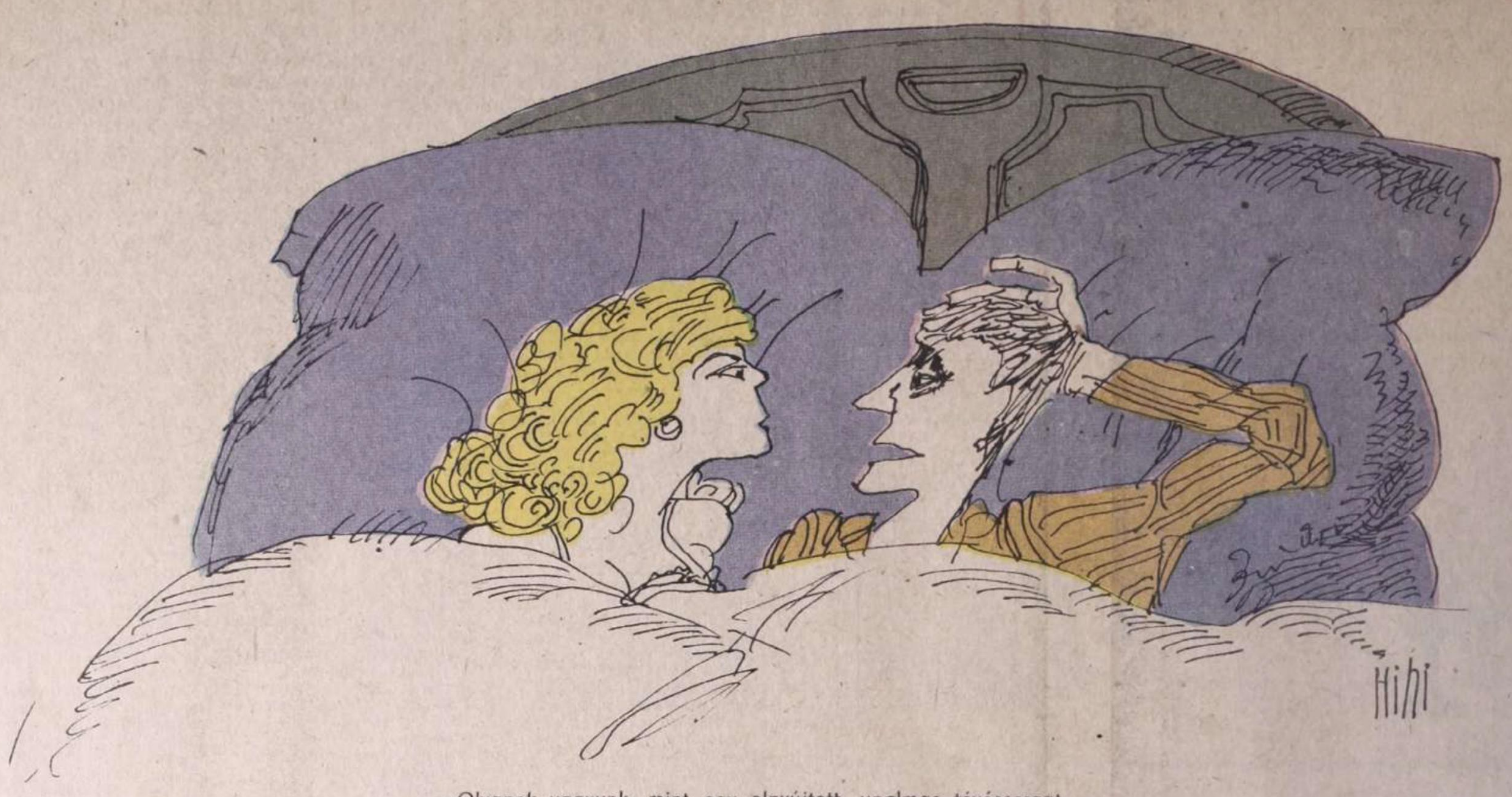

– Olyanok vagyunk, mint egy elnyújtott, unalmas tévésorozat...

LAKÁSTULAJDONOSOK

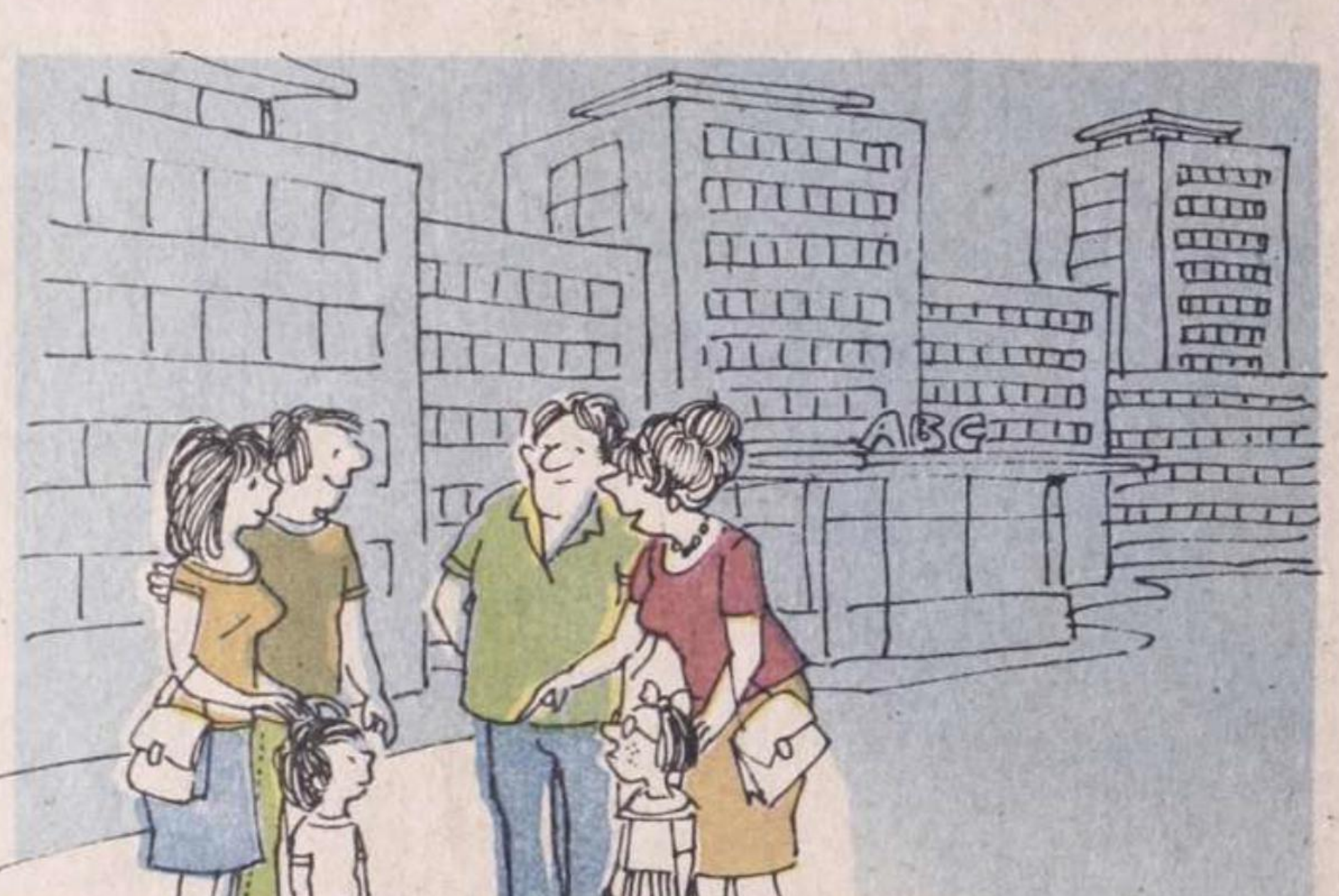

– Szép gyerek, látszik, hogy nem kellett elkapkodnotok...!

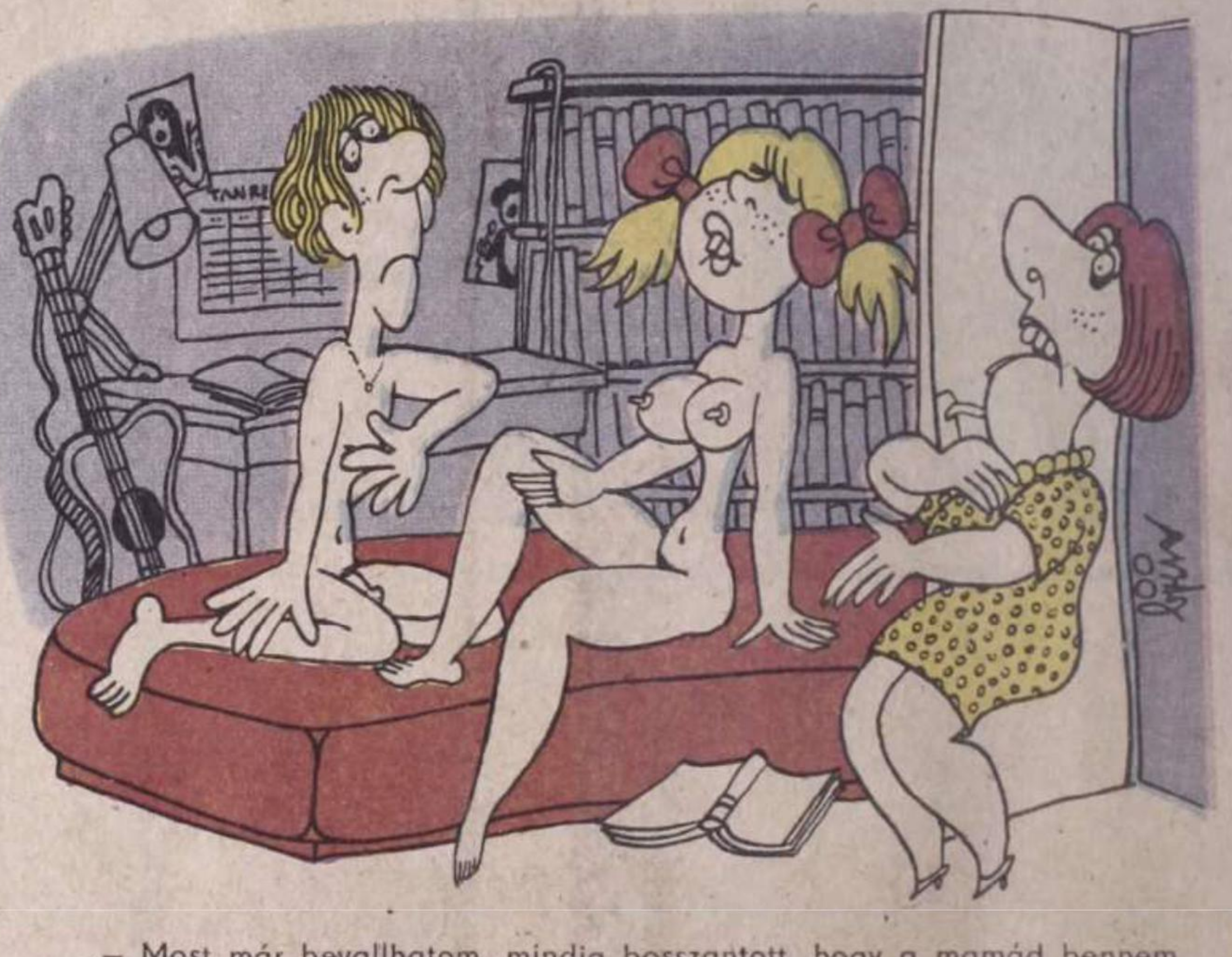

– Most már bevallhatom, mindig bosszantott, hogy a mamád bennem csak az osztálytársat, és nem a nőt látta...

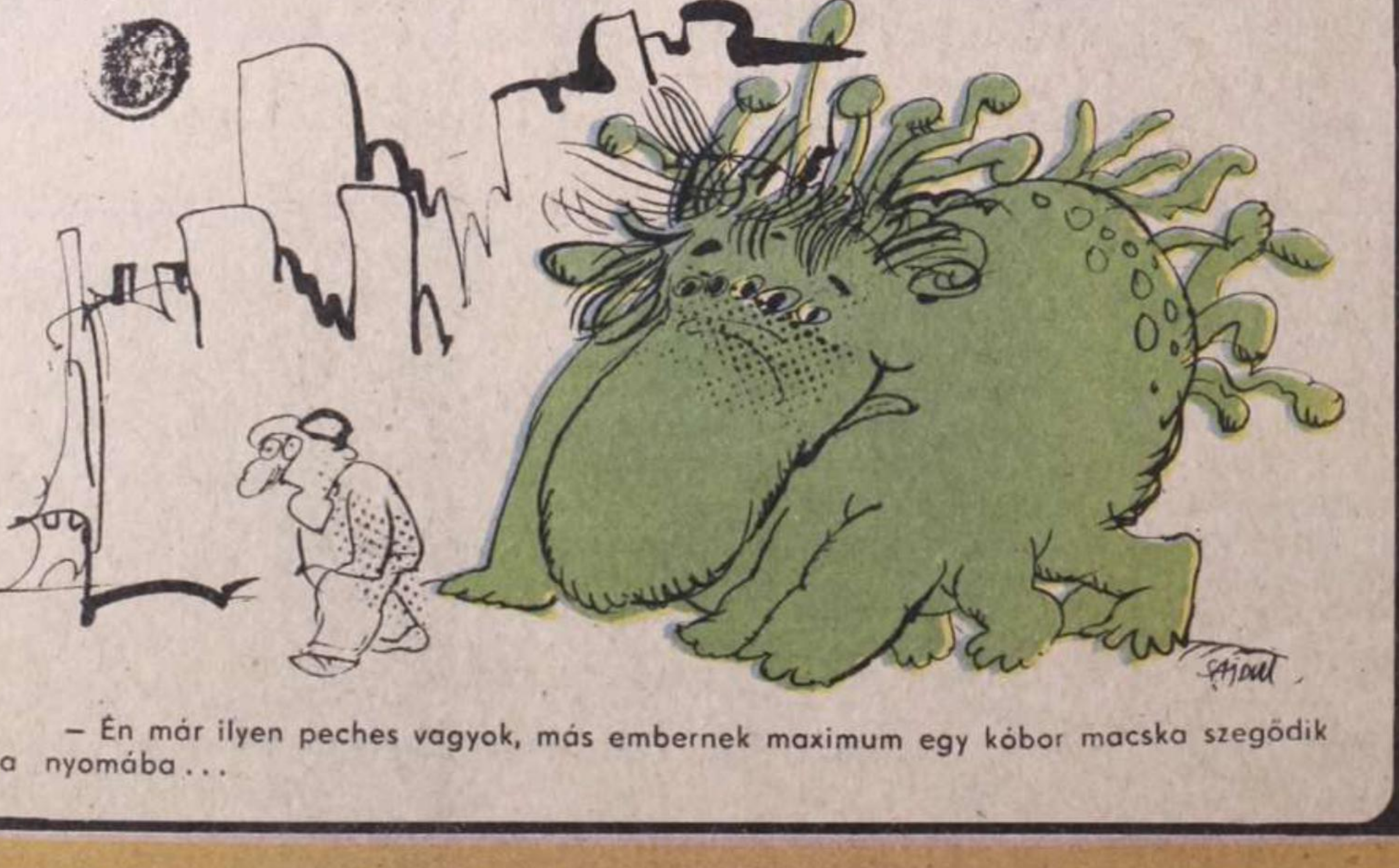

– Én már ilyen peches vagyok, más embernek maximum egy kóbor macska szegődik a nyomába...

POSTAI VILÁGNAP

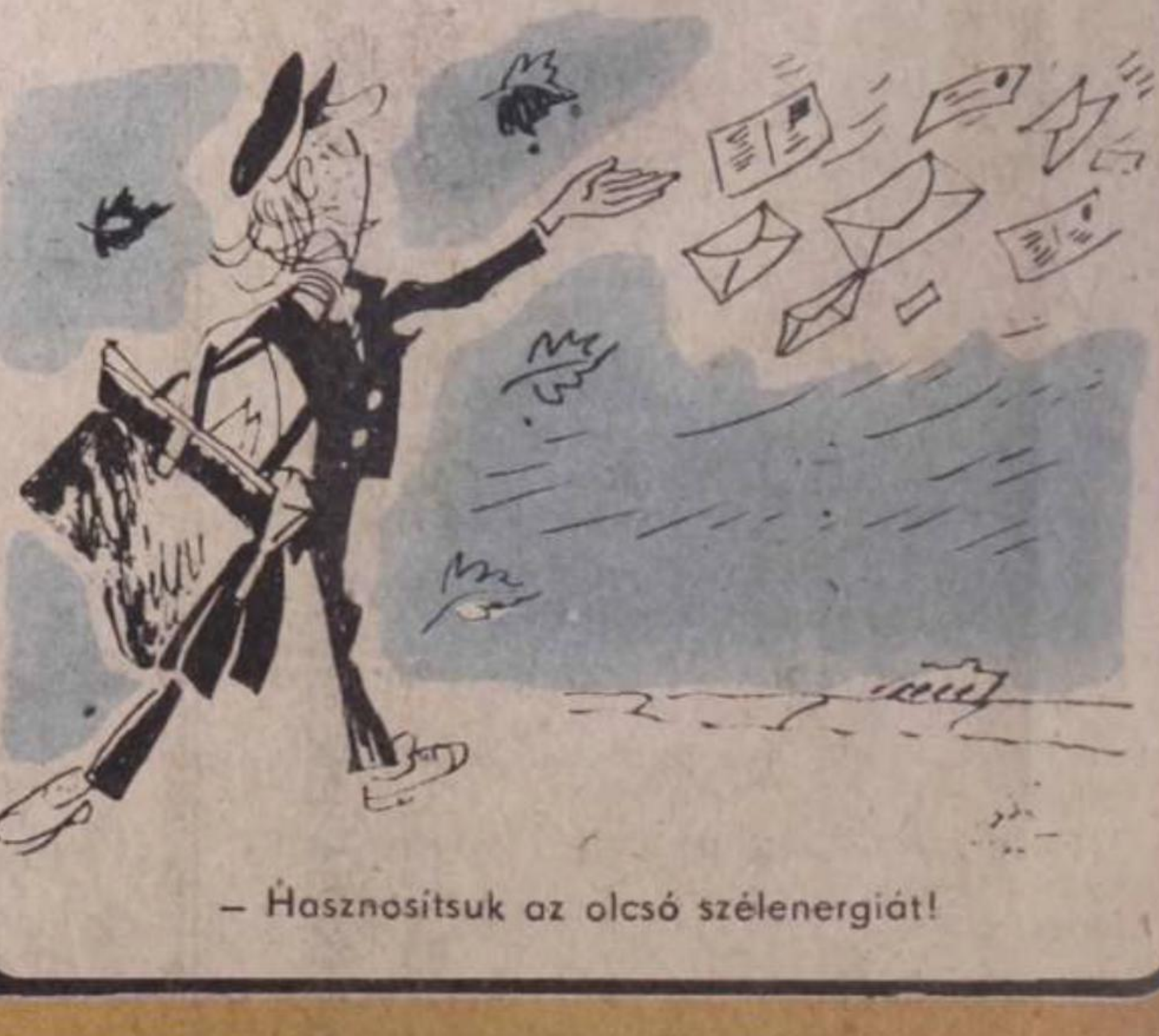

– Hasznosítsuk az olcsó szélenergiát!